

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,*
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	32649
A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája	32649
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	32649
Bánki Erik , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	32654
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32659
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32660
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32664
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32669
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32672
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32679
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	32681
Dr. Józsa István (MSZP)	32685
Mesterházy Attila (MSZP).....	32686
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32688
Dr. Józsa István (MSZP).....	32691
Bánki Erik , a Gazdasági bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	32692
A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32695
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32696
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32697
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32699
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32703
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32704
Gúr Nándor (MSZP)	32707
Witzmann Mihály (Fidesz).....	32711
Gúr Nándor (MSZP)	32713
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32714
A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32715
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32715
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32716
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32717
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32717
Dr. Józsa István (MSZP)	32721
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32722
A Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32723
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32723
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32724
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32724
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32725
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32730
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32732

A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaujvár és Kenyhec (Kechnec) települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló, Pozsonyban, 2014. június 27. napján aláírt Megállapodást módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32732
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32733
Felszólalók:	
Dr. Hörcsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32733
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32736
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32737
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32738
A Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás és három kapcsolódó megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32738
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32739
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32740
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32741
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32741
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	32743
A Magyarország Kormánya és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége (IFRC) között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32744
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32744
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32746
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32746
Kepi Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32748
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32749
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32750
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32750
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32752
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32753
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32754
Dunai Mónika (Fidesz)	32755
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel létrejött Kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32755
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	32756
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32757
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32757
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32757

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz Ecuador csatlakozásának figyelembe vétele céljából csatolt Csatlakozási Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32758
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32758
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32759
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32759
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32761
Az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32760
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32761
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32762
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32762
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32763
Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás és kiegészítő jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a módosító megállapodás kötelező hatályának elismeréséről és kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32764
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32764
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32765
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32766
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32767
Az Európai Unió és tagállamai, és másrészről az SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32768
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32768
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32769
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32770
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32771
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32772
Az ülésnap bezárása	32774

Az ülésen jelen voltak:

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
3. ülésnapja
2017. február 22-én, szerdán
(9.05 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 3. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója**, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámoló B/10645. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/13282. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Matolcsy György úrnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim! Tisztelt Uraim! A Magyar Nemzeti Bank 2015-ben folytatta azt a monetáris politikai fordulatot, amelyet 2013 márciusában kezdett el. Ennek a monetáris politikai fordulatnak, valamint az integrált felügyeleti működésnek köszönhetően a Magyar Nemzeti Bank 2015-ben, majd aztán 2016-17-ben is igen jelentős sikereket ért el. Ezek a sikerek nem önmagában a Magyar Nemzeti Bank sikerei, hanem a magyar állam sikerei.

Magyarország bizonyította önmagának és a világnak, hogy lehet olyan hatékony állami intézményeket működtetni, amelyek szabályozzák a piacot, de levegőhöz is engedik a piaci vállalkozásokat, segítik, támogatják a növekedést és foglalkoztatást, de nem avatkoznak be olyan módon az üzleti élet működésébe, amely gátolná, korlátozná az önállóságát.

A Magyar Nemzeti Bank valójában 2015-ben eddigi életének, tehát az 1924-es alapítás óta eltelt időszaknak az egyik legsikeresebb évét zárta. Ez annak köszönhető és elsősorban azt jelenti, hogy a Magyar Nemzeti Bank a jegybanktörvény három mandátumát egyszerre teljesítette; az első mandátumot: az árstabilitás biztosítását, a második mandátumot: a pénzügyi stabilitás elérését és a harmadikat: a növekedést és foglalkoztatást, tehát a kormány gazdaságpolitikájának a támogatását. Azt kell mondanom, hogy ez kivételes a Magyar Nemzeti Bank újkori működésében, mondjuk, az 1990 utáni piacgazdasági közegben, és különleges a 2013-at megelőző válság utáni időszakhoz viszonyítva is.

A Magyar Nemzeti Bank legerősebb jelzése tehát az üzleti szektor, illetőleg a külföldi partnerek felé az, hogy egy állami intézmény - ez esetben a jegybank - sikeresen teljesítheti mind a három mandátumát. Ez annak is köszönhető, elsősorban annak köszönhető, hogy Magyarország 2010-től, a kormányváltástól sikeres gazdaságpolitikai fordulatot hajtott végre. Ez először fiskális, költségvetési fordulatban jelent meg, ezt segítette egy foglalkoztatási fordulat, majd a gazdaságpolitika másik ága, a monetáris politika is fordulatot vett 2013 márciusától.

Nem lehetett volna monetáris politikai fordulat a korábbi gazdaságpolitikai fordulat nélkül, ahogy gazdaságpolitikai fordulat sem lehetett volna a korábbi politikai fordulat nélkül. Így az állam a gazdaságpolitika valamennyi eszközét összehangoltan képes működtetni.

A Magyar Nemzeti Bank azért érhetett el kivételesen sikeres működést 2015-ben, mert a kormány és a jegybank, a gazdaságpolitikáért felelős kormány és a monetáris politikáért felelős Magyar Nemzeti Bank stratégiai szövetségben, összehangoltan, koordináltan működött.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jegybank 2015-ben folytatta azt a lazító, az üzleti környezet számára igen kedvező monetáris politikát, amelyet 2013 márciusától indított el. Ennek keretei között 2015 végére 1,35 százalékgig sikerült csökkenteni a jegybanki alapkamatot, az azóta, mint tudjuk, 0,9 százalék. Akkor is, most is historikus mélypontról - ez esetben a mélypont egy nagyon jó dolog - beszélünk az alapkamat esetében. Az alacsony alapkamat azt jelenti, hogy az összes hitelkamat, az üzleti környezet által felvett valamennyi hitel kamata lényegesen kedvezőbb, és persze azt is jelenti, hogy az állam adósságfinanszírozása olcsóbbá vált.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank 2015-ben folytatta a növekedési hitelprogramot, ez a siker egyik legfőbb forrása. A növekedési hitelprogram keretei között mára mintegy 2600 milliárd forintot kaptak a mikro-, kis- és középvállalatok Magyarországon, olcsó hitelt, a Magyar Nemzeti Bank nulla kamattal folyósítja ezt a hitelt a bankszektor szereplői számára, 2015 végéig pedig 2100 milliárd forint volt ennek a növekedési hitelprogramnak a kihelyezett hitelállománya.

Igen jelentős pénzügyi lazító lépéssorozat volt a növekedési hitelprogram, amelynek a hatásai természetesen mind a foglalkoztatásban, mind a hazai GDP-adatban, tehát a bruttó hazai termék bővülésében is megjelennek.

(9.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az alapkamatcsökkentés és a növekedési hitelprogram együtt a 2013-14. esztendőben, valamint a 2014-15. esztendőben is mintegy 1,5 százalékkal emelte a hazai növekedés ütemét. És ez azt jelenti, hogy a Magyar

Nemzeti Bank - támogatva a kormány gazdaságpolitikáját - a 2013-2015. közötti időszakban, ahogy ez történt '16-ban is, a GDP-növekedés mintegy felét adta. Ez egy jelentős teljesítmény. Még egyszer: ez azon alapszik, hogy 2010-től sikeres gazdaságpolitikai fordulatot hajtott végre Magyarország, megvoltak a biztos fiskális alapok a monetáris politikai fordulathoz, és a jegybank konzervatív politikával, de kreatívan, innovatívan használta a jegybanki eszköztárat.

Igen tisztelt Elnök Úr! Az alapkamat-csökkentés és a növekedési hitelprogram együtt nem csupán a gazdasági növekedés ütemét emelte, annak mintegy felét adva, hanem döntően az alapkamat-csökkentés, de természetesen a növekedési hitelprogram többlet költségvetési bevételi forrása is együtt elérték, hogy az államháztartás jelentősen jobb pozícióba került a Magyar Nemzeti Bank programjai révén. Ez azt jelenti, hogy 2013-15 között 300 milliárd forinttal csökkent az államadósság finanszírozása. Ez egy nagyon nagy összeg.

Nem állt volna elő ez a kedvező helyzet, ha nincs a monetáris politikai fordulat, előtte a fiskális fordulat, és egyébként ha nincs az alacsony alapkamat, illetve a növekedési hitelprogram. De szerencsére, miután a kedvező monetáris politikai közeg fennmaradt, és átárazódnak az államadósság hitelei, kilenc és fél év alatt fordul meg a teljes magyar államadósság, így nem csupán 2013 és 2015 között nyert a költségvetés mintegy 300 milliárd forintot az alacsony alapkamat-politika révén, hanem évről évre egyre többet nyer.

Azt kell mondanom, hogy 2016-ban már, egyedül '16-ban több mint 300 milliárd forint többlet maradt a költségvetésben, mert nem kellett adósságfinanszírozásra kifizetni, és 2020-ra, miután átárazódik az államadósság, elérheti a GDP 2 százalékát, tehát mintegy 600 milliárd forintot a megtakarítás. Ezért rendkívül fontos, hogy a Magyar Nemzeti Bank mint az állam része támogassa a kormány gazdaságpolitikáját, mert ennek révén a korábban hibásan felhalmozott magas államadósság finanszírozási költségei csökkenthetőek.

Igen tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy még azt is elmondjam, hogy 2015-ben a Magyar Nemzeti Bank önfinanszírozási programot indított. Ennek az a lényege, hogy ne a jegybanknál parkoltassák a pénzeket a bankok, hanem kezdjenek vele valami jobbat, például vásároljanak állampapírt. Ez is rendkívül sikeres programnak bizonyult. Elértük ezzel, hogy a korábbi nagyon magas szintről már 2015 végéig 31 százalékra csökkenjen az államadósságon belül a devizaarány, és elértük, hiszen a bankok forint-állampapírt vettek a korábban a Magyar Nemzeti Banknál parkoltatott pénzekből, és elértük később, 2016 végére, hogy ez most már 25 százalék. Azt gondolom, hogy tovább kell haladni ezen az úton, és 10 százalék közelire kell csökkenteni Magyarországon az államadósságon belüli devizaarányt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank 2015-ben - 2002 után először - képes volt osztalékot fizetni a költségvetésnek. Az osztalékfizetés nem kötelező, a Magyar Nemzeti Bank igazgatóságának önálló döntése, de 2013-ban és '14-ben is nyereséges volt a jegybank, azonban akkor eredménytartalékot halmoztunk fel, hogy biztonságban legyen a jegybank monetáris politikája.

2015-ben egy rekordméretű, 95 milliárd forintos nyereséget értünk el, amelynek nagyobbik hányadát, tehát 50 milliárd forintot osztalékként befizettük a költségvetésbe. *(Dr. Józsa István: 260?)* Tisztelt Képviselő Úr! *(Az elnök csenget.)* Azt akkor mondjuk el - köszönöm szépen a nagyon kedves beszólását -, hogy a Magyar Nemzeti Bank az összes programjával együtt 2015-ben, '16-ban és '17-ben is 1000 milliárd forintot ad Magyarországnak. Ezermilliárd forintot ad vissza!

Az a jegybank, amit önök támogattak és az a jegybanki vezetés, amit önök kineveztek, körülbelül ennyit vitt el Magyarországról. Adott olyanoknak, akik kivitték a pénzt. Lehet, hogy ezt sirja vissza kedves képviselő úr, de remélem, hogy nem. *(Dr. Józsa István: Ez tévedés.)* Szerintem is nagy tévedés volt, képviselő úr. Óriási tévedés volt olyan jegybankot működtetni és olyan jegybanki vezetést kinevezni, amely 1000 milliárd forinttal megkárosította Magyarországot. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem károsított meg senkit. - Az elnök csenget.)* Ma a Magyar Nemzeti Bank - még egyszer - a 2010 óta folytatott gazdaságpolitika alapján - fiskális fordulat nélkül nincs monetáris politikai fordulat - 1000 milliárd forinttal járul hozzá Magyarország pénzügyi pozíciójához.

Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy itt érdemes megállni egy polgári szóra. Volt ugyanis a 2015. évnek egy árnyéka, még rögtön az elején, az első négy hónapban. Ez az árnyék már látható volt 2014 augusztusától.

2015-ben brókerbotrányoktól volt hangos Magyarország. Először a Buda-Cash nevű csalárd cég, majd egy Hungária nevű csalárd biztosító, majd egy Quaestor nevű, még csalárdabb brókercég dőlt be; dőlt be, mert a jegybank új vizsgálati módszerével megtalálta azokat a 10-15 éve felhalmozott trükköket *(Bangóné Borbély Ildikó: Ezt elhiszi?)*, amelyek révén sok száz milliárdot vettek el az emberektől. *(Bangóné Borbély Ildikó: És elhiszi?)*

(9.20)

Azonban - és ez az árnyék, hiszen ez egy örömhír, ez jó hír, ennek Magyarország minden polgára örül - megtisztítottuk a magyar pénzügyi rendszert a rablólovagoktól, a csalárdan rablásból élő brókercégektől és pénzügyi intézményektől. Az árnyék onnan van, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy a Magyar Nemzeti Banknak ez a brókereskedéseket leleplező tevékenysége egy sorozatba illeszkedik, egy forga-

tókönyvbe illeszkedik. Ez egy nagy NATO-szövetséges ország budapesti nagykövetségéről folytatott kormánybuktató és jegybankbuktató tevékenységébe illeszkedik, amely 2014 őszén indult el.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Azt kell mondanom, hogy természetesen a Magyar Nemzeti Bank megtalálta volna a csalárdan működő brókercegeket, hiszen Windisch alelnök úr és csapata határozottan és kreatívan, új módszertannal ott volt a cégeknél. De nem mindegy, hogy mikor találtuk meg ezeket a csalárdan működő brókercegeket. 10-15 év lopássorozatát nem mindegy, hogy január-február-márciusban találtuk meg vagy esetleg májusban. Miért találtuk meg január-február-márciusban? Mert valakik a Magyar Nemzeti Bankot szerették volna fölhasználni arra, hogy bankpánikot keltsenek Magyarországon 2015 áprilisára. Ez a bankpánik be is következett. Négy városban négy órát tartott. Mondanánk, hogy nem sok. De igenis sokszerű volt az - még egyszer -, hogy egy titkosszolgálati és katonai forgatókönyv alapján a Magyar Nemzeti Bankot egyesek, szövetségeseink és barátaink, föl akarták használni arra, hogy megbuktassa a jegybank a kormányt. Ez egy nagyon súlyos árnyék, nagyon sötét árnyék, mélyszürke árnyék, nincs is árnyalata, csak egy árnyalata van: a sötét.

Igen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azonban a Magyar Nemzeti Bank mandátumához híven az árstabilitást, a pénzügyi stabilitást és a kormányzati gazdaságpolitika támogatását figyelembe véve úgy működött, hogy ez ne következhesen be. Időben lelepleztük a brókercegeket. Tizenöt hónappal a jegybank és a felügyelet integrálása után 10-15 éves csalássorozatot lelepleztünk le. A jegybank nem felelős, hanem a jegybank leplezte le a csalásokat. Még egyszer: azért január-február-márciusban, mert segítettek a jegybanknak, hogy még időben, áprilisban lehessen bankpánik Magyarországon. De nem volt; négy órát volt, mert a magyar emberek, a magyar polgárok - köszönet ezért a magyar családoknak - józanok maradtak, a jegybank és a kormány szövetsége pedig működött.

Igen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! A Magyar Nemzeti Bank 2015-ös igen jelentős sikere tehát alapvetően a 2010-es gazdaságpolitikai fordulathoz, valamint a 2013 márciusa óta végrehajtott monetáris politikai fordulathoz kötődik. De nem rejthetem véka alá és helytelen lenne, ha nem említeném meg, hogy a Magyar Nemzeti Banknak ez a sikersorozata nem egy személynek, nem az elnöknek, még csak nem is másik három személynek, az alelnök uraknak és nem is az igazgatóságnak, hanem 1400 nagyon magasan képzett, felkészült és nagyon elkötelezett jegybanki munkatársnak köszönhető.

A magyar államnak van egy nagyon jó csapata. Ez a csapat a Magyar Nemzeti Bankban működik, és biztosíthatom önöket arról, hogy bárki bármikor a magyar pénzügyi stabilitás ellen törne, a magyar jegybank, ahogy tette ezt 2015 tavaszán is, kiáll Ma-

gyarország mellett, és az állam képviselőjében meghiúsítja az ilyen akciókat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Most megadom a szót Bánki Erik úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének, szintén 30 perces időkeretben.

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontos napirendet tárgyalunk a mai nap folyamán, hiszen ahogy a jegybank elnökének a beszámolójából is világosan kiderült, a jegybank sikerei nem önmagában a jegybankot, hanem a magyar államot minősítik, azt a kormányzati politikát, amelyet - nagyon helyesen egyébként a jegybanktörvényből adódóan is - a Magyar Nemzeti Bank a mindenkor felelős magyar kormánnyal együttműködve tesz meg annak érdekében, hogy a magyar gazdaság mutatói a lehető legjobb színvonalon alakuljanak, ennek köszönhetően értelemszerűen megfelelő pénzügyi stabilitás jellemezze az államháztartás működését, és a lehető legjobb eredményeket tudjuk elérni annak érdekében, hogy a lakosság életszínvonala erősödjön.

A Gazdasági bizottság természetesen megtárgyalta a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló beszámolóját és üzleti jelentését, és erről egy határozati javaslatot terjesztett a tisztelt Ház elé. Az Országgyűlés funkciója értelemszerűen nemcsak a jogalkotás, hanem az ellenőrzés is. Ennek a folyamatnak része az, hogy több intézményt, köztük a jegybankot is a Magyar Országgyűlés felügyeli, hiszen a jegybank működése értelemszerűen a kormánnytól független kell hogy legyen. Az Országgyűlésnek tartozik beszámolni, a Magyar Országgyűlés pedig a Gazdasági bizottságra testálta azt a jogot, hogy ezt az ellenőrzést elvégezze.

Nem árt emlékeztetni arra, hogy a jegybank - ahogy elnök úr is említette - mindhárom törvényben előírt feladatát példászerűen teljesítette 2015-ben is, így a legjobb tudása szerint végzett el mindent a jegybank az árstabilitás fenntartása érdekében, a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében, illetve a gazdaságpolitika támogatását illetően is.

Nézzük először az árstabilitást, tisztelt képviselőtársaim. Ha a számokat nézzük, akkor jól látjuk, hogy 2015-ben az infláció mértéke 1 százalék alatt volt. S ez már nem az első év volt, amely ilyen alacsonyan teljesült, hanem egymást követő harmadik évben volt gyakorlatilag nulla az infláció, amiről ne felejtjük el megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szegények adója, mert a legkiszolgáltatottabb, legnehezebb sorsú rétegeket érinti legpozitívabban, hiszen ők az egyébként évről évre emelkedő bérükből egyre nagyobb mértékben tudnak vásárlásokat teljesíteni, és egyre jobb életszínvonalon tudnak élni.

Ha a pénzügyi stabilitást nézzük, akkor mondhatjuk nyugodtan, hogy 2015-ben egy erős évet zár-

tunk. Valódi áttörést hozott az, amiről elnök úr szintén hosszasan beszélt a beszámolójában, hogy a Pénzügyi Szervezetek Felügyelete a jegybank irányítása alá került, és ezzel sikerült olyan, több tíz éves csalássorozatokat felderíteni, ami egyrészt a bankokba vetett bizalmat erősítette meg, hiszen példát mutatott és példát statuált az elszámoltatások tekintetében, másrészt pedig éppen a pénzügyi rendszer sérülékenységére hívta fel a figyelmet, és ennek megfelelően a törvényhozás, a jogalkotás olyan új szabályozásokat tudott hozni, ami a későbbiekben minimálisra csökkenti, reményeink szerint kizárja az ehhez hasonló visszaéléseket a magyar pénzügyi világban.

Egyébként nagyon fontosnak tartjuk azt is megjegyezni, hogy az a pénzügyi stabilitás, amely szintén a jegybank különböző döntéseinek megfelelően erősödött, jelentősen hozzájárult a 2015-ös év gazdasági teljesítményének növekedéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük meg, hogy a gazdaságpolitika támogatásában milyen eredményeket tudott elérni a jegybank, mennyivel járult hozzá ahhoz, hogy 2015-ben kiemelkedő mértékben, 3,4 százalékkal nőtt a magyar gazdaság teljesítménye. Ahogy elnök úr arra szintén a beszámolójában felhívta a figyelmet, ennek a 3,4 százalékos GDP-növekedésnek a felét azok az intézkedések hozták, amelyeket maga a jegybank hozott meg ebben az évben. Nagyon fontosnak tartom, hogy jól tudott reagálni a jegybank azokra a külpiazi, külgazdasági folyamatokra, amelyek nagymértékben hatással voltak Európa, azon belül pedig kiemelkedően a közép-európai országok gazdaságpolitikájára.

Nem tudtunk volna ilyen sikereket elérni, a magyar gazdasági modell - amely még szintén elnök úr nevéhez fűződik, amit még gazdasági miniszterként 2010-ben elindított - nem tudott volna ilyen eredményeket felmutatni, ha nincs ilyen jó együttműködés a jegybank és a kormány között. Sok olyan lépést tett a jegybank, amire az ellenzék és egyes piaci elemzők is azt mondták, hogy túlzottan kockázatos.

(9.30)

Emlékezzünk csak vissza arra a kamatcsökkentési politikára, amit éppen elnök úr vezényletével és javaslatára a monetáris tanács lépésről lépésre meghozott döntéseivel sikerült elérnünk. Ezek a döntések persze kívülről kritikával illethetők. Azok, akik kishitűek, nem hisznek magukban, nem hisznek abban az erőben, amit Magyarország képvisel, hajlamosak lebecsülni. Ilyenkor Churchill mondása jut eszembe, aki azt mondta, hogy az optimista minden vészhelyzetben lehetőséget lát, a pesszimista pedig minden lehetőségben a veszélyt keresi. Nagyon örülök annak, hogy ezekben a döntésekben a jegybank vezetését is megfelelő optimizmus segítette. Ennek köszönhető, hogy bátor, egyébként időnként váratlan lépésekkel gazdasági sikereket tudtak elérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Engedjék meg, hogy néhány dolgot kiemeljek a beszámolómból, elsősorban azokat a dolgokat, amelyeket mind a Fidesz, mind a KDNP frakciója és gazdasági bizottsági képviselői is támogattak és a vitában megneveztek. Ugye, beszéltem már a kamatcsökkentési programról, amelynek köszönhetően 15 bázispontos lépésközzel összesen 75 bázisponttal sikerült történelmi szintre csökkenteni 2015-ben, 1,35 százalékra a jegybanki alapkamatot. A Nemzeti Bank felülvizsgálta a korábbi inflációs célokat is, amelynek keretében egyébként a gazdaság számára, a gazdasági növekedés szempontjából előnyös 3 százalékos irányszámot célzott meg, de kellő rugalmasságot alkalmazott ezen a téren. Úgyhogy a 2016-os, illetve 2017-es évekre vonatkozó terveiben már ezt szerepeltette.

Egy nagyon fontos ösztönző volt a növekedési hitelprogram, amelynek mérlege, azt gondolom, egyértelműen imponáló. Emlékszem még azokra a kritikus hangokra, amelyek a program bevezetésekor elsősorban az ellenzéki képviselők, illetve néhány piaci szereplő részéről elhangzottak, miszerint ez működésképtelen modell, olyan vállalkozásoknak adja majd oda ezt a hitelt a pénzügyi közvetítőkön keresztül a jegybank, akik majd nem fognak tudni ezzel élni, csődök sorozata fog bekövetkezni, és a pénz kézen-közön el fog tűnni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nem így lett. Az a 3,5 százalékos gazdasági növekedés, amely 2015-ben megvalósult, és az a dinamizmus, aminek köszönhetően 2016-ban is 2 százalékos gazdasági növekedést tudtunk elérni úgy, hogy az Európai Unió átlaga és az eurózóna átlaga is ennél alacsonyabb szinten realizálódott, azt gondolom, jórészt a növekedési hitelprogramnak is köszönhető. Ennek a programnak a keretében 31 ezer vállalkozás jutott finanszírozáshoz, egy olyan időszakban, amikor egyébként piaci körülmények között nagyon nehéz volt hitelekhez jutni. Ezt jól mutatja az, hogy a bankok, a kereskedelmi bankok hitelállománya csökkent, csökkenő tendenciát mutatott.

Összesen 2126 milliárd forint került kihelyezésre, ami megint egy nagyon jelentős szám. Hogy érzékeltessem tisztelt képviselőtársaimmal, hogy milyen volumenről beszélünk, a 2100 milliárd forint durván, akkori árfolyamon számolva olyan 7 milliárd eurónyi hitelösszegnek felel meg.

Én magam még tagja voltam az Európai Parlamentnek, amikor a 2014-2020-as fejlesztési ciklus gazdaságélénkítő programját tárgyaltuk, ahol akkor még Barroso elnök úr nagy büszkeséggel jelentette be, hogy először az Európai Unió történetében a kis- és középvállalkozások számára egy gazdaságösztönző programot indítanak, egy olyan hitelprogramot, ami gyakorlatilag a növekedési hitelprogramnak felel meg, de most kapaszkodjanak meg, tisztelt képviselőtársaim: európai uniós szinten, 28 országra vonatkoztatva 4 milliárd euró értékben. Tehát itt is ki kell emelni azt a bátorságot és azt az előrelátást, amely-

nek köszönhetően nem kis tételekkel, nemcsak azért, hogy fölmutassa a jegybank, hogy igen, a kkv-szektor élénkítése érdekében és a gazdasági növekedés segítése érdekében indít egy hitelprogramot tésék-lássék módra, hanem komolyan beleállva 7 milliárd euró összegben finanszírozta ezeket a vállalkozásokat. Ennek köszönhetően magyar családok tízezrei jutottak jobb megélhetési körülményekhez.

Még egy nagyon fontos dolog, amit ki kell emelnünk, a 2014 ősztől megkezdett és 2015-ben folytatott fogyasztói devizahitelek elszámolásához és a fogyasztói deviza-jelzáloghitelek forintosításához kapcsolódó jegybanki tevékenység megemlézése. Ennek során összesen 9127 millió eurót adott el a jegybank a hitelintézeteknek, ebből 1081 millió eurót az elszámolásokhoz kapcsolódóan, 8046 millió eurót pedig a forintosításhoz kapcsolódóan folyósított. Azt hiszem, nem kell ebben a Házban külön elmondanom, minden képviselőtársam pontosan tudja, hogy ezzel 1 millió 200 ezer családot tudtunk kiszabadítani a devizahitelezés fogságából.

Fontosnak tartom még kiemelni azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2015-ben jelentősen csökkent a hazai pénzügyi rendszer sérülékenysége. Az elszámolás és a forintosítás hatékonyan tudta kezelni a lakossági devizahitelekből eredő rendszerszintű kockázatot. A jegybanki önfinanszírozási program pedig jelentősen csökkentette az ország finanszírozásának külső sérülékenységét. Ahogy elnök úr is mondta, 31 százalékra csökkent az államadósságban a devizahitelek aránya, ami egyrészt azt mutatja egyébként, hogy igen, van kereslet a hazai papírok iránt, és örömmel kell megjegyeznünk azt, hogy most már eljutottunk odáig, hogy gyakorlatilag szinte teljes egészében a hazai lakosság és a hazai intézményrendszer, illetve a hazai vállalkozások jegyzi ezeket az állampapírokat. Ez a magyar gazdaságba és a magyar államba vetett erős bizalmat mutatja.

Ami az ellenőrzést illeti, a jelentésből kiderül az is, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2015 végén összesen 1744 intézmény prudenciális felügyeletét látta el, az év folyamán 121 vizsgálatot végzett el, és 45 piacfelügyeleti vizsgálatot indított meg. Mindezen időszakban 80 prudenciális vizsgálat és 25 piacfelügyeleti vizsgálat lezárásra került. Ezzel teljesítette a törvény által előírt és egyébként az éves felügyeleti tervben meghatározott kötelezettségeit is.

A frakció részéről üdvözljük, tisztelt elnök úr, a Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi tevékenységét is, amit 2015-ben az elszámolással és a szerződés módosítással kapcsolatos rendkívüli feladatok határoztak meg. Megint azt gondolom, hogy egy tiszta, átlátható és egyértelmű rendszert, a magyar lakosság, a magyar polgárok érdekében tett lépéseket láthattunk a jegybank részéről.

A hazai pénzügyi infrastruktúra fejlesztése terén több kiemelkedő esemény is történt 2015-ben, amiről mindenképpen meg kell emlékeznünk. A mindennapi élet megkönnyítése szempontjából nagyon fontosnak tartom, hogy 2015. szeptember 7-től, a

Magyar Nemzeti Bank és a Giro Zrt. együttműködésének eredményeként az átutalások elszámolási ciklusainak száma a korábbi 5-ről 10-re emelkedett. Ennek köszönhetően tovább gyorsult az átutalások lebonyolítása is. Ezt mindenki érezte, és azt gondolom, hogy mindenki számára előnyös az, hogy az átutalásokkal nem kell napokat várni, mint a korábbi időszakban történt. Az pedig külön öröm, amit elnök úr a bizottsági meghallgatáson jelzett, hogy ez a gyorsaság a későbbiekben tovább fog fokozódni, és gyakorlatilag azonnali átutalásokra fogunk tudni áttérni. Tehát abban a pillanatban, hogy valaki elindította a saját bankszámlájáról az átutalást, az a partner számláján meg is fog jelenni.

Ami a jelentésből világosan kilátszik, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy míg a korábbi, Gyurcsány-barát jegybanki vezetés a veszteséges gazdálkodás ellenére is szemérmetlenül magas fizetéseket állapított meg magának, és soha nem volt egyébként semmilyen következménye annak, hogy a jegybank milyen módon és hogyan gazdálkodik, addig a mostani jegybank, először az elmúlt évtized történetében, képes volt arra, hogy osztalékot fizessen. Ne feledjék el, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a jegybankról szóló törvény értelmében a jegybank veszteségeit a magyar államháztartásnak, a magyar költségvetésnek kell finanszíroznia.

Amikor Matolcsy György jegybankelnöki kinevezésekor átvette a jegybank irányítását, abban az évben éppen 203 milliárd forintnyi veszteség volt tervezve a jegybank működésénél. Azaz, tisztelt hölgyeim és uraim, 203 milliárd forintot kellett volna a magyar költségvetésnek átutalni annak érdekében, hogy a jegybank működőképességét meg tudja őrizni. Ehhez képest, és ehhez külön gratulálok nemcsak elnök úrnak, hanem valamennyi kollégájának, hiszen nyilvánvalóan ez nem egy egyszemélyes vállalkozás volt, év végére sikerült azt elérni, hogy nemhogy nem kellett egy fillért sem befizetnie az államháztartásnak a jegybank részére, hanem a jegybank már az első induló év végén is nyereségesen tudott működni.

Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy amikor célokat fogalmazunk meg és nagyságrendekben gondolkodunk, akkor az az optimista hozzáállás vezethet olyan kiemelkedő eredményekhez, amiket a jegybank a 2015-ös évben el tudott érni. Így én a magam részéről és a Gazdasági bizottság fideszes-KDNP-s képviselői részéről is csak azt tudom mondani önöknek, tisztelt elnök úr, hogy hasonlóan sikeres és eredményes évet kívánunk önöknek 2017-re is. Biztos vagyok abban, hogy ez az együttműködés, amely a jegybank vezetése és a magyar kormány között kialakult, azok a célok, amelyeket közösen tűztek ki a gazdaságfejlesztés és a gazdaságélénkítés terén, minden magyar állampolgár számára, mindenkinek a saját egyéni életében is komoly eredményeket és komoly előrelépést hoz.

Ennek köszönhetően tudjuk elérni azt, hogy évről évre a magyar családok egyre jobb körülmények között élnek, évről évre minden magyar állampolgár

egyed tud előrelépni. Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen támogatjuk a Ház előtt fekvő határozati javaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem olyan nagy baj! Van egyáltalán itt valaki?)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyű helyzetben vagyok, hiszen a Gazdasági bizottság elnökeként a bizottság álláspontja tulajdonképpen nem volt más, mint a bizottság többségi frakcióinak, a Fidesz és a KDNP frakcióinak az álláspontja. Ilyen értelemben az a vezérszónoki beszéd, amit bizottsági véleményként elmondtam, tulajdonképpen egy az egyben megegyezik a Fidesz frakciójának álláspontjával. Részletezni tehát nem kívánom a továbbiakban, és nem szeretném képviselőtársaim idejét rabolni *(Bangóné Borbély Ildikó: Matolcsy elnök úr már el is ment!)*, csupán szeretném megerősíteni azt, hogy ahogy eddig, úgy a későbbiekben is a Fidesz képviselőcsoportja eltökélt abban, hogy a kormány gazdaságpolitikai céljait támogatja.

Azt gondolom, az elmúlt időszakra visszatekintve az eredményeink egyértelműen láthatók, hiszen ha csak megnézzük, itt a 2015-ös beszámoló-ról beszéltünk, amelynek értelemszerűen a gazdasági kihatásai 2016-ban és majd 2017-ben is érződni fognak. De csak ha a 2016-os gazdasági mutatókat megnézzük, akkor világosan látszik az, hogy a kormány a kitűzött gazdaságpolitikai céljait 2016-ban kivétel nélkül teljesíteni tudta. Ennek köszönhetően - ahogy ígértük a választásokon is - minden évben csökkentjük az államháztartás hiányát. Ezt 2016 decemberében 74 százalékra tudtuk csökkenteni. Ne felejtjük el, hogy 2010-ben, amikor indulunk, akkor jóval 80 százalék fölötti volt ez a mutató. Azt se felejtjük el, hogy 2016-ban 388 milliárd forinttal tudtuk csökkenteni az államháztartás hiányát a 2015-ös évhez képest, ami nyilvánvalóan nem történhetett volna meg, ha a 2015. évben nincs egy jól működő monetáris politika és nincs egy olyan kormányzati gazdaságpolitika, amely mögött parlamenti támogatás van.

Azt se tudtuk volna elérni, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy 2016-ban, ahogy már említettem, 2 százalékos GDP-növekedéssel az Európai Unió és az

eurózána átlagát meg tudtuk haladni. Azt se felejtjük el, hogy a külkereskedelmi mutatóink is impozánsan alakultak, hiszen 10 milliárd eurós külkereskedelmi többlettel tudtuk zárni a 2016. évet, és büszkén jelenthetjük ki azt is, hogy a munkahelyteremtések terén is tovább tudtunk előrelépni. Ezt sem tudtuk volna megtenni, ha nem bővül a magyar gazdaság. A 2016. év végére 4,4 százalékra csökkentettük a munkanélküliséget. Ne felejtjük el, hogy ez is 11 százalék volt, amikor átvettük a kormányzást. 700 ezer új munkahelyet tudtunk teremteni az elmúlt hét év során. Ezzel időarányosan abszolút jól állunk. Azt se felejtjük el itt megjegyezni, hogy 2010-ben, amikor bejelentette a magyar kormány, hogy 1 millió új munkahelyet kíván teremteni a következő tíz évben, akkor élénk és harsány mosolygás fogadta az ellenzéki oldalon ezt a célkitűzést. Azt tudom jelenteni önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy kifejezetten jól állunk ezen a téren, hiszen időarányosan vállalkásunkat teljesítettük. Azt se felejtjük el, hogy ebből a 700 ezer munkahelyből 460 ezret a piac maga hozott létre, tehát mára összesen 207 ezer munkanélkülit regisztrálnak Magyarországon úgy, hogy 68 ezer álláshely nincs betöltve.

Azt gondolom, hogy a gazdaságpolitikánk sikeressége nem megkérdőjelezhető. Olyan nettó béremelkedést tudtunk elérni 2016-ban, ami 10 százalék fölötti, és olyan megállapodást tudtunk kötni a munkaadókkal és a szakszervezetekkel közösen, amely 2017-ben és 2018-ban a minimálbér és a garantált bérminimum soha nem látott mértékű növekedését fogja hozni. Mindamelllett a piac is nyilvánvalóan erre reagálva, egy általános nettó 10 százalék fölötti béremelést várunk 2017-re is, ami azt jelzi, hogy az emberek érezhetően jobban élnek Magyarországon, és az a bérfelzárkóztatási program, amit ígértünk szintén 2010-ben, miszerint megteszünk mindent annak érdekében, hogy az európai bérszínvonalhoz minél gyorsabban tudjuk felzárkóztatni a magyar munkavállalókat, ebben is hatalmas lépéseket tettünk volna.

Ez sem jöhetett volna létre, ha nincs egy sikeres monetáris politika, úgyhogy a Fidesz-frakció nevében is szeretném megköszönni alelnök úrnak és a jegybank teljes vezetésének és dolgozóinak azt a felelősségteljes és áldozatkész munkáját, amit 2015-ben elvégeztek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Mindösszesen 30 perces időkeret áll a rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Kezdjük rögtön azzal, hogy Matolcsy György egy szempontból

következetes: ahogy tavaly, idén is azt a magatartást követte, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységéről szóló beszámolójánál meg sem hallgatja a frakciók vezérszónokait, expozéja után azonnal távozik, további munkákat alelnök úrra hátrítva és bízva. Ez példátlan!

A kormány esetében is megszokhattuk, hogy államtitkárok helyettesítik a minisztereket - egy törvénygyár esetében ez még elfogadható -, de a kormány is tartja magát ahhoz a gyakorlathoz, hogy ha egy fontosabb téma szerepel az Országgyűlésben, nevezetesen, mondjuk, a költségvetést nem az államtitkár, hanem általában a miniszter szokta ismertetni, és illik egyébként az expozé után az első kört legalább megvárni, hogy személyesen is szembesülni lehessen a különböző frakciók álláspontjával, adott esetben kritikájával.

Tisztelt Ház! Matolcsy György szabad kezet kapott a jegybank vezetésére, és ahogy ezt az elmúlt években tapasztalhattuk, a szabad kéz politikájából szabadrablás lett a Magyar Nemzeti Bankban. Ha a Magyar Nemzeti Bank elmúlt évekbeli tevékenységét vizsgáljuk, akkor azt tapasztaljuk, hogy ahelyett, hogy a monetáris politikáról szólnának a napi hírek, a napi hírek ingatlanfejlesztésekről szólnak, műkinckereskedésről szólnak, sajátos bérfelzárkóztatási programokról szólnak, sajátos oktatásfejlesztési tevékenységről szólnak. Nem erről kellene szólniuk a híreknek.

Nézzük rögtön a bérfelzárkóztatási programot! Matolcsy György elnök úr, azt hittük, figyelemmel kíséri az MSZP javaslatát, hiszen az MSZP-frakció évek óta következetesen sürgeti Magyarországon a bérfelzárkóztatás programját, viszont tökéletesen félreértette a fő csapásirányt. Míg az MSZP álláspontja szerint a bérfelzárkóztatást elsősorban az alacsony keresetűek esetében kell elkezdeni és megvalósítani, addig a Matolcsy György vezette jegybank úgy gondolta, hogy ezt felül kell kezdeni, és a bérfelzárkóztatási programot magára értette.

Az oktatásfejlesztés területén is félreértette a szakmai követelményeket. Miután a PISA-jelentés nyilvánosságra került és kiderült, hogy a hazai közoktatásban súlyos gondok vannak, és egyébként sajnos a felsőoktatásban is egyre több problémáról, gondról kell hogy értesüljünk, az ember azt hinné, ha a Magyar Nemzeti Bank már oktatásfejlesztési programba kezd, akkor ezekkel a problémákkal szembe-sülve ezeken az állapotokon próbál segíteni, de ezt is félreértette Matolcsy György. A Matolcsy György által vezetett jegybank oktatásfejlesztési politikája lényegében kimerül - igaz, jó drága pénzen - Matolcsy György közgazdasági nézeteinek népszerűsítésében.

Ha megyünk tovább a hírekben, akkor azt látjuk, hogy mint a hajdani ikv-k mai utódja, egy ingatlankereskedő, ingatlankezelő vállalatá válva a Magyar Nemzeti Bank, olyan kastélyvásárlási programba kezdett, ami egészen egyszerűen példátlan a Magyar Nemzeti Bank történetében.

És ha már kastélyok, oda nyilván kellenek be- rendezési tárgyak is, és bár ez sem elsődleges célja a Magyar Nemzeti Banknak, de egy olyan műkinckereskedő programba kezdett, ami párját ritkítja, bármelyik aukciós ház a világon megirigyelhetné ezt a tevékenységet.

(9.50)

De miből volt erre pénz? Mert oké - pontosabban nem oké -, hogy ennyi pénzt elherdálnak, de kell azért pénz, amiből ez ellopható. Ezt a pénzt Matolcsy György részint még volt miniszterként, részint a Magyar Nemzeti Bank elnökeként a forint gyengítésével kereste meg. Az a Magyar Nemzeti Bank, amelynek a forint védelme kellene legyen az egyik legfontosabb feladata, következetesen partnerül szolgál a kormánynak abban a forintgyengítési akcióban, ami 2010 óta zajlik, és amelynek következtében a magyarok pénze ma jóval kevesebbet ér a nemzetközi piacon, mint 2010-ben ért. Az a sajátos helyzet alakult ki ennek következtében, hogy ebből a forintgyengítésből több száz milliárd forint nyereség keletkezett a Magyar Nemzeti Banknál, ennek az árát az emberekkel fizették meg, és ezt a nyereséget pedig jórészt elherdálták.

Kezdjük akkor kicsit részletesebben is! A szabad kéz politikája mit jelentett? Matolcsy Györgyöt megajándékozta a Fidesz-többségű parlament egy olyan helyzettel, hogy több mint egy évig felügyelőbizottság nélkül működött. Ma a törvények teljesen világosan előírják a felügyelőbizottság működését a Magyar Nemzeti Banknál.

Ráadásul egy év után, amikor ezt a helyzetet felszámolták, akkor nem tértek vissza a korábbi gyakorlathoz, amelynek keretében az Országgyűlés frakciói, három ellenzéki frakció is küldhetett szakembereket a felügyelőbizottságba, megváltoztatva az íratlan játékszabályokat, gondoskodtak róla, hogy Papcsák Ferenc személyében az egyik leghírhedtebb fideszes országgyűlési képviselő és volt polgármester legyen a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöke, és a korábbi három, ellenzéki pártok által delegált szakember számát egyre redukálták, teljesen önkényes alapon.

Így aztán nem volt és jelenleg sincs olyan erős felügyelőbizottság, amely érdemben rácsaphatna arra a pazarlásra, a közpénzeknek arra az elherdálására, ami a Magyar Nemzeti Banknál folyik. A szabad kéz politikájának jegyében Matolcsy György úgy döntött, hogy alapítványokat hozat létre a Magyar Nemzeti Bankkal. A konstrukciónak az volt a célja, hogy az alapítványokba kipumpált közpénz - hogy Bánki Erik fideszes képviselő szavait idézem - úgymond elveszíti majd közpénz jellegét, erről nem kell utána már számot adni, és nyugodtan lehet nyakló nélkül bármire költeni, anélkül, hogy a nyilvánosság vagy az Országgyűlés előtt erről számot kéne adni valakinek is.

Nos, ebben viszont tévedtek, mert egyrészt jogerős bírósági ítéletek kötelezték a Magyar Nemzeti Bankot arra, hogy az alapítványi költségekről is adja ki az adatokat, és amikor a Fidesz megpróbálta egy törvényjavaslatban garantálni azt, hogy a közpénzek átláthatatlansága állandósuljon a Magyar Nemzeti Banknál és az alapítványoknál, akkor erre még az az Alkotmánybíróság is nemet mondott - ez már ennek az Alkotmánybíróságnak is csípte a szemét -, amely Alkotmánybíróság döntő többségét a Fidesz töltötte fel hozzá hű, lojális emberekkel.

Ha a bérfelzárkóztatási programot nézzük, akkor itt szintén nagyon-nagyon félreértett valamit a Magyar Nemzeti Bank. Míg az MSZP évek óta követeli a kis pénzü emberek fizetésének emelését, addig a Magyar Nemzeti Bank úgy döntött, hogy ebben a bérfelzárkóztatási programban nem vesz ugyan részt, de a saját vezetői körében a fizetéseket drasztikusan megemeli. Így kerülhetett sor arra, hogy a legfőbb ügyésznek a Magyar Nemzeti Banknál dolgozó felesége több mint ötmillió forintos fizetést kaphatott, és a törvények megváltoztatásával lényegében most már a jegybanki vezetés is sokmillió havi fizetést vihet haza; annak ellenére, hogy a kormányzást 2010-ben úgy kezdték, hogy ezeket a fizetéseket limitálták.

Az oktatásfejlesztési program sajátosságairól már beszéltem, de azért mégiscsak példátlan, hadd említsem meg, hogy mondjuk, az „Egyensúly és növekedés” című kötetet, ami Matolcsy György nézetének népszerűsítésére szolgál, alapítványi pénzből finanszírozta, és hasonlóan a „Hazai és globális gazdasági és pénzügyi trendek” című tartalmilag azonos elemzést is sok száz millió forintból rendelték meg.

De ezek a pénzek mind eltörpülnek az ingatlanfejlesztési programhoz képest. Ha már ingatlanfejlesztés, akkor persze ne valami panellakásra tessenek gondolni, hanem kastélyokra és értékes ingatlanokra. Csak néhány ezek közül: svábhegyi villa mintegy egymilliárd forintért; a budai várnegyedben, az Úri utcában nagy értékű ingatlan szintén egymilliárd forintért; 2010. október végén a jegybanki alapítványok több mint hétmilliárd forintért vásárolnak újabb ingatlanokat.

De azért üdülőt is vásároltak - és nemcsak a tiszaroffi kastélyszállóról beszélek itt -, szintén több mint egymilliárd forintért megvásárolták a balatonkenesei MÁV-üdülőt. Ez a terület valójában Balatonakaratyához tartozik. Nem mellesleg: 2014-ben független jelöltként itt Matolcsy György felesége nyert választást és lett polgármester.

Itt egy kitérőt tennék, hölgyeim és uraim. Szeretném leszögezni, hogy senkinek a magánéletével nem kívánok, nem kívánunk foglalkozni, azzal viszont igen, ha a magánélet közpénzekbe, súlyos adófizetői forintokba kerül. Azért az, hogy abból tudunk értesülni az akkor még szilárdnak tűnő házasságról, hogy Matolcsy György az általa vezetett jegybankon keresztül abban a községben, ahol a felesége polgármester, vásárol nagy értékű üdülőt, mégiscsak több a

soknál. Egyébként ennek a házasságnak a válságáról is onnan értesültünk elsősorban, hogy súlyos közpénzekért alkalmazza a Magyar Nemzeti Bank Matolcsy György új párját. Személy szerint sok boldogságot kívánunk jegybankelnök úrnak, viszont sajnáljuk, ha ez a boldogság az adófizetőknek pénzébe kerül. Ez az, ami közügy, erről beszélni kell, az összes többi magánügy.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy dologról még meg kell emlékezni. Bár a napirendi pont szerint a Magyar Nemzeti Bank 2015. évi éves jelentését tárgyaljuk, de az előttem szóló vezérszónok, Bánki Erik képviselő úr időben is és egyéb összefüggéseiben is tágabb módon értelmezte ezt az előterjesztést, és beszélt a minimálberek 2017-es emeléséről is. Hogy ez hogy függ össze a jegybankkal, persze azt majd talán bővebben is hallhatjuk kifejteni, de ha már ez a bérfejlesztés szóba került, akkor hadd szögezzem le, hogy ennek a bérfejlesztésnek a legnagyobb nyertese a kormány.

Ennek a bérfejlesztésnek az a következménye, hogy azok a dolgozók, azok az alkalmazottak, akik minimálbért keresnek, ebből a nettó minimálbérből nem tudnak Magyarországon megélni, még ez a megemelt minimálbér is a létminimum alatt van, ugyanakkor nemzetközi összehasonlításban, Európában példátlan módon a magyar állam a munkavállalótól és a munkaadótól összesen ugyanannyi adót szed be, esetenként több adót szed be, mint a nettó fizetés.

Ha megnézzük a minimálbéreket, megnézzük a garantált bérminimumot, és megnézzük ezek adóját, azokat az adókat és járulékokat, amelyeket fizetnek a munkavállalók, és hozzáadjuk azokat az adókat és járulékokat, amelyeket fizetnek a munkaadók, akkor rendre azt tapasztaljuk, hogy legalább annyi adót szed be az állam, mint amennyit hazavisz a dolgozó, aki egyébként ebből a keresetből nem tud megélni.

Ezért ezt a bérfejlesztést mi nem tudjuk maradéktalanul támogatni. Több javaslatunk is volt. Elsősorban azt szorgalmaztuk, hogy olyan járulékcsoökkentéssel párosítsuk a minimálbér emelését, ami a kisvállalkozókat nem teszi tönkre, ugyanakkor a dolgozó annál is több pénzt vihet haza, ami a Fidesz javaslata alapján egyébként megvalósult.

Tisztelt Ház! Sokáig lehetne még beszélni arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank különböző programjaiban hogyan herdálja el a közpénzt. Erre valószínűleg a rendelkezésre álló idő is kevés lenne, és az MSZP döntése alapján szeretném jelezni, hogy megosztott vezérszónoki párosban a továbbiakat képviselőtársam, Szakács László képviselő úr fogja elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Burány képviselő úr. Akkor megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallottunk most egy expozét,

majd később visszatérek rá, ami egyébként egy kicsit jobban idézte az 1950-es évek május 1-jei beszédeit, mint egy felelős vezetőnek a Magyarország gazdasági helyzetéről szóló beszámolóját. Ahogy azt Burány Sándor képviselőtársam is elmondta, az is fontos persze, amit elmondott Matolcsy elnök úr, aki - csak a jegyzőkönyvnek is jelezném - 9 óra 40 perckor a róla szóló napirendet, amit évente egyszer kellene hogy végigüljön, elhagyta a Házat.

(10.00)

Matolcsy elnök úr persze, sok mindenről beszélt, de nagyon sok mindenről nem beszélt. Nem beszélt arról, hogyan alakult az, amiről ma már megemlékeztünk, hogy végre sikerült az, hogy egy magyar európai intézményben európai bérek vannak. Ez csak a Nemzeti Bankra alkalmazható ma Magyarországon. Itt aztán európai bérek vannak, ötmillió forint fizetés; természetesen fizetik a külföldi utakat, oda néha vendégeket is lehet vinni, de legfőképpen egyébként akihez az embert szorosabb szálak is fűzik, ő utazik a legtöbbször az elnök úrral, ezt a magyarok közpénzből teszik. Itt európai bérek vannak.

Pontosan a 2015-ös év tekintetében, alelnök úr, nem beszélni azokról az alapítványokról, amikbe önök kipumpáltak 260 milliárd forintnál is többet, és a 2015. év kapcsán erről azért kellene önöknek beszélni, mert ez egy küzdelmes év volt önöknek. Önöknek soha nem volt igazuk. Önök azt mondták, hogy az a pénz, ami odakerült, elveszítette a közpénz jellegét. Aztán kiderült, hogy önök tévednek, nem veszítette el a közpénz jellegét, bírósági ítéletük van róla, hogy hibáztak, tévedtek, ostobaság volt, amit mondtak, ezért ki kellett adni az összes papírt.

Majd ezt követően önök törvényt szerettek volna módosítani azért, hogy ezeknek az alapítványoknak a vagyonát tényleg lehessen titkosítani, tényleg veszítse el a közpénz jellegét, tényleg senki ne láthasson rá. Majd erre az Alkotmánybíróság azt mondta, hogy nem, önök tévednek, önök ezt rosszul tudják, ez közpénz, az is marad, és ilyen jogszabályt ne fogadjon el a parlament, mert az ellenkezik az Alaptörvény rendelkezéseivel, annak a szellemiségével; egyébként szerintem a demokráciával is meg nagyon sok mindennel, de szépen megindokolta ezt az Alkotmánybíróság.

Ugyanebben az évben, tudja, amikor bevásároltak ezek az alapítványok, mert nem csak hogy akár-hogyan beköltöztek ingatlanokba, palotákat vásároltak, és ha már odakerültek, gyorsan fel is újították őket, és erre nem kevés pénzt költöttek. Önök azt mondták, hogy ezeknek az alapítványoknak, miután nem közpénzzel gazdálkodnak, nem kellett volna közbeszerzési eljárást lefolytatni. Tévedtek önök! Önök tévedtek, le kellett volna folytatni közbeszerzési eljárást, átláthatóan kellett volna ezeket a pénzeket egyébként az alapítvány, a Magyar Nemzeti Bank... - és még sok mindennek megfelelő célokra

költeni, de önök ezt választották, és nem folytattak le közbeszerzési eljárásokat. Ezt megállapította a Közbeszerzési Döntőbíróság, és önöket elmarasztalta. Erről nem beszélni a beszámolóban, legalább azt mondom, az önök szája íze szerint, hogy tanultunk ebből az időszakból, tanultunk abból az időszakból, ahol az Alkotmánybíróság, a Kúria és a Közbeszerzési Döntőbíróság adott nekünk egy leckét, és mi azt megtanultuk, hogy hogyan kell a közpénzekkel transzparensen, átláthatóan gazdálkodni, ezt nem belátni, én úgy gondolom, az nem hiba, az dölyfőség, mert önök talán még mindig hiszik, hogy önöknek ezt meg lehet tenni. Nem lehet önöknek megtenni, erről önöknek rengeteg papírjuk van.

Ha ezeket a dolgokat egymás mellé állítjuk, egymás mellé állítjuk azt, hogy önöknél végre sikerült egy európai bérrendezési programot csinálni, és önök már legalább jól keresnek, a magyarok többsége nem, de önök már legalább nagyon jól keresnek, fényűző palotákban vannak, és egyébként rengeteg műkincset vásárolnak, akkor azt lehet mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank ténylegesen felzárkózott az európai nemzeti bankok közé. Igazuk van, hiszen fényűzés tekintetében tökéletesen elérték azt a szintet, amit a nálunk sokkal gazdagabb országok megengedhetnek maguknak. Mi nem engedhetjük meg magunknak, ahol 4 millió ember a létminimum alatt él, addig egy urizáló elit palotákba jár dolgozni, palotákban tengeti a mindennapjait, és természetesen mindenki elviszi a szívéhez legközelebb álló kolleganójét a legmesszebbi utazási pontokra is.

A brókerbotrányokról beszélt az elnök úr. Igazából ez volt a beszédének az a része, ami a legjobban idézte az ötvenes évek május elsejét. Ha jól értettük, alelnök úr, akkor hódító fenyegeti Magyarországot, akinek egyébként nagykövetsége is van Magyarországon. Én egy pillanatra az oroszokra gondoltam, de aztán azt mondta, hogy NATO-tag, azt mondta a Magyar Nemzeti Bank elnöke, hogy egyébként NATO-tag ez az ország, úgyhogy ez a hódító akkor valószínűleg a szövetségesünk, aki megpróbálta megdönteni a magyar jegybankot, a magyar kormányt, és ha jól emlékszem, ahogy az elnök úr mondta, talán még a bankrendszert is megpróbálta megdönteni.

Alelnök Úr! Akkor arra kérem önt, ha már Matolcsy György nem szakított a szokásaival és itt hagyott bennünket vitatkozni óróra, akkor ön szakítson a szokásaival, vegyen részt a vitában, és mondja meg nekünk, hogy az a Tarsoly Csaba, aki az önök szeme láttára, az önök által is jóváhagyott kibocsátási tájékoztató alapján mintegy 160 milliárd forinttal több fedezet nélküli kötvényt bocsátott ki az ő Quaestor nevű cégében, az a Tarsoly Csaba, aki ezer szállal kötődik a kormányzó pártokhoz, a Fideszhez, az a Tarsoly Csaba melyik külföldi nagykövetség nevében ármánykodott a Magyar Köztársaság pénzügyi stabilitása ellen! Tessék, legyen szíves erre válaszolni! Tarsoly Csaba melyik külföldi ország ügynöke? Ki nek dolgozik ő?

Arról is beszélt az elnök úr, hogy önök leleplezték ezt a 15 éves csalást. Alelnök Úr! Mit leplezték le önök? Nem leplezték le önök semmit! Most vagy külföldiek ármánykodtak azzal a Tarsoly Csabával, aki ezer szállal magukhoz köthető, vagy külső segítséggel szerették volna önök Tarsoly Csabát mint külföldi ügynököt pozícióban tartani az elmúlt 15 évben, vagy az történt, ami nagy valószínűség szerint a valósághoz sokkal közelebb áll: önök nem leplezték le semmit, ez magukra rádőlt. Azt mondani pontosan a DRB-botrány kirobbanásának második évfordulója előtt egy nappal, hogy önök azt leleplezték! Ha valaki itt meglepődött, azok önök voltak! Önök nem leplezték le az égadta világon semmit. Ha lett volna bármilyen olyan metodika, ami alapján le lehetett volna ezt leplezni, meg lehetett volna előzni, akkor önöknek azt használni kellett volna.

Alelnök Úr! Ha már az elnöke, Matolcsy elnök úr ebben a tévedésben van, legalább ön ne legyen! Az önök feladata nem az, hogy leleplezzék ezeket. Az önök feladata az, hogy megelőzzék. Önök nem egy térfelügyelő kamera, önök nem rögzítik a bűncselekményt, hanem megelőzik. *(Dr. Józsa István: Így van! Pontosan.)* Akkor kérdezzük meg azt is, és akkor kérem szépen, erre válaszoljon, hogy a Magyar Nemzeti Bankban az ellenőrzési tervekben 2010 óta hányszor szerepelt a DRB, hányszor szerepelt a Buda-Cash, hányszor szerepelt a Quaestor. Hányszor?! Elmentek-e oda? Ellenőriztek-e? Mit találtak? Rendben találták-e?

Annyit tudunk, hogy 2014. október 15-én Windisch László alelnök még aláírja, hogy kibocsáthat a Quaestor kötvényeket. Egy adminisztratív aktus van, tehát tudják, látják. Milyen metodikát követtek, amikor éppen akkor kint volt a céllellenőrzés a Quaestornál, és két hónappal később meg összedől, 220 milliárd forintnyi kárt hagyva maga mögött, ami nem az állam pénze volt, kisemberek megtakarítása volt. És önök semmit nem tesznek annak érdekében, hogy ezek az emberek visszakaphassák a pénzüket. De ami ennél is sokkal súlyosabb, önök semmit nem tettek annak érdekében, hogy ezeknek a kisembereknek a befektetése ne tűnjön el, hacsak nem önök voltak azok, akiknek a szeme láttára ez történt - és lehet, hogy úgy gondolták, hogy ez így jól van?

(10.10)

Alelnök úr, van egy lista, azon több mint 330 név szerepel, vannak köztük állami cégek, vannak köztük magánszemélyek, akik március 9-én és 10-én kivették a pénzüket a Quaestorból. Akkor, amikor itt már ülésezett a Gazdasági bizottság, amikor itt már Windisch László kerek szemekkel, és még a hangja is szürke volt, úgy adta elő, hogy mekkora botrány van; itt ülésezik a Gazdasági bizottság 9-én a DRB és a Buda-Cash ügyében, 10-én a Quaestor ügyében, akkor önök még mindig hagyják azt, hogy több mint 330 cég és magánember megszabadítsa a Quaestort

az utolsó 6,5 milliárd forintjától. Tudtak erről önök? Az önök szeme láttára történt? Kinek készült az a lista? Ki készítette a listát? Önöknek készült?

Mert igazából, tudja, alelnök úr, a legnagyobb probléma nem tudom, hogy mikor van, akkor-e, ha önök erről tudtak vagy ha nem. Mert ha önöknek készült ez a lista, akkor önök azt simán végignézték, hogy hogyan pakolják ki a kisemberek pénzét, a kisbefektetők pénzét bizonyos kedvezményezettek, kiválasztottak a Quaestor legtöbb irodájából; az utolsó 6,5 milliárd forintját. Ezt akkor önök végignézték. Akkor önök másban voltak érdekeltek, nem abban, hogy ez a cég állva maradjon. Windisch László elmondja, hogy március 9-én már kint vannak az önök emberei a Quaestorban. Hát még ott is voltak, alelnök úr, s így is ki lehetett onnan venni még március 10-én is, amikor már zároltak, még akkor is ki lehetett venni pénzt?

Ha önök erről tudtak, annál egy nagyobb baj van, ha erről nem a Magyar Nemzeti Bank tudott először. Itt a Gazdasági bizottság már ülésezik, a megoldást keresi, a bizottság hallgatja a Magyar Nemzeti Bank alelnökét, aki, ha úgy tetszik, részletes tényfeltáró nyilatkozatokat tesz, elmondja, hogy mit tesznek ebben az ügyben, s mindeközben önök esetleg nem tudtak arról, hogy éppen kisemmiznek 32 ezer kisembert?

Ha még melléteszük azt, hogy bárhol is legyen ennek az ügynek a genezise, legyen ennek ott, amit elmondott a május 1-jei beszédében az elnök úr, hogy külföldi ügynökök ürgebőrbe varrva aranyrudakat felejtettek a Duna alatt, és így az ügynököket ki tudták fizetni - majd várom a válaszát, hogy Tarsoly melyik országnak dolgozott -, annyit akkor gondoljuk ebből végig, hogy akkor viszont miért nem segítenek abban önök is, a saját maguk által létrehozott felszámoló, a PSFN - amelyiknek az egyetlen tulajdonosa a Magyar Nemzeti Bank -, hogy a Quaestorvagyonot vonják be a felszámolásba. Önök azt végignézik, hogy a Quaestor károsultjai eddig egy fillért nem kaptak a Quaestorvagyonból. Egyetlenegy fillért sem!

Végignézik, ahogyan a Quaestor vagyonát - ami nem kevés, százmilliárdot érő budapesti telek, ahová önök olimpiát próbálnak tervezni - egyik cégből a másikba tologatják. Ezt az önök egy szem felszámolója, aminek önök az egy szem tulajdonosai, végignézi, és nem vonja be a vagyont abba a kártalanításba, amiben, én úgy gondolom, hogy mindenkinek joga lenne ahhoz, hogy visszakapja jogos jussát. Kinek tartogatják ezt a pénzt, alelnök úr?

Én úgy gondolom, hogy ezek azok a kérdések, amelyek a 2015-ös évet olyan küzdelmessé tették; azért, hogy önök számára, én nem izgulok, önök jól meg vannak fizetve, hanem azok számára is, akik elvesztették a pénzüket azért, mert önök nem figyeltek, azok számára is, akik önöktől várták a megoldást, de önöktől hiába várták a megoldást, mert önök - még egyszer mondom, alelnök úr, és talán a jövőre nézve lehet ez egyfajta tanulság - nem azért

vannak, hogy leleplezzék, önök azért vannak, hogy megelőzzék ezeket a cselekményeket. Arra, hogy leleplezzék, kinyomozzák meg elítéljenek embereket, ott van a rendőrség, az ügyészség meg a bíróság.

Önöknek az a feladata, hogy kiállítsanak egy olyan ellenőrzési rendszert, kiállítsanak egy olyan metodikát, kiképezzenek olyan embereket, akik képesek ezeket a dolgokat nem lefűlelni, hanem megelőzni, hogy az emberek pénze biztonságban legyen. Ma önök miatt nincsen a magyar emberek pénze biztonságban. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én az ellenzéki demagógia világából vagy hogy korrektebb legyenek - hiszen a jobbkios képviselőtársaim még nem szólaltak föl -, a szocialista demagógia álomvilágából visszatérnék a való világba. Matolcsy elnök úr beszélt egy nagyon markáns monetáris fordulatról 2013-ban, és ismertette, hogy ez a monetáris fordulat milyen eredményekhez vezetett a 2015-ös évben.

De ahhoz, hogy ennek a monetáris fordulathoz a maga valójában érzékelt tudjuk, illetve be tudjuk mutatni, muszáj megnéznünk azt, hogy milyen volt a korábbi monetáris jegybanki politika, szembe kell állítanunk azzal, meg kell néznünk, hogy a korábbi monetáris politika hogyan teljesített. S ha ezt megteesszük, én azt gondolom, ha akkor tudjuk azokat az eredményeket, amelyekről elnök úr is itt beszélt, a helyükön kezelni.

Ehhez, én azt gondolom, érdemes 2012-ig visszamenyünk, hiszen az volt az utolsó év, amikor még az a jegybanki vezetés volt, akit a szocialisták neveztek ki, s azt láthatjuk, hogy 2012-ben még majdnem 6 százalékos jegybanki alapkamat volt Magyarországon, annak ellenére, hogy ha körbenézünk az akkori időben a világ jegybanki alapkamatain, akkor azt láthatjuk, és most már itt nemcsak a Fedre kell gondolni, amely már ahhoz képest több éve belekezdett a jegybanki alapkamat radikális csökkentésébe, és tulajdonképpen már 2012-ben is nullaszázalékos szintre vitte az alapkamatot, de egyébként már európai országok is megtették ugyanezt, addig a magyar jegybank, mintha mozdulatlan dermedt volna, és nem érezte volna meg, nem látta volna azokat a nemzetközi trendeket, amelyek a világban akkor zajlottak, és ezért nem nyúlt hozzá. Tette mindezt arra való hivatkozással, hogy a piac ezt nem bírta el, illetve jegybankként hivatkozott arra, hogy ezzel elszállna az euróval szembeni forintárfolyam úgy, hogy a jegybanknak nem lehet árfolyamcélja. Tehát az alapkamat azt mutatja, hogy akkor valami a monetáris politikában rosszul működött.

De ha megnézzük azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2012-ben milyen eredményt ért el, akkor azt láthatjuk, hogy 2012-ben a jegybank, szemben a monetáris fordulat utáni évekkkel, 40 milliárdos veszteséget termelt, amit akkor még egy sokkal nehezebb világgazdasági, illetve költségvetési helyzetben a magyar költségvetésnek kellett befizetni a Magyar Nemzeti Bankhoz, hiszen az veszteséget termelt.

Tehát azt lehet mondani, hogy 2012-ben a jegybanktörvény által felsorolt három jegybanki alapfeladat egyikét sem tudta teljesíteni a szocialisták által kinevezett jegybanki vezetés. Nem volt árstabilitás, nem volt pénzügyi stabilitás. Ha visszaemlékszünk, éppen 2012-ben volt egy nagyon erős pénzpiaci spekuláció Magyarországgal szemben, ami odáig sodorta a magyar államot, illetve a magyar állam pénzügyi helyzetét, hogy majdnem csődbe jutott. Nyilván itt is nagyon hatékony gazdaságpolitikai beavatkozások voltak szükségesek, hogy ez elkerülhető legyen. Tehát a pénzügyi stabilitásnak az alapvető célját sem érte el akkor a jegybank, és az teljesen egyértelmű, hogy az akkori jegybanki vezetés, megszegve tulajdonképpen így a törvényt, a kormányzati gazdaságpolitikát sem támogatta.

(10.20)

Tette mindezt úgy egyébként, hogy ha megnézzük a gazdaságpolitika másik lábát, a fiskális politikát, akkor azt láthatjuk, hogy a költségvetési hiányt addigra a kormány konszolidálta, 2012-ben 2 százalékos alatti költségvetési hiány volt, a foglalkoztatás már nőtt. Tehát összességében azt mondhatjuk, hogy az állam pénzügyeit, ami a költségvetést illeti, a kormány rendbe rakta. Mi következik ebből? Azt gondolom, azt láthattuk tehát, hogy a kormányzat a saját gazdaságpolitikai dolgát elvégezte, amíg a 2012-ben még regnáló, szocialisták által kinevezett jegybanki vezetés ezt elmulasztotta, sőt azt kell mondjuk, ismerve a tényeket és látva ezeket a számokat és folyamatokat, hogy szándékosan befékezett. Azt is lehet mondani - egy példával élnek -, hogy az autó volánjánál ült a kormány 2012-ben, aki tette a dolgát, vezette egyenesen az autót a megfelelő fordulatszám mellett, amíg a jegybanki vezetés az anyósülésen ülve szépen belenyúlt és behúzta a kézféket. Ez történt 2012-ben.

Ezután történt meg az a jegybanki fordulat, amelyről a jegybank elnöke is beszélt. Ennek következtében mondhatjuk el azt, hogy mára mind a három, törvényben meghatározott feladatának és célkitűzésének a jegybank eleget tesz. Árstabilitás van meg volt is - a 2015-ös évről beszélünk -, az akkori infláció, ha jól emlékszem, mínusz 0,1 százalékos volt. Tehát tulajdonképpen minimális mértékben csökkentek az árak, nemhogy emelkedtek volna, vagyis az árstabilitás feladatát a jegybank tudta teljesíteni. A pénzügyi stabilitást részben megőrizte az akkori jegybanki vezetés, illetve részben megterem-

tette. Az teljesen egyértelmű, hogy a jegybanki programok hatékonyan és eredményesen támogatták a kormányzati gazdaságpolitikát, hozzájárultak a gazdasági növekedéshez GDP-arányosan körülbelül 1 százalékkal, és stabilabbá tették az állam működését, gazdaságpolitikáját, illetve értelemszerűen hozzájárultak a foglalkoztatottság növekedéséhez is.

Nem mondanám el, hiszen elnök úr, illetve Bánki Erik képviselőtársam is már beszélt ezekről az eszközökről. Egyrészt ilyen az alapkamat csökkentése, ami akkor, 2015-ben 1,35 százalékra csökkent. Még egyszer mondom: 2012-ben ez még 5,5 százalék volt, a monetáris fordulat után a Matolcsy György által vezetett jegybank egyetlen év alatt a felére csökkentette a jegybanki alapkamatot, és érdekes módon azok a félelmek, amelyeket folyamatosan hangoztatott a korábbi jegybanki vezetés, abszolút nem lettek megalapozottak, hiszen egyébként az euró árfolyama nem szállt el, és semmilyen piaci negatív hatása nem lett annak, sőt inkább csak pozitív hatásai voltak az alapkamat-csökkentésnek.

A másik ilyen eszköz, amivel a jegybank hozzájárult a kormányzati gazdaságpolitika támogatásához, ez a növekedési hitelprogram. Azt gondolom, ez egyértelműen segített abban, hogy a magyar gazdaságot a teljes hitelkiszáradás állapotából ki tudja húzni. Elhangzott már, hogy 31 ezer mikro-, kis- és középvállalkozás részesült a növekedési hitelprogramból 2015-ig. Azóta ez a szám jelentősen nőtt, most már, azt hiszem, majdnem 40 ezerig ment fel. Összességében azt mondhatjuk, hogy 2100 milliárd forint hitelt kapott a kkv-szektor. Azt lehet mondani, hogy az alapkamat-csökkentés és a növekedési hitelprogram együtt 2015-ben is, ahogy már egyébként az azt megelőző években is, a magyar gazdasági növekedés, a magyar GDP-növekedés mintegy felét adta, ennyivel tudott a jegybank hozzájárulni.

Itt még érdemes megemlíteni azt az önfinanszírozási programot, amelyet Matolcsy jegybankelnök úr is említett. Azt gondolom, hogy például ez a monetáris eszköz a korábbi jegybanki vezetés eszköztárából teljességgel hiányzott. Abszolút nem motiválta és ösztönözte a korábbi jegybanki vezetés arra a bankokat, hogy magyar államkötvényeket vásároljanak. A mostani jegybanki vezetés ezt megtette, és ezzel '13-14-15-ben összesen 300 milliárd forinttal csökkent az államadósság finanszírozása ennek a programnak köszönhetően. Illetve részben ennek köszönhetően az államadósságon belül a devizaarány is jelentősen csökkent. Ez is egy komoly értéke a 2015-ben elvégzett munkának.

A felügyeleti tevékenységről beszélt az elnök úr. Azt gondolom, itt is az eredmények magukért beszélnek. Sikerült megtisztítani a pénzügyi szektort azoktól a cégektől, akik csaló módon működtek. Nem utolsósorban mindezek mellett 2015-ben amellet, hogy eredménytartalékát is növelni tudta a jegybank, 50 milliárd forint osztalékot tudott befizetni a költségvetés számára. Csak hogy pontosan lássuk, ez mekkora összeg, hozzáteszem, hogy nagyjából ennyit

költött a kormány azokra az Erzsébet-utalványokra, amelyeket a nyugdíjasok a tavalyi év végén megkaptak. Azt gondolom, ez jelentős hozzájárulás a jegybank részéről.

Mindezt én is a KDNP-frakció nevében köszönetet szeretnék mondani a jegybank vezetésének. Bátorítanám a jegybanki vezetést arra, hogy a továbbiakban, a következő években is ilyen együttműködő és a kormányzati gazdaságpolitikát támogató jegybanki működést mutassanak. Éppen ezért az előtünk fekvő határozati javaslatot támogatni fogjuk és el fogjuk fogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hollik István képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és a jegybank megjelent vezetőjét. Matolcsy György elnök úr azt fogalmazta meg a véleményében, hogy szakmailag nagyon jó csapat van a Magyar Nemzeti Banknál. Valóban, a háttérapparátusban, illetve egyes vezető pozíciókban kitűnő szakembereket is találhatunk a jegybanknál, még ha egyébként jogos kifogások is érték egyes emberek szakmai felkészültségét az MNB részéről.

Kiket is tartok én például felkészült és jó szakembernek? Gerhardt Ferenc urat például egy professzionális bankárként azonosíthatjuk, ő a monetáris tanács tagja volt 2015-ben is. Cinkotai János úr a magyar inflációkutatás legismertebb szaktekinetélye. Én magam is mesteremnek tartom, nagyon sokat tanultam a tanulmányaiból, tehát őt is egy ilyen embernek tartom. Báger Gusztáv urat szintén, aki olvassa a szaksajtót, a szemléket, amelyekben Báger úr rendszeresen publikált, szerintem mindannyiunk gyarapodására és épülésére szolgáltak az ő írásai. Őt is jó szakembernek tartom a magam részéről, noha egyébként tényleg jogos kifogások többeket már értek a jegybanknál.

Azt fájjalom, hogy a felügyelőbizottság tájékoztatóját sem a Gazdasági bizottság nem tárgyalta, sem az Országgyűlés elé nem került, holott egyébként szintén fontos lenne akár itt, plenáris ülésen is tárgyalni arról, hiszen a felügyelőbizottság dolga az, hogy a jegybank tevékenységének ellenőrzését elvégezze, és erről beszámoljon. Szerintem fontos lenne az Országgyűlésnek is ezzel a kérdéssel foglalkozni. Fontos leszögezni, hogy a Magyar Nemzeti Bank tulajdonosa - zárójelben: részvényese - maga a magyar állam, amelyben az államháztartásért felelős miniszter, azaz ebben az esetben Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr kellene hogy gyakorolja a tulajdonosi jogokat. Tulajdonképpen Magyarországon egy hungarikumszerű helyzet alakult ki a Magyar Nemzeti Banknál, hiszen a tulajdonosi jogokat

tulajdonképpen maga a menedzsment gyakorolja, és olyan jegybanktörvényt alkotott a Fidesz, hogy gyakorlatilag elidegenítette a tulajdonostól, magától a magyar államtól a jegybank tevékenységét, ebbe gyakorlatilag a tulajdonosi jogokat képviselő nemzetgazdasági miniszternek érdemi beleszólása nincs.

Meg kell állapítanunk azt, hogy a jegybank az elsődleges célját, az árstabilitás elérését és fenntartását 2015 folyamán elérte. Ezt a célt teljesítette. E cél veszélyeztetése nélkül a jegybank nyilván támogathatja az adott kormány gazdaságpolitikáját, gazdaságösztönző lépéseket tehet, igyekezett ennek is a jegybank megfelelni.

(10.30)

Fontos különbség köztünk és a kormánypárt között az, hogy a jegybank szerepét és magát a gazdaságpolitikát hogyan tekintjük. Mi azt mondjuk, hogy akkor lesz teljes értékű a gazdaságpolitikai eszköztár egy országon belül, ha mind a fiskális politikát, mind a monetáris politikát egy kormányzat teljes joggal, külső beleszólás nélkül birtokolhatja. Ez Magyarországon nincs így. Megjegyzem, a Jobbik követelését ezzel kapcsolatban - hiszen ez nem egy kérés, hanem egy jogos elvárásunk és követelésünk - már 1848-ban is megfogalmazták az őseink, amikor a 12 pont egyikeként a Magyar Nemzeti Bank létrehozását és egy saját nemzeti bank megalkotását tekintették az egyik legfontosabb törekvésnek; ők tudták azt, hogy a Magyar Nemzeti Banknak saját, magyar kézben kell lenni, és idegen hatalmaktól nem szabad függenie.

A Fidesz azonban ezt a jelenlegi helyzetet, úgy tűnik, hogy elfogadja, és amikor kellemetlen helyzetbe kerül a kormányfő maga vagy a Fidesz azzal, hogy szembesítik a Magyar Nemzeti Bank Európai Uniótól történő függésével, akkor gyakorlatilag elkezdik - a miniszterelnök úr is - a hazudozást. Mit is mondott Orbán Viktor 2012. június 15-én a Kossuth rádió 180 perc című műsorában? „A Magyar Nemzeti Banknak senki nem adhat utasítást, ideértve az Európai Központi Bankot is. Tehát nemcsak a magyar kormány nem adhat utasítást a Nemzeti Banknak, hanem a Nemzeti Bank függetlensége érdekében ezt semmilyen külföldi szerv nem teheti meg. Ezekben a kérdésekben nem áll módunkban engedni.” Képviselőtársaim, a miniszterelnök úr bizonyítható módon ebben a kérdésben is ordas módon hazudott.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvénybe egyébként - az Európai Unió működéséről szóló szerződés 130. cikkével összhangban - a jegybank függetlenségéről szóló klauzula is bekerült, az Európai Központi Bank kérésére pedig a jegybanki törvényhez egy 40 oldalas módosítást fűztek, aminek szintén be kellett kerülnie, ugyanis maga a jegybanki törvény rögtön az elején kimondja azt, hogy az Európai Központi Bank adhat utasítást a Magyar Nemzeti Banknak. Tehát amit a miniszterelnök úr mondott,

az egy egyértelműen és könnyen bizonyítható hazugság volt. Orbán Viktor politikai okokból, aljasul, hazug módon megtévesztette a magyar közvéleményt és félrevezette az embereket, főleg az őbenne bízó választópolgárokat.

Fontos látni azt, hogy a magyar pénzügyi rendszer fiskális alrendszere többé-kevésbé ellenőrzöttnek mondható, ez az adórendszer, a központi költségvetést jelenti. Itt is vannak kifogásaink, de többé-kevésbé ez egy ellenőrzött alrendszernek tekinthető. A monetáris politika azonban Magyarországon a jegybanki törvénynek köszönhetően gyakorlatilag állam az államban. És azért, hogy ezek a kijelentések ne maradjanak levegőben lógóak, ezért két európai jegybank példáját szeretném képviselőtársaim elé állítani, mi az irányadó európai gyakorlat, és ehhez képest hol tartunk most Magyarországon. A Bank of England törvényi szabályozása például egyáltalán nem tartalmaz olyan hatáskört, hogy az angol jegybank alapítványokat alapíthat, és ezeket működtetheti.

A Deutsche Bundesbank költségterve, beruházási terve, tény- és tervanalízise, továbbá a zárszámadása a könyvvizsgálói jelentésekkel együtt a pénzügyminisztérium és a számvevőszék elé kerül, ezeket a Bundestag is megkapja, és a törvény - nem az adott jegybank menedzsmentje - rendelkezik a jegybankban képződő nyereség felosztásáról. Mivel Magyarországon ez nem így van, hanem ténylegesen a menedzsment gyakorolja - Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter helyett - a tulajdonosi jogokat, gyakorlatilag a jegybank a nála képződő több száz milliárd forintos nyereséggel azt tesz, amit akar. És bár a kormány ebben is hazudott, amikor azt állította, hogy ebben semmi furcsa nincs Európában, két vezető európai példát hoztam arra, hogy hogyan működik ez a gyakorlat, ez az általános, sehol nincs olyan mértékű szabadsága és a pénzek elköltésének lehetősége, mint Magyarországon, sehol Európában ez nem jellemző.

Nagyon fontos beszélnünk a brókerbotrányról, amiről igen kevés szó esett, leszámítva az ellenzéki képviselők észrevételeit. Hogyan is indul el a folyamat? Buda-Cash megborul, Quaestor megborul, öncsődöt jelentenek be, ezután indul el az MNB vizsgálata a Quaestornál, és ezután állapítják azt meg, hogy a brókercégnél másfél évtizeden keresztül lopták az állam, lopták az ügyfelek pénzét. Az volt az egészen az érdekes, hogy amikor Windisch László pénzügyi felügyeletért felelős alelnök bejött a Gazdasági bizottságba, öt szempont köré fűzte azokat a kormányzat által optimálisnak tartott javaslatokat, amelyekkel egy ilyen bank- és brókerbotrány megelőzhető lenne. Én pedig mind az öt szempontra elővettem a saját, 2010 őszén benyújtott javaslatomat, és papírokkal tudtam bizonyítani, hogy ha 2010-ben nem szavazza le a nagykoalíciót alkotva a Fidesz és az MSZP képviselőcsoportja a javaslatomat, akkor ez a 300 milliárd forintos károkozással záruló brókerbotrány megelőzhető lett volna.

Hölgyeim és Uraim! Semmi egyebet nem kellett volna tenni, megszavazni azokat a módosító javaslatokat, amit akkor a pénzügyi felügyeletről szóló törvényhez én magam nyújtottam be. Két tucat módosító javaslattal, amelyeket benyújtottam, a bank- és brókerbotrány, ez az elképesztő károkozás megelőzhető lett volna.

De vajon miért szavazták le? Mit is kértem én ebben? Javasoltam például az ellenőrzési módszertan szigorítását, a brókercégekhez vonatkozó ellenőrzési ciklus öt évről történő leszállítását annak érdekében, hogy a törvény biztosítsa, hogy egészen biztosan ezeknél a cégeknél megtörténik az ellenőrzés. Mindössze kettő tucat független brókercég működött Magyarországon, de ezeket sem volt képes egyetlen alkalommal sem átfogó módon 15 éven keresztül leellenőrizni a jegybank. Itt nem érdemes mosni a szennyest, hölgyeim és uraim, aki a jegybankot és korábban a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét vezette, hibázott, szakmai hibát követett el, hanyagul látta el a munkáját.

Fontos azt is megállapítani, hogy a brókerbotrányra azért is kerülhetett sor, mert a Buda-Cashnél alapvetően a szocialista kormánnyal történő jó személyi összefonódásokat, kapcsolatokat találhatunk, a Quaestornál éppen a szocialista kormányokkal is és a Fidesszel, vezető kormánytagokkal, például Szijjártó Péterrel történő személyi összefonódásokat, jó kapcsolatokat láthatunk. Gyakorlatilag úgy működött a Quaestor is, mint állam az államban, úgy láthatta el a tevékenységét, hogy sok éven keresztül ezt a céget ténylegesen egyszer sem ellenőrizték le.

És itt fontos valamiről szót ejteni: a Quaestornál folyó nyomozások megállapították, hogy az a közpénz, amit több állami és önkormányzati szerv helyezett el a csaló brókercégnél, nyílt értékpapírpiazi műveletekben vett részt. Egyébként ebben is hazudott a kormány, mert ezt is letagadták korábban, de ez már megállapítható, hogy így történt. Nyílt értékpapírpiazi műveletekben közpénzt elhelyezni, drága uraim?! A közpénznek normális esetben állami számlákon, nem pedig brókercégeknek van a helye. A Fidesz sajnos ilyen módon gazdálkodott a rábizott közvagyonnal.

Fontos azt is rögzíteni, hogy az a vagyon, amely a Quaestornál felhalmozódott, nem kis részben jelenleg éppen Tiborcshoz, Orbán Viktor vejéhez és Mészáros Lőrínchez, Orbán Viktor szülőfaluja polgármesterének üzleti érdekeltségeihez kerül. Ezek az emberek azok, akik kárt szenvedett emberek veszteségéből, fájdalomából hasznot húznak jelenleg, az ő üzleti érdekeltségeik gyarapodnak ilyen módon is.

És hogy mi az, ami különösen érdekes volt a brókerbotránynál? 2010. - tessék figyelni az évszámot! - április 8-án a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete határozatban állapította meg, hogy a Quaestor megtéveszti a fogyasztóit, amikor a kötvényeit úgy tüntette fel, mintha kiterjedne rájuk a Betétbiztosítási Alap védelme. Ezt 2010-ben már megállapították.

(10.40)

Ehhez képest jutottunk el odáig, hogy 2015-ben ugyanezzel a csalási módszerrel sikerült ellopni a pénzt, ellopni ezt a rengeteg összeget, ezt a rengeteg vagyont az emberektől. Öt éven keresztül, bár ismert volt és megállapított volt a csalás módszere, a pénzügyi felügyelet ezen a téren nem tett semmit, gátlástalanul hagyta ellopni a magyar emberek pénzét.

Szintén tanulságos, hogy 2014 novemberében, a Quaestor bedőlése előtt a Magyar Nemzeti Bank alelnöke 70 milliárd forintos kötvénykibocsátást engedélyezett a Quaestornak, és a Quaestor a megkapott engedélynek köszönhetően összesen 150 milliárdos kárt tudott okozni ebben az időszakban az ügyfeleinek, beleértve egyébként önkormányzatokat, magánszemélyeket, vállalkozásokat egyaránt. Az a felelőtlenség, ami a pénzügyi felügyeletet és magát a magyar államot jellemezte, szavakban aligha írható le, ez egy teljesen egyértelmű szakmai, emberi, erkölcsi mulasztás, amit itt rögzítenünk szükséges.

Fontos azt is elmondani, hogy 2014. december 2-án a Nemzeti Bank engedélyt adott arra, hogy a Quaestor megvegye a Credigen Bank Zrt.-t, ilyen módon olyan licencekhez juthatott a Quaestor, ami a banki lehetőségek nyomán jóval szélesebb mozgásteret biztosított számára, mint korábban volt. Normális esetben, egy normálisan működő országban, ha éppen nem a kormányfő barátairól van szó, akkor egy átfogó vizsgálatnak kellett volna megelőznie ezt a lépést, ezt a felvásárlást, éppen azért, hogy megállapítsa a pénzügyi felügyeletet ellátó szerv azt, hogy egyáltalán a felvásárlást végző vállalkozás alkalmas-e a banki funkciók ellátására; ez sem történt meg. Tehát jó néhány olyan súlyos mulasztásról beszélhetünk a brókerbotrány kapcsán, ami megelőzhető lett volna egy kicsit nagyobb gondossággal.

Fontos beszélünk arról, hogy a forint gyengülése, gyengítése, 310 forint/euro árfolyamon történő stabilizálása a devizahitelt felvevő emberek problémáit tartósította és súlyosbította Magyarországon. Könnyen belátható, ha elfogadják a Jobbik javaslatát, amelyet Z. Kárpát Dániel képviselő úr és jómagam szorgalmaztunk még 2010 folyamán azonnali forintosítást kérve, akkor sikerült volna 170-180 forintos árfolyamon átváltani a svájcifrank-hiteleket, és nem hagyta volna a kormány azt, hogy 240-250 forintra romoljon a svájci frank árfolyama, és ilyen módon brutális árfolyamvesztés érje a magyar embereket. Az egyetlen felelős párt az Országgyűlésben, aki ezeket a szakmai javaslatokat megfogalmazta, mi voltunk, az árfolyamvesztéséért, amit az emberek elszenvedtek Magyarországon, pedig egyértelműen a hivatalban lévő kormány volt a felelős, hiszen ezen a téren nem tett az égvilágon semmit. Megjegyzem, a felvételkor érvényes árfolyamon kellett volna forintosítani a devizahiteleket, de természetesen - idézőjelben - ez sem történt meg.

Fontos látni azt, megállapítottuk a PSZÁF adataiból, forrás- és eszközoldali hitelfelvételét vizsgálva

a hitelintézeti szektornak, hogy nem volt ténylegesen devizafedezet az úgynevezett devizahiteleként értékesített hiteleknel, ilyen módon tehát jogtalanul hivatkoznak a bankok az árfolyamváltozásra, és jogtalanul szedik be a pénzt az emberektől.

Az Európai Központi Banknál 0,5 százalékos kamatszint volt érvényes akkor, amikor Magyarországon 11-12 százalékos kamatszintet fizettek meg a szerencsétlenül járt devizaadósokkal. Az árfolyamgáttal csak öt évig tolták ki a probléma rendezését, nem oldották meg ténylegesen, a végtörlesztéssel pedig arról gondoskodtak, hogy pont azokon segítsen a kormány, akik egyébként anyagilag erre nem voltak rászorulva, a bajban lévő hiteladósokat továbbra is bajban hagyják.

Fontos látni azt, hogy jelentős eredményt értünk el, mi magunk is, jobbikosok saját eredményünknek tartjuk nem kis részben, hogy 2015 folyamán az MNB irányadó eszköze a kéthetes betét helyett a három hónapos lejáratú, fix kamatozású jegybanki betét lett. Én magam is elég sokat lobbiztam különböző gazdaságpolitikusoknál annak érdekében, hogy ez a lépés megtörténjen, a kéthetes betétek korában ugyanis előfordult az az állapot, hiszen előfordulhatott, hogy Magyarországon nem rezidens, tehát itt gazdasági tevékenységet nem végző hitelintézetek úgy teheték be két hétre, jegybanki alapkamatot húzva gyakorlatilag a magyar adófizetők, a magyar állam pénzéből, hogy nem nyújtott ez az összeg gyakorlatilag semmilyen biztonságot Magyarország számára. Ezt alakította át aztán a Magyar Nemzeti Bank, az MNB-nél a kötvényből betétet csináltak, ilyen módon jó néhány hasonló anomáliának a megoldására sor kerülhetett. Ennek egyébként nagyon örülök, én magam is ezt javasoltam, ezért lobbiztam igen sokszor.

Fontos volt a növekedési hitelprogram elindítása, de az is látható, hogy ez nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Elég, ha a képviselőtársaimnak csak az első két pillérre vonatkozó sarokszámokat ismertetem: 701 milliárd forint lett kiosztva a növekedési hitelprogram első két pillérében, és ebben a tíz főnél kevesebb létszámot foglalkoztató magyar kisvállalkozások részére új hitelként mindössze 18 milliárd forint lett kihelyezve, tehát drámaian rossz volt az az arány, ami új hitelként a kisvállalkozásoknál megjelent.

Alapvetően a növekedési hitelprogram első pillérei arra szántak pénzt, hogy az egyébként is hitelképes vállalkozások még olcsóbban jussanak hitelhez, de a magyar gazdaság hitelezési problémáit ezzel a lépéssorozattal nem tudta megoldani sem a jegybank, sem a kormány.

Az MKB ügyében szanalási feladatkörben járt el a Magyar Nemzeti Bank. Nem kívánok kitérni részletesen azokra az aggodalomra okot adó újságcikkekre, amelyek ezt a tevékenységet monitorozták, egy azonban megállapítható: joggal aggódnak a magyar adófizetők az MKB-nál folyó ügyek miatt, és joggal aggódnak azért, hogy mi lesz a magyar adófizetői

pénzek sorsa ennek kapcsán, milyen módon folyt le a szanalás. Azt gondolom, itt bőven van mit vizsgálni.

A hivatalos devizatartalékok nagysága 4,26 milliárd euróval csökkent, így 2015 végén 30,3 milliárd euró volt ezeknek az állománya. Azt gondolom, ez az összeg Magyarország adottságait tekintve elegendő, ennek az összegnek a nagyságát a Jobbik nem kifogásolta. Kifogásoltuk azonban azt, hogy az arany részesedése a jegybanki tartalékon belül csupán 0,4 százalék lett, ez 3,1 tonna aranyat jelent, Szlovákiának tízszer ennyi aranya van felhalmozva jelenleg, és zárójelesen mondom, hogy a rendszerváltás előtt 65 tonna aranya volt Magyarországnak, 65 tonna aranyat tároltak a Magyar Nemzeti Bankban, szemben a jelenlegi 3,1 tonnával.

A Magyar Nemzeti Bank nyeresége 94,5 milliárd forint volt 2015 folyamán. Itt már szót ejtettem arról, hogy a jegybanki nyereségelszámolás rendszerének a törvényi hátterét meg kellene változtatni, ezen a téren, azt gondolom, az Országgyűlésnek tennivalója van, és ezen a téren sokkal szigorúbban kellene fogni a jegybankot.

Amiről még szeretnék a képviselőtársaimnak beszélni, mielőtt Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak megadnám a szót és átadnám neki a pulpitust, az az, hogy a jegybanknál és a magyar kormányánál azok a lépések, amelyek a hitelintézeti szektort érintően történtek, milyen területekre terjedtek ki és hogyan hatottak Magyarországon a közteherviselésre. 50 milliárd forint feletti összegnél korábban 0,53 százalék volt a fizetendő adó mértéke, már csak 0,24 százalékot kell fizetni 2016-ban, 2017-ben pedig már csak 0,21 százalékot, tehát rövid idő alatt jóval kevesebb mint felére csökkentették a bankok által fizetendő adó mértékét.

(10.50)

Kérdezem önt, jegybankalelnök úr, illetve kérdézem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy miért. Ott kellett csökkenteni valóban a bankszektornál? Zárójelesen mondom, mi a tavalyi első háromnegyed év adataihoz fértünk hozzá: 416 milliárd forint nyeresége képződött a bankszektorban Magyarországon. Biztos, hogy a bankszektornál kell ezeket az összegeket csökkenteni? Biztos, hogy nekik kell ezeket a jelentős adókedvezményeket adni? Kevesebb mint felére csökkentették a bankok közteherviseléshez történő hozzájárulását. Szerintem ez egy olyan lépés, amin érdemes elgondolkodni, ugyanis a dolgozó magyar emberek bérének emelése érdekében a kormány nem mozgósított ekkora tartalékokat, nem szánt ekkora erőfeszítéseket.

Szintén fontosnak tartom elmondani, hogy a 2013-ban bevezetett tranzakciós illetéket bizonyítottan áthárították a bankok az ügyfeleikre. 2013-ban átlagosan 35,73 százalékkal nőttek meg a pénzügyi szolgáltatások árai az előző évihez képest, és 2014 első félévében tovább nőttek ezek még 14,77 száza-

lékkal. Sem a jegybank, sem a kormány nem tett ennek megállítása érdekében semmit. Kérdezem, hogy vajon miért nem. Vajon nem arról van-e szó, hogy a csúnya és gonosz, rossz megítélésű bankokra kiveti a kormányzat az adóját, miközben a magyar embereket kőkeményen megadóztatja. Ha a teljes munkabérlétséget nézem, a munkáltatói és munkavállalói közterhekkkel együtt, a magyar emberek munkabérének felét a magyar állam elviszi adóként. Hát, ennél sokkal-sokkal kedvezőbb körülmények között tud a magyar hitelintézeti szektor működni.

Azt gondolom, hogy ennek a közteherviselésnek a rendszerét is érdemes lenne alaposabban átgondolni. Köszönöm szépen, képviselőtársaim, köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, akinek 4 perc 52 másodperce maradt.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem lehet azzal vádolni, hogy időarányosan ne lennének hatékonyak, ezért nagyon fontos témakörökkel igyekszem gazdagítani az eddig elhangzott érvek sorát.

Örülök annak, hogy az érintett jelentés a benyújtást követően mintegy fél évvel előttünk landolhatott. Ez azért egy korábbi gyakorlaton változtatott. Az előző évben egyben szórta be a korábbi évi jelentéseket az Országgyűlés és az érintett bizottság elé a kormányzat. Ez legalább annyiban változott, hogy most ezzel a kiszúrással leszámoltak, és talán majd az évenkénti ütemezésre átállhatunk.

Ugyanakkor látnunk kell, hogy a devizahitelkárosultak elképesztő és rendezetlen helyzete olyan felelősséget ró a kormányzatra, amellyel az nem hajlandó, nem mer szembenézni, és az MNB tisztviselőinek is szembesülniük kell természetesen ezzel a felelősséggel, nem lehet a függetlenség álarca mögé bujkálni a világ végzetéig. Szeretnénk ezúton is közölni, hogy még körülbelül bő egy évük van, osszák be azt normálisan, tegyék meg a hitelkárosultakért addig, amit meg lehet tenni, de azt követően, hogy Jobbik-kormányzat következik, beindul az a tisztességes, a jogszabályi kereteken belül maradó elszámoltatási folyamat, amelynek értelmében természetesen minden érintett elszámol azzal, amit tett. Elsősorban az érintett bankok nyilvánvaló módon, hiszen a mi első alapvetésünk mindig is az volt, hogy ne a költségvetés fizessen, hanem az érintett bankok fizessék ki „a szennyező fizet” elve alapján azt a számlát, amit okoztak. De nyilvánvaló módon itt olyan cinkos összekacsintások történtek a rendszerben, amelyek legalábbis elszámoltatásért kiáltanak.

Azt is látjuk, hogy alapvetően az a tény, hogy az MNB pénzügyi mérlege a 2015. év végén is nyereséget mutatott, Matolcsy úr kijelentéseivel ellentétben nem a központi bank sikeres működését mutatja. Hát önök nem profitcélokért dolgoznak alapvetően, mivel nincs profitorientált részvénytársaságra jel-

lemző nyereségtervük, nincsenek ilyen céljaik, ezért a monetáris politikájukat sem szabadna és nem is szabad ennek alárendelni. Ily módon a sikerességük ismérve sem lehet az, hogy adott esetben mennyi plusz keletkezik ebben a rendszerben. De ha már leszögezésre került az, hogy ha önök hiányt produkálnak, azt a magyar költségvetésnek kell kipótolnia, akkor a másik oldalon logikus lenne - és egy erre vonatkozó, egyébként kötelező erejű jogszabályt is nagyon szívesen látnék, amely azt mutatná -, hogy ha többlet keletkezik, akkor a költségvetés irányába ez egy befizetési kötelezettséggel párosuljon.

Én látom azt, hogy a 94,5 milliárd forintos nyereségből 50 milliárdot gyakorlatilag osztalékként be is fizettek, viszont azt mondom ezzel szemben, hogy a teljes összeget kellett volna, és a korábbi időszakot érintően is a devizahiteles átváltásból felhalmozódott úgynevezett nyereséget a magyar költségvetésbe kellett volna befizetniük, onnan pedig adott esetben közvetlenül a hitelkárosultak helyzetének rendezésére kellett volna fordítani mindezt. A valóság ezzel szemben azt mutatja, hogy több mint 140 ezer, jórészt volt devizahitel-károsult család még mindig nem képes törleszteni azt, amit állítólag és önök szerint törleszteniük kell - nekem azért vannak kétségeim azzal kapcsolatban, hogy valóban akkora-e az a tartozásállomány -, és azt is látjuk, hogy 18 ezer per van folyamatban, amiből a jogszabály szerint nagyjából 6 ezer áll vagy állhat felfüggesztés alatt. S miközben polgárok tízezrei keresik az igazukat a jogrendszeren keresztül, polgárok százezrei lehetetlenültek vagy szegényedtek el, és további tízezrek vannak arra szorulva, hogy a Nemzeti Eszközkezelőn keresztül visszabérelhessék a saját otthonukat, nem mondható az, hogy rendezték volna ezt a kérdést, nem mondható az sem, hogy elszámoltatták volna az érintett bankokat.

S azt is látnunk kell, hogy azok a folytatólagos visszaélések, amelyek ezt a rendszert övezik, valóban elszámoltatásért kiáltanak. A végrehajtási rendszer visszasságai továbbra sem kerültek kivételre teljes mértékben. Az is kiderült, hogy deviza nagyon sok esetben nem volt az érintett tartozások mögött, és érdekelne a kormánypárti képviselők személyes véleménye azt illetően, hogy amikor Pécsen jogászok, adott esetben bírók kilövendő problémának nevezik a hitelkárosultakat, akkor önök mit gondolnak erről. Nyilván egy új MNB-törvényre is szükség lenne, az ezzel kapcsolatos javaslatainkat normál felszólalásban meg fogjuk osztani. De alapvetően azt a klímát tartom elfogadhatatlannak, ahol a kormányzat paktumot köt a Bankszövetséggel, ahol jogászok kilövendő problémának nevezhetik a devizahitelkárosultakat, ahol még olyan társadalmi klíma, közhangulat is alakulhat ki, hogy a jogász- és bankárban bántalmazzák azt a kisemmitett idős asszonyt, aki egyszerűen demonstrálni ment oda és joga volt ezt megtenni. Én ezen klíma ellen tiltakozom.

Építő jelleggel, a megoldások jegyében még egyszer mondom, még bő egy évük lenne arra, hogy ezt

a helyzetet érdemben rendezzék, ehhez nagyon kellene a kormányzat és az MNB közötti érdemi kommunikáció, ennek a jeleit ugyanakkor nem látom. Úgy látom, a függetlenség álarca mögé bújva és elbújva megpróbálják elmismásolni ezt a problémát; mi ezt nem tudjuk elfogadni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kell kezdenem, hogy mi nem ugyanolyan sikertörténetként és sikersztoriként látjuk a Magyar Nemzeti Bank 2015. évi tevékenységét, mint ahogy azt Matolcsy György jegybankelnök úr látja.

Az MNB 2015. évi beszámolóját érdemes úgy értékelni, hogy különválasztjuk az egyes területeket és feladatokat. Először az összefoglaló megállapításokat szeretném elmondani, és utána ezeket egy picit részletesebben is kifejtem.

Ami a kötelező feladatok egy részét illeti, a kamatpolitikát és az árstabilitást, azt az MNB a mi tapasztalataink és véleményünk szerint nem kiemelkedően látta el. Nem kiemelkedően, mert nem volt más dolga, mint alkalmazkodni a kedvező nemzetközi trendekhez, és csökkenteni a kamatokat. Ezt a Magyar Nemzeti Bank némi óvatossággal meg is tette.

A kötelező feladatok más részénél viszont megbukott. A pénzügyi felügyelet erőtlen és vak volt, a politikai korrupciótól béna. A brókerbotrányok, különösen a Quaestor-ügy megmutatták, hogy miért káros az országra a kiépült korrump fideszes rendszer, hogyan okoz több száz milliárd forintos kárt az embereknek. Az MNB a törvény szerint közreműködik a gazdaságpolitika támogatásában is. Ehhez képest mi úgy látjuk, hogy Matolcsy György nem támogatja, hanem irányítja a magyar gazdaságpolitikát, ami lényegében alkotmányellenes, mert a felelős minisztériumok helyett a felelőtlen MNB hozza a döntéseket.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amit a kötelező feladatokon felül pedig a Magyar Nemzeti Bank tett, az botrány, a világ szégyene. A felelőtlen és az LMP szerint törvénytelen pénzszerzés, az urizálás, az Alaptörvényt és a saját etikai kódexet is szembeköpő offshore-ozás a korrupció fellegvárává tette a Magyar Nemzeti Bankot. A párhuzamos gazdaság, kultúr- és oktatáspolitika létrehozott egy államot az államban, egy dúskáló kifizetőhelyet, méghozzá az ország elesettjein, az adósokon élőszködvé.

(11.00)

A Magyar Nemzeti Bank elnöke eközben a Bankszövetség elnökeknek lakását használja, szintén szabályokat szegve; és a feudális, korrump berendezésre még büszkéek is. Matolcsy Györgyöt a miniszterelnök és ennek nyomán a fideszes hátország jó része gazdasági zseninek tartja, aki kihúzta az országot a gödörből, és akinek éppen ezért mindent el lehet nézni, akár százmilliárdok lenyúlását és az MNB lezüllesztését is.

Csak a tényszerűség kedvéért: az elmúlt évek folyamataiban zsenialitásnak nincs nyoma. A magyar gazdaság teljesítménye az ugyanolyan körülmények működő kelet-közép-európai társainkhoz képest is lemaradóban van. Mind növekedésben, mind a költségvetési helyzet javulásában, mind a kamatok és az infláció csökkenésében hasonlóak a trendek, csak épp a legtöbb helyen kedvezőbbek. A kelet-európai trendeket nézve nyoma sincs kiemelkedő, zseniális teljesítménynek. Inkább szegény és a matolcsysta politika kudarcát jelzi, hogy miközben évente a GDP 3-5 százalékanak megfelelő forrást hívunk le, a gazdasági növekedésünk mindössze 2 százalék, azaz anélkül valószínűleg negatív lenne, mert a pénz elfolyik, azt is tudjuk, hová: magánzsebekbe. Az egyik központi elfolyó pedig maga a Magyar Nemzeti Bank.

Az összefoglaló megállapítások után vegyük a területeket sorba! Kamatpolitika. A 2015-ös év nemzetközi szempontból nagyon kedvező volt ahhoz, hogy Matolcsy György véghez vihesse, és saját sikerének könyvelhesse el a további alapkamat-csökkentést. Ennek az egyszerű magyarázata az, hogy a trend a világpiacon meghatározó jegybankoknál is az volt, hogy alacsonyan tartsák az alapkamatot. Amerikában nyolc évvel a válság után, 0,25 százalékra csökkentették az alapkamatszintet 2015 decemberében. Csak ezután történt egy minimális emelkedés 0,5 százalékos szintre.

Ami viszont ennél is sokkal fontosabb, hogy ez alatt az Európai Központi Bank 2015 januárjában jelentette be a mennyiségi lazítást, ami minden uniós ország jegybankjának kedvező hír volt, és teret adott további kamatsökkentésre.

Ez alatt az idő alatt az Európai Központi Bank kamatlába történelmi minimumszinten volt, 0,05 százalékkal. Tehát ilyen piaci környezetben a magyar jegybank nem vállalt nagy kockázatot, hogy 2014. július után majdnem egy évvel, 2015 márciusában bejelentette, hogy tovább csökkenti a magyar jegybanki alapkamatot. Ezért fontos megjegyezni, hogy a magyar jegybankelnök által sokat mondott sikeres kamatsökkentési politika valójában a külső környezetnek köszönhető, mert olyan dolgot szeretnének óriási saját sikerként elkönyvelni, ami nem nekik köszönhető, és amiben nem is vállaltak kockázatot. Ugyanez vonatkozik a csökkenő inflációra is, amiben még szerepet játszott a jelentős energiaár-csökkenés is.

Forintosítás. 2015 egyik fontos eseménye volt a devizahitelek kötelező forintra átváltása. Erre Matolcsy György különösen büszke, és erre hivatkozva rabolja azóta is az országot. A devizahitelek forintosítása helyes lépés volt, csak éppen jóval korábban meg kellett volna lépni, és akkor nem szenvednek milliók hosszú évekig. Róna Péter is már 2011-ben javasolta, de korábban is meg lehetett volna lépni, ahelyett, hogy Szijjártó és Kósa bedönti a forintot, és adósságcspadba küld több százezer devizahitelest.

Ami pedig a végrehajtást, az árfolyamot illeti, szembehazudták az egész országot. Nem felvételt, hanem aktuális piaci árfolyamon forintosítottak. Ebből a Magyar Nemzeti Banknak saját bevallása szerint 134 milliárd forint profitja származott, amit a később részletező módon lenyúlt magáncélokra. Így fordulhatott elő, hogy a devizahitelek nagy része, miután már kifizetett annyit, mint amennyit felvett, azzal szembesült, hogy még mindig az eredeti összeggel tartozik. Ha a Magyar Nemzeti Bank és a kormány valamennyire is komolyan vette volna a pénzügyi fenntarthatósági követelményeket, akkor támogatta volna az LMP azon javaslatát, ami adósságplafont határozott volna meg, és bevezette volna az elsétálás jogát. De önök ezt nem támogatták.

Devizatartalékok. 2015-ben a hivatalos devizatartalék 34,5 euróról 30 milliárd euróra csökkent. Ez a csökkenés még igazolható a devizahitelek átváltásával. Azonban ebből trend lett, ma már csak 25 milliárd eurón áll, ami veszélyes, felelőtlen játék az ország stabilitásával. Az ingyenpénz-korszak vége olyan sokkokat, mozgásokat hozhat, ami a kicsi, nyitott országok pénzügyi stabilitását megingathatja. A devizatartalékok durva csökkentése a védelmünket is gyengíti.

És akkor néhány szót a nemzeti hitelprogramról. Szintén az ország gazdaságpolitikájának támogatása körébe tartozott a nemzeti hitelprogram. Kutatók értékelései szerint azonban a növekedési hitelprogram eredeti célját csak nagyon korlátozott mértékben sikerült elérni. Azaz, a kis- és középvállalkozások hitelhez jutása és ezen keresztül a szektor beruházási aktivitásának növelése nem valósult meg. Kevés olyan cég jutott hitelhez a nemzeti hitelprogramon keresztül, amelyek enélkül nem jutottak volna hitelhez, illetve e konstrukció nélkül beruházási aktivitásuk csökkent volna. Azaz, önök rengeteg pénzt öntöttek a programba, nagyjából hatástalanul.

A világgazdasági környezet, a csökkenő kamatok miatt ugyanis nem a hitelhez jutás lett a magyar vállalkozások, különösen nem a kis- és középvállalkozások problémája, hanem a kereslethiány, a magas és merev adóterhek és a képzett munkaerő kivándorlása. A Magyar Nemzeti Bank azonban ezeket a tényezőket figyelmen kívül hagyva, dilettáns módon vitt végig egy óriási és drága programot.

És akkor a pénzügyi felügyeletről. A 2015. évet a brókerbotrányok jellemezték. 2015. február 23-án a Buda-Cash, március 6-án a Hungária Értékpapír, március 10-én a Quaestor cégcsoport bukott

be. A károkat az előbbi esetben nagyjából fedezi a felhalmozott vagyon, ám a Quaestor esetében - az évszázad lopásában, igen, ami nagyobb, mint a 4-es metró költségei, pedig az sem volt kicsi - már nem. Itt már megmutatkozott a feudális fideszes berendezkedés kára. Ahogy az LMP többször megfogalmazta, ez egy politikailag támogatott pilótajáték volt. A Quaestort nem ellenőrizték megfelelően, sőt hagyták, hogy egy tízmilliós alaptőkéjű cég egyre nagyobb, előbb 50 milliárdos, majd 70 milliárdos, nyilvánvalóan fedezetlen kötvénykibocsátásokba kezdjen. Miért takargatta a Magyar Nemzeti Bank ezt a pilótajátékot? Azért, mert Tarsoly Csaba úgymond politikai védelmet élvezett Szijjártó Péter külügyminiszter jó barátjaként és futballfinanszírozóként közvetve Orbán Viktortól is.

A történetnek fontos szereplője még az ügyészség is. Pólt Péter főügyész lányának barátja ugyanis Tarsoly Csaba személyi titkára, legbizalmasabb embere volt. Pólt Péter felesége pedig személyzeti igazgatóként kap havi ötmillió forintot a Magyar Nemzeti Bankban, plusz három alapítványban is kuratóriumi tagságot kapott. Az összefonódások nyilvánvalóak, kéz kezet mos. Nem meglepő, hogy senkit nem találtak hibásnak. Tarsoly Csaba titkárát még csak ki sem hallgatták.

És akkor beszéljünk egy kicsit az alapítványok létrehozásáról! A Magyar Nemzeti Bank által létrehozott Pallas Athéné alapítványokat, hála még a független bíróságoknak, viszonylag részletesen ismerjük. Bár próbálták eltitkolni, azt hazudni, hogy az állampolgároktól lenyúlt pénz elveszti közpénz jellegét, ha azt egy alapítványba eldugdossák, ezt a törekvésüket minden jogi fórum jogtalanának ítélte. A Magyar Nemzeti Bank hat alapítványt, azok öt céget hoztak létre. Az alapítványokban 30 vezető, kuratóriumi tag működik, ez az egyik fő szerepe is a hálózatnak, hogy a Matolcsy-klánnak szolgáljon kifizetőhelyül.

(11.10)

A vezetők évente összeadva 320 millió forintot keresnek. Az alapítványok 260 milliárd forintot kezelnek. Székháznak és üdülőnek 17 ingatlant vásároltak, 19,5 milliárd forintért. Az alapítványok által alapított cégek közül a legérdekesebb a Ferida Zrt. Ez a cég mintegy 20 milliárd forintot kezel, és köze lehet egy szingapúri befektetési alaphoz, ami egy konzorcium részeként felvásárolt egy magyar bankot. Tegyük hát össze: a pénzügyi felügyeletével megbízott Magyar Nemzeti Bank közvetve alapít egy céget, ami mindenféle offshore-üzelmeken keresztül bankot vesz. Hogy fogja ezt a bankot azután majd felelősen felügyelni? Hát, a válasz sajnos az, hogy sehogy.

A Magyar Nemzeti Bank ezzel belső piaci szereplővé vált, ahol közpénzen magán-, családi és klikkérdekeket szolgál, még a devizahiteles átverés-

nél is nagyobb összegeket mozgatva és befolyást gyakorolva. Valójában a magyar törvények értelmében ezekért az üzelmekért a Magyar Nemzeti Bank vezetésének, Balog Ádámnak, az MKB vezérének és az egyik kuratórium elnökének és még sok más szereplőnek büntetlenben kellene ülnie, ha lenne működő ügyészségünk, de nincs, mert azt megvásárolták havi 5 millió forintért.

Összefoglalva: a kötelező feladatokat a Magyar Nemzeti Bank vagy közepes szinten oldotta meg - kamatpolitika -, vagy drágán vezetett dilettáns módon tervezett programokat - nemzeti hitelprogramok -, vagy kudarcot vallott a politikai korrupciós összefonódásai miatt - pénzügyi felügyelet. Egyéb tevékenységei pedig minősíthetetlenek, a közpénzek felelőtlen magánosítása és sajátjaként kezelése miatt az MNB egész felső vezetése a büntetőjogi felelősségre vonást nem kerülheti el.

Mindezek alapján az LMP a Magyar Nemzeti Bank 2015. évi beszámolóját nem fogja elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm a képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség független képviselői felszólalásra, illetve kettőperces felszólalásokra. Független képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett, úgyhogy kétperces felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fájjalom, hogy Matolcsy György, aki sedre-sudra módon bejött ide, tartott valami kis előterjesztést, aztán elrohant, nincs itt a képviselői hozzászólásoknál, ugyanis nagyon jó lenne, ha megszívlelné azt, amit mi itt mondunk. Ugyanis az ország választott képviselői az ország közvéleményét képviselik, azt a közvéleményt, amelynek a hangulata, mozgása, véleményalkotása a Nemzeti Bankról meghatározó kell hogy legyen.

Tehát bármennyire is elefántcsonttoronynak gondolják magukat, önök a piacon élnek, és aszerint alakul az önök sorsa meg az ország monetáris politikájának a sikere, hogy az emberek, a befektetők, akár kis pénzzel, akár sok pénzzel, mit gondolnak önökről. Az, hogy önöknek hihetetlen szerencséjük volt az elmúlt időszakban, így 2015-ben is a tekintetben, hogy a világban pénzbőség volt, ahogy elhangzott, a Fednek a kamata nulla százalék körüli, hogy az Európai Központi Bank is elkezdte a mennyiségi enyhítést, emellett egy nagyon alacsony olajárral lehetett kalkulálni tartósan, ezek olyan kivételesen kedvező nemzetközi körülmények, amit önök nem hagyhatnak figyelmen kívül, valószínűleg nem is hagytak, csak nem vallják be a saját beszámolójukban.

Tehát amikor ilyen öntömjénező módon akarják előadni, hogy milyen kiváló, zseniális megérzések mentén végzik önök a Nemzeti Bank irányítását,

akkor becsapják magukat is, meg be akarják csapni a közvéleményt is. A pénzügyi közvéleményt nem lehet becsapni, az pontosan tisztában van az érdekeivel, úgyhogy nagyon kérem, vegyék elő a tükröt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és nézzenek szembe a valósággal. Köszönöm. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel többen kettőperces felszólalásra nem jelentkeztek, rendes felszólalások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok észrevétel hangzott el az alapján, amit a jegybankelnök elmondott, amelyek mindegyike megérte a hozzászólást, és az az állítás is igaz, hogy azért illene a jegybankelnöknek itt maradni, és ezt a vitát végighallgatni és végigvitatkozni velünk, hiszen ezek szerint ő sem veszi komolyan ezt a parlamentet, nem veszi komolyan ezt a vitát. Tehát én is csak szeretném kifejezni a sajnálatomat, hogy elmenekült innen a jegybankelnök, vagy nem tartja egyenrangú partnereknek az országgyűlési képviselőket ahhoz, hogy vitába szálljon velük.

Én egy olyan aspektusára szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét az elnöki beszédnek, ami engem megdöbbenített, és lehet, hogy az alelnök úr ezt el tudja nekem magyarázni; kimondottan egy külpolitikai aspektusára, egy nemzetbiztonsági aspektusára mutatott rá a jegybankelnök a brókerbotrányoknak. Árnyékról, forgatókönyvről, sötétségről beszélt, és azt mondta, hogy ennek a forgatókönyvnek a lényege - bevallom őszintén, lementem a videósobába, még egyszer megnéztem a beszédét, mert nem akartam elhinni azt, amit mondott -, a következőt mondta: egy nagy NATO-szövetséges ország budapesti nagykövetségéről folytatott kormánybuktató és jegybankbuktató tevékenységéhez illeszkedett az, ami a brókerbotrányok kapcsán történt.

A jegybankelnök szerint 2014 őszétől zajlott ez a kormánybuktató tevékenység, és azt mondta, hogy igazából azért vették észre ezt a brókerbotrányt, mert valakik szóltak a Magyar Nemzeti Banknak, az elnök azt mondta, hogy amúgy is észrevették volna majd később, mert fantasztikus új módszereik vannak, de alapvetően nem ezért vették észre, hanem azért vették észre, mert valakik fel akarták használni a Magyar Nemzeti Bankot, idézem: titkosszolgálati és katonai forgatókönyv alapján a jegybankot fel akarták használni egyes szövetséges barátaink, hogy megbuktassák a kormányt. De mivel a jegybank a helyén volt, ezért ez nem sikerült, és a cél az volt, hogy bankpánikot keltsenek Magyarországon, amely bankpánik négy városban négy óráig tartott.

Kérdezném a jegybankelnököt, ha itt lenne, hogy mely országra gondolt, tehát mely nagy NATO-szövetséges ország akarja vagy akarta megbuktatni a

magyar kormányt. Ha ez így volt, akkor milyen titkosszolgálati módszereket alkalmaztak, milyen katonai forgatókönyvet követtek, a jegybankelnök tetteiről bármilyen jelentést a kormányfőnek vagy a magyar parlamentnek, vagy a Nemzetbiztonsági bizottságnak, vagy az Információs Hivatalnak, vagy az elhárításnak? Milyen lépéseket tettek ezek az emberek, ezek a szervek, hogy a magyar nemzeti szuverenitást megőrizhessék, és elhárítsanak egy ilyen szövetséges támadást?

Gondolkodtam rajta, hogy kire gondolhatt Matolcsy György. Szakács László mondta az imént, hogy mivel NATO-szövetséges, ezért biztos nem az oroszok voltak, de nem nagyon jut más az ember eszébe, mint az, hogy a jegybankelnök ma itt megvádolta az Amerikai Egyesült Államokat azzal, hogy meg akarta bukztatni az Orbán-kormányt 2015 elején. De kérem, ha ez így van, akkor ebben a kérdéskörben kell hogy beszéljünk a Nemzetbiztonsági bizottságban erről, a Külügyi bizottságban erről, egészen biztosan.

Érdemes lenne, ha az alelnök úr pontosítaná ezt, hogy mely titkosszolgálat, melyik budapesti nagykövetség, milyen NATO-szövetségesünkről beszélt a jegybankelnök, hogyan akarták megbukztatni a magyar kormányt. Létezik ilyen, a hibrid hadviselés ma egy közismert fogalom azoknak, akik a biztonságpolitikával foglalkoznak, több ország alkalmazza több helyütt az országban vagy a világban, lehet ez is a része, hogy Magyarországon is bevetettek ilyen hibrid hadviselési eszközöket, csak akkor erről ebben a Házban egészen biztosan beszélnünk kell, és tudnunk kell róla.

Úgyhogy én nem is kérem, hanem követelem a jegybank elnökétől, hogy tisztázza, hogy mely szövetséges államot vádolta meg, azért, mert ez egy nemzeti szuverenitási kérdés, ez egy nemzetbiztonsági kérdés, amiről ő beszélt. Vagy esetleg csak népmeséket mondott arról, hogy ő mekkora egy zseni, mert hát azt is hallottuk, hogy megdicsérte az előző gazdasági minisztert, amelyik ő maga volt, tehát itt tény és való, hogy az öntömjénezésnek egy eléggé magas fokára kapcsolt a jegybankelnök úr. Gondolom, önök is hallották a miniszterelnök iránymutató szavát, hogy az öndicséret büdös; ettől függetlenül, nem elviccelve a lényegét: tehát ki akarta megbukztatni a Magyar Nemzeti Bank felhasználásával a magyar kormányt 2015-ben, és önök milyen lépéseket tettek ennek megakadályozására, hogy a magyar nemzetbiztonság és a magyar szuverenitás ne sérüljön? Erre várok választ öntől.

És természetesen kezdeményezni fogjuk mind a Külügyi bizottságban, mind a Nemzetbiztonsági bizottságban ennek a kérdésnek a megtárgyalását. Köszönjük szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(11.20)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár Matolcsy úr nem található jelenleg a teremben, azért azt nem hagyhatjuk ki, hogy a számára célzott üzeneteinket akár a tisztelt közvetítő útján továbbítsuk, nem lebecsülve ezzel természetesen a körünkben tartózkodó MNB-tisztségviselő hatáskörét sem.

De el kell hogy mondjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bankban az utóbbi időszakban, több vitában elmondtuk, hogy a tulajdonosi végrehajtó, ellenőrző funkciók végtelenül egymásba csúsztak, tehát egyfajta óskáosz tapasztalható, ahol az alapfeladatok sorvadásával szembesülünk és a kiegészítő pluszfeladatok felturbózásával; legyen szó akár az ingatlanportfólió bővítéséről vagy különböző alapítványi és oktatási tevékenységekről, amelyekkel egyébként önmagukban talán nem is lenne akkora probléma, ilyen kiterjedés mellett és ilyen szinten ugyanakkor már van.

Látható, hogy a magyar szabályozásnak köszönhetően még az Alkotmánybíróságnál is nagyobb autonómiával rendelkezik a jegybank, hiszen míg az Alkotmánybíróság és társai kiadásait a költségvetési előirányzatok valamelyest megkötik, az MNB költségeinek lényegében semmiféle felső határa nincs. Ennek köszönhető az az ámokfutás, amit az alapítványaikon keresztül műveltek.

Azt is látnunk kell, hogy bár mondom, ezt a jelentést most a benyújtást követően nagyjából fél évvel tárgyalhatjuk, tehát nyilván azóta halad az idő és a történelem, de az, amit a forint gyengülésével, erősödésével kapcsolatban műveltek, szintén a 310 forint/euró körüli szinten stabilizálás, nagyjából két dolgot okozott.

Egyrészt a korábbi időszakban a devizahitelt felvevők problémáját konzerválta, tartósította, egyidejűleg viszont azt biztosította, amiről már a vezérszónoki felszólalás végén válthattunk pár szót, hogy a jegybank extra nyeresége gyakorlatilag folyamatos táptalajt kapjon. Még egyszer mondom, ez nem a jegybank egyik teljesítményi mércéje vagy ismérve, tehát emiatt nem lehet sikeresnek beállítani a működését, de azt látni kell, hogy egy folyamatos tartalékrendszert vezettek be ezáltal a nyereségkeletkeztetés tekintetében.

Ily módon az az MNB által befizetett 50 milliárd, amiből lehetett volna egyébként, még ebből is a devizahitel-károsultak bajait orvosolni, eltörpül ahhoz képest, ami egyébként befizetési kötelezettségként megjelenhetett volna. És valóban nem véletlen, hogy több vezérszónoki felszólalásban is felmerültek azok a már inkább a kormánynak címzett kritikák, amelyek értelmében elmondható, hogy a rugalmasság hiányzik a megoldások rendszeréből. Hisz mit tettek önök?

Egy elképesztő piaci árfolyamú devizahiteles átváltást foganatosítottak. Ezzel a kiszáradt gazdasági környezetet konzerválták. A jó barátainknak, a sze-

rendszeres társadalmi helyzetben lévőeknek lehetővé tették azt, hogy kedvezményes, 180 forintos áron végtörlesszenek, tehát egy elképesztő arcátlan kettős mércét vezettek be ebbe a rendszerbe. A mai napig nem tudják megindokolni az emögött húzódozó filozófiát - nem is lehet. Vélhetően a szerencsés és felső középosztálytól fölfelé megtalálható emberek számára egy teljesen indokolatlan, értelmetlen mentődobásáról volt szó.

Itt az árfolyamgátás probléma, ahol a gyűjtőszámlákon gyűlő összeg az öt év lejártával már mostanában fog azokon csapódni, akiknek jellemzően és rendszer szinten a családi háttere, gazdasági helyzete nem javult olyan mértékben, hogy ezt a többlet lehet vállalni tudják, ráadásul ezen többletthez jó része indokolatlannak tekinthető. És azt is látjuk, hogy valóban egy walk away típusú elsétálási jog biztosítása azok esetében, akik már a törlesztési kötelezettségüknek vélhetően eleget tettek, a magáncsőd intézményének a normális feltételrendszerrel való ellátása mind-mind ezeken, tízezreken segíthetett volna.

Jelen pillanatban ott tartunk - nem tudom, hogy alelnök úr vagy bármely kormánypárti képviselő milyen gyakran egyeztetet a hitelkárosult családokkal -, legutóbb a XIX. kerületben jártam egy olyan családnál, akinek semmi más vágya nem volt, mint hogy legalább a Nemzeti Eszközkezelőhöz bekerülhessenek, nincs objektív kizáró körülménye ennek, tehát a törvényben előírt feltételeknek megfelelnek, ugyanakkor az érintett hitelező bank első körben nem volt hajlandó hozzájárulni, áldását adni még ahhoz sem, hogy még ezt a csonka megoldásnak is alig nevezhető formulát igénybe vehessék. Aztán pedig megtörtént az, ami nagyon ritka Magyarországon: az egyik hitelező vagy felszámolta magát, vagy csak egyszerűen elérhetetlenné vált, és azóta semmiféle együttműködő nyilatkozat nem csikarható ki tőle azt illetően, hogy legalább azt engedje meg, hogy az eszközkezelőhöz bekerülhessen a család.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy az eszközkezelő, bár elvileg felülről nyitott kalappal működik, költségvetési források odarendelése tekintetében sincsen biztonságban, én legalábbis nem látom a magyar költségvetésben azt a háttérrel, kormányrendeletekben sem lelthetünk fel azt, hogy további forrásokat csoportosítsanak ide. Így állhatott elő, hogy az utóbbi év végén már alig 500 szabad helyért - időzélben - verekedtek azok a károsultak, akiknek ez is, ha nem is megoldást, de legalább levegőt nyújtott volna. Ezt a méltatlan helyzetet a kormányzat hozta létre, hagyta ennyiben.

A Magyar Nemzeti Bank tulajdonképpen megcsinálta azt, amely réseket a törvényhozás meghagyott számára, ezekben befutott, az ottani helyzeteket belőtte, és ha úgy tetszik, több száz milliárdos indokolatlan nyereséggel játszadozott, szerintem egyébként fantáziátlan és sokszor csalárd módon. Itt nemcsak a műkincsvásárlásokra gondolok, de adott esetben az ingatlanportfólió ilyen ész nélküli módon történő bővítése egy válságidőszakban nagyon

nagyon visszaüthet, hiszen gondoljuk végig, hogy mi lesz eladhatatlan akkor, és mintha ezzel nem foglalkozna az MNB. De látszik, hogy nincs is valódi kontroll fölötte, éppen ezért nem a szervezetet kell leginkább hibáztatni, hanem a körülötte kialakult klímát, ezen kéne módosítani olyan mértékben, hogy az ellenőrzés visszaköszönjön ide.

Éppen ezért, amikor Matolcsy úr arra hivatkozik, hogy 2013-tól a Magyar Nemzeti Bank újból nyereségesen működik, akkor ezt a mondatot, gondolatot be kellene fejezni azzal, hogy ezzel a nyereséggel mit lehetne és mit lenne érdemes kezdeni. A helyzet az, hogy becsöpögtetni 50 milliárdot a költségvetésbe egyáltalán nem elég. Hozzám közelebb állt volna az, hogy mondjuk, az MNB alapítványainál ilyen ügyben felhalmozódott százmilliárdos többletet egy olyan kártérítési alapba csoportosítsuk, ahonnan közvetlenül lehet a hitelkárosultakon segíteni vagy adott esetben egy állami bérlakásépítési és otthontermelési programmal a lakhatás körülményeit javítani, tenni elérhetőbbé oly módon, hogy gondolunk közben a már kisemmizettekre is.

Az az összekacsintás, amit a kormányzat, a bankrendszer és az MNB produkál az utóbbi, most már mondhatjuk, hogy években, egészen példa nélküli, tőlünk keletebbre vagy szomszédos országokban is többre voltak képesek, ami ennek a kormánynak és ennek a rendszernek a szégyene.

Említettük, hogy Németországban vagy Lengyelországban a teljes tárgyevi eredmény befizetését illető kötelezettség áll fenn, és ott meg is teszik az érintett intézmények. Magyarországon feltételes módon és önkéntességről beszélhetünk ebben a rendszerben, ami hosszú távon biztos, hogy nem maradhat így.

Már csak azért sem, mert a magyar lakosságot egy folyamatos hitel-felvételi kényszerben tartják azáltal, hogy az árakat engedték kiegyenlítődni Nyugat-Európa és Kelet-Európa között. A bérszínvonal tekintetében tapasztalható szakadéknyi különbség ugyanakkor nem látszik csillapodni. Továbbra is 140 ezer fölötti a nem teljeskörűen törleszteni tudók száma.

Mint említettük, 18 ezer olyan per folyik, ahol a szerencsétlen károsultak úgy keresik az igazukat, hogy a törvényhozás ezt a problémát régen megoldhatta volna helyettük, és ez a kiszáradt gazdasági környezet azt rejti magában, hogy a következő években folyamatos beszédtema lesz a kisemmizett családok helyzete. Márpedig a célunk csak az lehet, hogy ők ne szociális transferekre szoruljanak. Nem is segítyt akarnak ők, hanem csak igazságot és jóvátételt. Ebből kifolyólag viszont a társadalom teljes körben produktív, adófizető tagjaivá válhatnának, hiszen tehetségük és tapasztalatuk megvan ehhez. Ha viszont ebben nem segít sem a kormányzat, sem az a szervezet, amelynek jelentése előttünk fekszik, az szégyen és gyalázat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Bank Fidesz által történő túlfényezését szeretném egy kicsit árnyalni, mert amikor az elnök arról beszél, hogy milyen kiváló nyereséget értek el, és ebből a nyereségből hogyan gazdagították a nemzeti vagyont, konkrétan az alapítványok vagyont, akkor azért tudni kell, hogy a nyereség képzésére a Magyar Nemzeti Banknak kétféle eszköze van.

Az egyik a költségeinek a befolyásolása, tehát mint cost center, ha csökkenti a költségét, akkor azzal pozitív hatást gyakorolhat a nyereségére. Ezt minden szakértői vélemény szerint nem gyakorolta. Tehát a költségeit nem csökkentette, sőt a hihetetlen költségek és az igen erőteljes bérfejlesztések révén a költségei növekedtek.

(11.30)

A másik, amiből nyeresége, mondhatni, virtuális nyeresége származik, az az árfolyam-politika. A kormánnyal karöltve sikerült bedönteniük a forint árfolyamát, és ebből adódóan virtuálisan több száz milliárd forint nyereség vált kimutathatóvá a Magyar Nemzeti Banknál, ami sokak megítélése szerintem sem a Magyar Nemzeti Banké, különösen nem az ő érdeme. Ez a 260 milliárd forintként elhíresült nyereség a devizahiteleseknek oda nem adott, a devizahitel-átváltások, tehát az ő nyomoruk árán keletkezett nyereség.

Ha nem kerül bedöntésre a forint, akkor nem éleződik ki így a devizahitelesek - különösen magán-személyek - problémája, és akkor egy erősebb forint mellett lehetőségük lett volna kisebb tragédiák mentén kimászni a hitelválságból, vagy pedig ha ezt nem a sajátjuként kezeli a Nemzeti Bank, és ilyen-olyan célú alapítványokba elrakja, hanem mondjuk, egy igazságosabb, például a 2010-es devizaárfolyamon vagy valutaárfolyamon adott volna lehetőséget a kormánynak, például támaszkodva a Nemzeti Bank nyereségére is. Tehát önök olyan nyereséget herdálnak el, aminek az ára emberi tragédiák, emberi sorsok során mutatható be, tehát mindenképpen tisztességtelen. Ezt a magatartást tisztességgel rendbe kellene tenni, és nem folytatni azt az átlátszó, hipokrita gyakorlatot, hogy az a nyereség, amit áttettek az alapítványaikba, az már elveszítette közpénz jellegét. Nem vesztette el, ez a devizahitelesek pénze. Jobb, ha tudják, hogy ők is így tudják, hogy a Nemzeti Bank elvette az ő pénzüket, mert ez az ő nyomoruk árán keletkezett.

A másik: a Quaestor-károsultak jogos igényei. Tehát azt mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti hatáskörben bármit is megoldott, az egyenesen szembemegy a valósággal. A tény az, hogy

a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti hatáskörében okozott kárért kellene hogy felelősséget vállaljon. Addig, amíg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete működött, a nevében is benne volt, hogy ez egy állami felügyelet, tehát egy állami felelősségvállalás is csatlakozik hozzá. Nem érthető számunkra, már a törvényi szabályozás sem volt az, tehát nem volt érthető, hogy miért ilyen halottkémii üzemmódban képzelik csak el a működésüket. Megállapítják, hogy hopp, itt keletkezett 150 milliárd forint kár. Kérem szépen, ez nem felügyeleti működés, ez felügyeleti károkozás. A felügyeleti működés az lenne, ha önök ezt megelőzik, ha az első jelre, amikor az első károkozás megtörténik, mondjuk, olvassák azt a hirdetőment, amit kirakott a Quaestor. Hogy emögött semmilyen garancia nincs, hogy ez egy gyakorló felügyelőnek hogy nem szúr szemet? Valószínűleg nem olvasta el.

Tehát én úgy gondolom, sokkal nagyobb felelősséggel kellene viseltetniük a Quaestor-károsultakkal szemben, és igenis felmerül a felügyeleti hatáskörben okozott kár és ennek a jogorvoslati úton történő érvényesítése. Tehát ezt a felelősséget a Magyar Nemzeti Banknak azután, hogy átvette a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletétől a felügyeletet, nemcsak a fő dolog technikai részét kell kezelni, hanem a felelősség részét is; erről nagyvonalúan megfelelkeznek a beszámoló, holott egy felelős Nemzeti Banknak erre is ki kellene terjedjen a tevékenysége.

Még egyszer mondom, a nyereség nem az önké, a költség felmerülése az önké, a pazarló gazdálkodás az önké, az urizálás az önké, a kár meg a Quaestor-károsultaké és a devizahiteleseké. Ez nem igazság! Az MSZP egy igazságos működés mellett teszi le a voksát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Nagy Márton alelnök urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván. *(Burány Sándor: Nem kíván?)*

Megkérdezem Bánki Erik urat, a Gazdasági bizottság előadóját, egyben elnökét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, elnök úr!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kénytelen vagyok reagálni a vitában elhangzottakra, hiszen ahogy arra számítani lehetett, a legcsekélyebb kísérletet se tették az ellenzéki képviselők arra, hogy itt bármilyen szakmai vita folyjon. Talán Volner János képviselő urat, frakcióvezető urat kiemelném ebből a körből, aki tényleg az érdemi részeivel foglalkozott a jegybank jelentésének, illetve Z. Kárpát Dániel képviselő urat.

Ezen túl különösen az MSZP részéről politikai támadások sorát hallottam megfogalmazni. Józsa István képviselő úr tetszett a legjobban, aki azt mondta, hogy az MSZP az igazságosság pártján áll, és ő egy ilyen modellben gondolkodik. Képviselő úr, emlékeztetném arra, bár nyilván önök nem szeretnek emlékezni a kormányzati időszakokra, amit én meg is értek, hiszen annyiszor becsapni az embereket, annyi rossz döntést hozni, ami lehetetlen helyzetbe sodorta magyar családok tízezreit, sőt százezreit, olyan kormányzati politikát folytatni, ami Magyarországot az államcsőd szélére sodorta, az valóban nem túl nagy büszkeség *(Dr. Józsa István: Lejárt lemez! Nem ezt mondtam!)*, és egy olyan miniszterelnököt kiszolgálni, aki önmaga bevallotta, hogy hazudott reggel, délben meg este *(Dr. Józsa István: Reggel, este meg éjjel!)*, ez pedig, azt gondolom, már a jó erkölcs határát is, tehát nem a dilettantizmus, hanem a jó erkölcs határát is súrolja. *(Dr. Józsa István: Járai Zsigmond!)*

Nos, Simor András jegybankelnök vitézkedett az önök idején, akit önök jelöltek a jegybankelnöki pozíciójába, akinek a regnálása alatt teljesen értelmetlen módon olyan magasan tartotta a jegybanki alapkamatot, ami drágává tette a hitelezést. Önök, tisztelt képviselőtársaim, ezzel az elhibázott monetáris politikával és az elhibázott gazdasági politikával kényszerítették magyar családok százezreit arra, hogy devizahitelt vegyenek fel. Önök szüntették meg, tisztelt képviselőtársam, még a Medgyessy-kormány idején, azt az egyébként államilag támogatott forinthitelt, amit az Orbán-kormány 2001-ben indított útjára, és aminek éppen az volt a célja, hogy minden magyar család, aki szeretne, lakáshoz tudjon jutni, hiszen a társadalom alapegysége a család, a magyar emberek számára pedig a biztos otthon, a biztos megélhetés kiemelten fontos kategória.

Önök szüntették meg az államilag garantált és támogatott forinthiteleket, mondván, hogy ez túl sokba kerül. Meg kell nézni, hogy mennyibe került az, hogy önök a magyar családokat a devizahitelek felvétele irányába kényszerítették azzal, hogy a forintot, a jegybanki alapkamatot magasan tartották, a forintfinanszírozás, forinthitelezés 10 százalékos fölé szorították, ami egyébként nemcsak a magyar családok, hanem a magyar vállalkozások helyzetét is megnehezítette, hiszen ilyen mértékű kamatot tisztességes üzletmenettel igen nehéz kitermelni.

Nos, ezek után kritizálni a Nemzeti Bank vezetését *(Dr. Józsa István: Ezek után lehet!)* azokkal a döntésekkel, amelyekkel a magyar kormány gazdaságpolitikáját segítették, és amelynek köszönhetően olyan helyzetbe került ma az ország, hogy az Európai Unió átlagánál magasabb béremelkedéseket tudunk realizálni, az Európai Unió átlagánál magasabb gazdasági növekedést, az Európai Unió átlagánál nagyobb költségvetésihiány-csökkentést és annál stabilabb költségvetési politikát tudunk folytatni, nos, ez gyakorlatilag nevetségesnek minősíthető. *(Dr. Józsa István: A lopás az lopás!)*

Tehát én azt gondolom, tisztelt képviselőtársam, hogy nyilván savanyú a szőlő, ez azonban nem indokolja azt, hogy azt a sikert, amit a jegybank elnöke nem a jegybank, hanem a magyar állam sikerének nevezett, és ami a magyar emberek érdekét szolgálja, azt próbálja kicsinyíteni.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony ugyan felszólalása után távozott a teremből, tehát láthatóan izgalomba hozta a mai parlamenti vita, amit nem csodálok, hiszen egy olyan hitelprogramról beszélt, ami nincs. Szerettem volna tőle megkérdezni - majd talán sort keríték rá a jövő héten -, hogy mi az a nemzeti hitelprogram. Konzekvensen erről beszélt képviselő asszony. Gondolom, összekeveri a jegybank által indított és egyébként oly sikeres programot, ami nem nemzeti hitelprogramként működött.

(11.40)

Azonban mégis arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy ha ő egy rossz programnak minősítette, ami a célját nem tudta teljesíteni, vagyis azt, hogy a hazai kis- és középvállalkozói szektort finanszírozáshoz, hitelfinanszírozáshoz juttassa, egy olyan időszakban, megjegyzem, amikor a bankok hitelkihelyezési hajlandósága a nulla felé konvergált, és akkor, amikor - ahogy említettem szintén a bevezetőmben - az Európai Bizottság története során először indít egy olyan kis- és középvállalkozások gazdasági élénkítését célzó programot, amely mögé pont egy olyan programot indít, mint a mi növekedési hitelprogramunk, pontosabban a jegybank által elindított növekedési és hitelprogram volt, nos, akkor azt gondolom, hogy kissé túlzó azt állítani, hogy ez egy rossz döntés és egy rossz hitelprogram volt.

A másik, amit nem is értettem képviselő asszony felszólalásában, amikor azt mondta, hogy Tarsoly Csaba politikai védelmet élvez. Tisztelt Képviselőtársam! Hol van Tarsoly Csaba? Ha politikai védelmet élvezett volna, akkor hogy került volna előzetes letartóztatásba, és hogy folya ellene egy bírósági eljárás? Nem tudom, miről beszél. Tehát lehet nagyokat mondani a parlamentben, de azért legalább a valóság halvány tükrét próbálja már fenntartani ezeknél az állításainál.

Végül általánosságban az ellenzéki pártok részéről elhangzott kritikára szeretnék egy pontban visszatérni, ez pedig az a bizonyos 260 milliárd, aminek konzekvensen az ellopásáról beszélnek. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nyilvánvalóan önök is pontosan tudják, hogy az alapítványok számára átadott támogatást az alapítvány nem használhatja fel, annak csak a hozamából tud bármilyen tevékenységet finanszírozni. Tehát az alaptőke-juttatás nemhogy nem veszhet el, nemhogy elveszhet, hanem nem veszhet el, tehát abból gazdálkodnak, annak a hozamából gazdálkodnak ezek az alapítványok. Tehát megint hazugságot állítanak a Parlament falai között. *(Dr. Józsa István: A költségvetés felhasználtná.)*

És még amiről mindenképpen beszélnünk kell: a Jobbik képviselői felvetették azt, hogy a devizahitelek megmentése nem volt teljes körű. Valóban, tisztelt képviselőtársaim, lehetett volna ezt is jobban, lehetett volna még eredményesebben csinálni, de két dolgot ne felejtünk el. Az egyik az, hogy ebben az országban családok ezrei voltak azok, akik nem vállalták azt az árfolyamkockázatot, amelyet egy devizahitel jelenthet. Ezek a családok, igen, kifizették a 10 százalékos fölötti kamatokat és ezzel együtt törlesztették a hiteleiket. Velük szemben sem tisztességes az, hogy ha költségvetési pénzből, azon felül egyébként, amit így jórészt a bankoktól visszacserezve, de egyébként saját költségvetési forrásból is fordítottunk arra, hogy a devizahiteles családok százait megmentjük, azt hiszem, hogy a költségvetési teherbíráshoz képest mindent megtettünk ennek érdekében, nem lett volna feltétlenül tisztességes a többi adófizető polgárral szemben, ha még nagyobb forrásokat, költségvetési forrásokat fordítottunk erre.

A Nemzeti Eszközkezelő pedig éppen azért jött létre, hogy azok, akik elvesztették az otthonukat, egy lehetőséget kapjanak arra, hogy később, ha rendezték az anyagi körülményeiket, akkor ezeket visszavásárolják.

Azt gondolom, hogy amit a devizahiteles családok megmentésével kapcsolatban tett a kormány, és a jegybank ebben közreműködött, az közép-európai szinten egyedülálló volt, mint ahogy az is egyedülálló volt, hogy elsőként intézkedett a magyar kormány a devizahitelek kivezetéséről. És ha még arra emlékeznek, tisztelt képviselőtársaim, miután kiveztük a devizahiteleket a lakossági hitelezés köréből, utána volt még egy olyan forintgyengülési hullám, illetve ezzel párhuzamosan egy svájcifrank-erősödés a piacon, ami több száz milliárd forintnyi veszteségtől mentette meg ezeket a magyar családokat.

Úgyhogy azt gondolom, összességben büszkék lehetünk mind kormányzati szinten, mind a Nemzeti Bank vezetése is arra az időszakra, amit 2015 jelentett a működésükben. Tehát én továbbra is fenntartom azt, és kérem, támogassák a határozati javaslatot, amelyet a Gazdasági bizottság a parlament elé benyújtott. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, bizottsági elnök úr. Nem tudom, Volner János mire kért szót. *(Volner János: Elnézést! Zárszó után nem kérek szót, elnök úr.)* Csak azért, mert megjelent a neve hirdetőtáblán, és azt hittem, ügyrendben. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, elnézést kérek, hogy itt közbeszóltam, csak nem értettem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13484. számon a parlament

informatikai hálózatán mindenki számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést az Országgyűlés uniós napirendi pontként tárgyalja.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, akít nagy szeretettel köszöntök abból az alkalomból, hogy szűzbeszédét elmondja a parlamentben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. HOMOLYA RÓBERT, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, egy európai uniós napirendhez, illetve törvényjavaslat-hoz érkezünk. A 2003/88. európai közösségi irányelv a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól rendelkezik és egy európai bizottsági panasz alapján egy EU-s piloteljárás, illetve egy kötelezettség-szegési eljárás indult a helyi közlekedésben menetrend szerint közlekedő, valamint 50 kilométert meg nem haladó vonalhoszon végzett menetrend szerinti helyközi autóbuszjáratokon dolgozó autóbusz-vezetők pihenőideje tekintetében.

Az Európai Bizottság által lefolytatott piloteljárás, valamint kötelezettség-szegési eljárásban megtartott személyes konzultációk, valamint egyeztetések, illetve a szakági, szakmai szervezetekkel, a munkavállalói, munkáltatói fórumokkal történt egyeztetéseknek megfelelően történt a törvényi rendelkezés kidolgozása, és ez a törvényi rendelkezés az Európai Bizottság által megfogalmazottnak megfelelően a következőket tartalmazza.

Egyfelől a napi pihenőidőt két részben kell kiadni, amennyiben a munkavállaló pihenőideje egy napon eléri a 12 órát. Az egyik része egybefüggően legalább 9 órás lehet, a másik egybefüggően legalább 3 órás, és ezt a hosszabbik részt, a legfeljebb, legalább 9 órás részt a következő napi munkakezdést közvetlenül megelőző időre kell kiadni. A másik módosító rendelkezés pedig, hogy rendkívüli közlekedési helyzetben a napi pihenőidő kivételes csökkentését 8 órás egybefüggő időtartamra javasoljuk megállapítani. Ebben az utóbbi esetben a kimaradt pihenőidőt a következő szolgálat teljesítését közvetlenül követő egybefüggő napi pihenőidőhöz kell hozzáadni.

Az Európai Bizottság által elfogadott és a javaslatban is megjelenő szabályozás azt a célt szolgálja, hogy biztosítsák a közlekedésben és azon belül a közúti autóbuszos személyszállításban az ilyen autóbuszjáratoknál meglévő, az általánostól eltérő munkavégzési körülményeknek megfelelően az irányelv rendelkezésének betartását úgy, hogy a közlekedésben fennálló speciális igények is megfelelően érvényesülhessenek.

Ennek megfelelően tartalmazza a javaslat, hogy az ilyen autóbuszjáratoknál a napi pihenőidőt két részben kell kiadni. A járművezetők e pihenőidő alatt rendelkezésre állásra nem kötelezhetők, egyéb munkaköri kötelezettségük nincs, a pihenőidejükkel szabadon rendelkezhetnek, és ezt a szabadidőt azzal

töltik el, amivel kívánják. Nagyon fontos ez a pihenőidei rendelkezés ahhoz, hogy a munkavállalók kellően kipihenhessék magukat, ugyanakkor a személyszállítási tevékenység folyamatosan biztosítva legyen. A pihenőidő két részletben történő kiadását az indokolja, hogy a személyszállítási igények elsősorban a reggeli, illetve az esti napszakban merülnek fel.

A javaslat fontos eleme, hogy az ismertetett szabályoktól a felek írásbeli megállapodással vagy kollektív szerződés rendelkezései esetén csak a munkavállalókra ennél kedvezőbb eltérésben állapodhatnak meg, tehát a törvényi szabályoktól csak kedvezőbb pihenőidei rendelkezéseket lehet megállapítani szerződéses megállapodásban vagy kollektív szerződésben.

Fontos körülmény, hogy ez a változás, ennek a pihenőidőnek a két részletben történő kiadása azonnal nem vezethető be, és egy törvényi átmenet biztosítása szükséges, ezért a javaslat azt fogalmazza meg, hogy csak 2018. január 1-jétől lépjenek hatályba ezek a rendelkezések. Mint korábban említettem, a javaslat kidolgozásakor a szakszervezetekkel, szakmai szervezetekkel, a nagyobb Volán-társaságokkal, helyi Volán-társaságokkal, állami Volán-társaságokkal megtörtént az egyeztetés, és ebben az egyeztetésben erre a közös álláspontra jutottunk, amelyet most a tisztelt Országgyűlés elé terjesztünk.

(11.50)

Az előbbieken kifejtettek alapján tehát egy előremutató, a munkavállalók és a közösségi közlekedés érdekeinek megfelelő törvényjavaslat került a tisztelt Ház elé beterjesztésre. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/13484. számú törvényjavaslat elfogadását szíveskedjen támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy igazán rövid, de közlekedésbiztonsági szempontból, azt gondolom, rendkívül fontos törvényjavaslat fekszik most előttünk.

A törvényjavaslatnak ugyanis az a célja, azt a célt szolgálja, hogy a közösségi közlekedésben a menetrend szerinti helyi, valamint 50 kilométert meg nem haladó vonalhoszon, menetrend szerinti helyközi autóbuszjáratokon dolgozó autóbusz-vezetők napi pihenőidejére vonatkozó magyar szabályozás összhangba kerülhessen az uniós rendelkezésekkel,

nem beszélve a közlekedésbiztonság hatékonyságának növeléséről is.

Az Európai Bizottság egy 2013-as értelmezése a következő megállapításokat mondja ki: a menetrendszerű városi tömegközlekedésben, a személyszállításért felelős munkavállalók munkabeosztásának a meghatározásakor el lehet ugyan tekinteni a 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv főszabályaként alkalmazandó, 24 óránként kiadandó 11 óra pihenőidőtől, azonban ezekben az esetekben kompenzációs pihenőidőt kell kiadni a munkavállalóknak, még mielőtt a következő műszakjukat megkezdenék.

A Bizottság álláspontja az volt, hogy a jelenlegi magyar szabályozás ezt nem biztosítja kellő hatékonysággal, ezért a magyar kormány illetékes szakértői felvették a kapcsolatot a Bizottsággal, és lefolytatták a szükséges szakmai konzultációt.

Az egyeztető megbeszéléseken az alábbiakban sikerült megállapodniuk. Elfogadták egyfelől a napi pihenőidő két részben történő kiadását, amennyiben a munkavállaló pihenőideje egy napon eléri a 12 órát, azzal a megkötéssel, hogy a pihenőidő egyik része egybefüggően legalább 9 órás, a másik része pedig egybefüggően legalább 3 órás időtartamot kell hogy jelentsen, továbbá elvárás az is, hogy a hosszabbik pihenőrésznek a következő napi munkakezdést közvetlenül megelőző időszakra kell esnie.

Másfelől ezek mellett az is elfogadásra került, hogy rendkívüli közlekedési helyzetben a napi pihenőidőt kivételesen 8 órás egybefüggő időtartamra is le lehet csökkenteni. Ebben az esetben a kimaradt pihenőidőt a következő szolgálat teljesítését közvetlenül követő egybefüggő napi pihenőidőhöz kell hozzáadni. Az általam elmondottakból is jól látható, hogy a fenti rendelkezések egyértelmű célja az, hogy a buszvezetők kellően kipihenhessék magukat, és mindemellett továbbra is biztosított legyen a személyszállítási szolgáltatás folyamatos biztosítása.

A napi pihenőidő két részletben történő kiadása teljesen indokolt, hiszen a személyszállítási igények döntően reggel és este jelentkeznek, napközben az ilyen jellegű igény igencsak csekély. A járművezetők pihenőidő alatti rendelkezésre állásra természetesen nem kötelezhetőek, egyéb munkaköri kötelezettségük sem lehet, vagyis ezen időszakokat szabadidőként tölthetik el.

A javaslat 2. pontja lehetőséget ad arra is, hogy rendkívüli, vis maior helyzetekben, mint például a szélsőséges időjárási körülmények fennállása vagy akár egy súlyos baleset esetén a pihenőidő 8 órára való csökkentésével is meglegyen a lehetősége a nagy létszámú személyszállítási feladatok biztonságos ellátásának. Az előterjesztés által foganatosított változtatások, az így kialakuló új szabályozás betartása remélhetőleg nem fog gondot okozni és jelentős többletterhet jelenteni a szolgáltatók számára.

Annak érdekében, hogy az átállás zökkenőmentesen történhessen meg, a törvényjavaslat megfelelő felkészülési időt kíván hagyni az átállásra, hiszen az

előterjesztés értelmében az új szabályozás csak 2018. január 1-jével lép életbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az általam elmondottakból is jól látható, hogy a javasolt szabályozás egyértelműen az autóbuszos személyszállítás biztonságának növelését szolgálja, megteremtve az európai uniós jogharmonizációhoz szükséges szabályozási környezetet is, ezért tisztelettel arra kérem önöket, hogy a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák az előttünk lévő előterjesztés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gúr Nándor képviselő úr. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Miközben feltűzi a mikrofonját.)* Csak két részletben van a mikrofonom; szerkesztek egyet, elnézését kérem. Megoldottam a kérdést.

ELNÖK: Megoldódott. Bízunk benne, hogy kitar a végéig.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Igyekszem, igyekszem mozdulatlan állapotban végezni a munkámat. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Witzmann Mihály szavait hallgatva egy kicsit máshonnan kezdem, mint ahonnan kezdeni akartam. És szeretném felvillantani azt, hogy talán miért is van képviselőtársam tévedésben e tekintetben, mármint amit elmondott a korábbiakban. És utána rátérek nyilván arra a részére, ami a legfontosabb a törvényjavaslatnak.

Azok a dolgozók, akik olyan munkatevékenységet végeznek, amely nemcsak a saját életükre, hanem mások életére is mértékadó kihatással van, nyilvánvaló, hogy olyan munkakörülmények közepette kell hogy megtegyék mindezt, ami nem veszélyeztet másokat, még annak az esélyét is elkerüli.

Mondja képviselőtársam, hogy ennek a törvényjavaslatnak a beltartalma gyakorlatilag erősíti azt, hogy ezek a munkatevékenységeket végző emberek kipihent állapotban végezhesék a munkafeladataikat. Engedje meg, elnök úr, képviselőtársam, hogy - természetesen a témához szorosan ragaszkodva - mondjak egy esetleges példát a dologhoz illesztetten. Egy buszvezető, aki mondjuk 10-30 kilométerre lakik a szolgálati helyétől, ahol a munkát fel kell vennie, az a buszvezető, ha egy viszonylag korán műszakba lépéssel párosítható, mondjuk, reggel 5 órakor műszakba kell állnia, és hát sok ilyen van, tudjuk, és az sem egy extrém helyzet, hogy 10-30 kilométerre van a szolgálati helyétől a lakhelye, az a munkavállaló reggel fél 4-kor biztos, hogy fel kell hogy keljen. Az első félórája azzal telik, hogy saját magát helyzetbe hozza, majd a következő háromne-

gyed-egy órája meg azzal telik, hogy a lakhelyétől eljusson valamilyen formában a szolgálati helyéhez, ahol a munkát fel tudja venni. Reggel 5 óra, műszakba áll, reggel 5 órától a műszakcsúcs egyik része majd elindul ott 7 óra környékén. Mondjuk, dolgozik 11 óráig. Akkor lecseng a délelőtti csúcs, 6 órát dolgozott.

E szerint a törvényjavaslat szerint utána azt mondják neki, hogy 3 óra pihenőidő, nem készenléti, nem, pihenőidő, mert a készenlétire fizetni kellene; 3 óra pihenőidő. Délután 2 órára elérteztünk. Majd utána azt mondják neki, hogy akkor most újra műszakba állsz, jön a délutáni csúcs, műszakba állsz újra egy 6 órás időintervallumra maximum, ugye, hogy 12 óránál többet ne dolgozzon. Akkor ebben a helyzetben, ugye, ha 14 órakor állt műszakba, akkor 18 óráig, nem, 20 óráig munkatevékenységet fog folytatni, ha csak 4 órát, akkor 18 óráig munkatevékenységet fog folytatni.

Ha este 6-ig vagy este 8-ig dolgozott ebben a második etapban, akkor újra a műszak befejezését követően váltások vannak ezeknél a munkahelyeknél, az is időt rabol, egy fél óra eltelik, fél 7 vagy fél 9, majd újra hazamegy, háromnegyed óra-egy óra, fél 8 vagy fél 10, attól függően, hogy 4 vagy 6 órát dolgozott pluszban, és otthon van már a családjánál este vagy fél 8-kor jó esetben vagy fél 10-kor. És ha jól megy a sora, akkor holnap reggel kezdheti újra.

Na szóval, a példát csak azért említettem, és azért mondtam el, hogy ez a munkavállaló végképp kizsigerelése. Egyszerűen elfogadhatatlan, hogy olyan helyzetet próbálnak megteremteni főleg az után a 2011. évi munka törvénykönyve után, ami már önmagában a kizsigerelés irányába vezetett. 2011... - a 2012. januártól hatályosuló munka törvénykönyve gyakorlatilag azt hozta - emlékezzenek vissza, legyenek büszkéek rá, hogy elvették a délutános pótlékokat, lecsökkentették az éjszakai pótlékokat -, hogy olyan kollektív szerződések életre hívásának a lehetőségét teremtették meg, adták meg, ami arról szól, hogy az állami működtetésű cégek esetében a munka törvénykönyvétől - idézőjelbe tetten a munka világában: a bibliától - pozitívabban nem lehet eltérni.

(12.00)

Értik?! Nem negatívabban, pozitívabban nem lehet eltérni. Önök most megmutatják, hogy lehet negatívabban eltérni még attól is, ami önmagában már a kizsigerelésnek a munka törvénykönyveként megjelent. Megmutatják azt, hogy hogyan lehet a munkaadók számára olyan feltételeket teremteni, ami tényleg végképp a munkavállalók kizsigerelésével párosul.

Azt szokták mondani a munka világában, hogy a munka törvénykönyve arra való, hogy egyrészt rugalmasságot, másrészt biztonságot adjon. Rugalmasságot nyilván a munkaadóknak és biztonságot a

munkavállalóknak. Önök végképp az elmúlt hét esztendőben azt teremtették meg, hogy a rugalmasság, rugalmasság, rugalmasság kereteit tágították, persze közben a munkaadókat is a falhoz szorították azzal, hogy például ezeknek a munkavállalóknak, akiknek nem olyan hatalmas a fizetésük buszvezetőként sem, ezeknek a munkavállalóknak a bére után egyre növekvő járulékteherrel párosították a munkaadókat, ezzel őket is, mint mondtam, a falhoz szorították, de a munkavállalókat végképp a munkaadókon felül.

No, a példát csak azért említettem, mert Witzmann képviselőtársam a kipihent munkavállalókról szólt és annak a lehetőségéről. Ennek a törvénytervezetnek a célja nyilván nem más, mint az, hogy a pihenőidőt valójában két részletben adhassa ki egy adott nap leforgása alatt. Nyilván értem, a csúcsterhelés meg a ciklikusság figyelembevételével mellett gondolkodnak így, a reggeli, az esti csúcsok tekintetében a közúti közlekedés vonatkozásában, a 0-50 kilométeren belüli esetekben. Nem ez a munkaszervezés.

A munkaszervezés sokkal inkább másról szól, az a munkavállaló érdekeit is szem előtt tartja. Tehát helyi és 50 kilométeren belüli; persze, ha megnézzük az azon túli, a Volán-társaságokat érintő szabályozási rendszereket, akkor ott is látható, hogy egyszerűen azon szabályozási keretek között, amelyeket önök rajzolnak az ő számukra, a formákat, amelyek működési alapja az ő munkavégzésüknek, nem lehet tartani.

Magyarra fordítva a szót: úgy lehet eleget tenni egy ilyen típusú elvárásnak, hogy közben létszámbővítésekre kell sort keríteni. No, de ennek meg egyéb más feltételeit nem teremtik meg, mert lassan már nem lesz Budapesten, de a nagyobb városokban sem olyan, aki ilyen típusú munkatevékenységet vállalna, mert érzi azt, hogy itt csak a falhoz van szorítva és elhagyja ezt az országot; 600 ezren már elhagyták, tudják önök is.

A napi pihenőidő tekintetében az alap az, hogy 12 óra; 12 óra és lehetőség szerint ez egybefüggő 12 óra legyen. Ez a szabályozás most azt mondja, hogy megbontható 9 és 3 órára, és az egyik munkanap befejezését követően, a másik munkanap elkezdése előtt legyen a hosszabb futamidejű 9 órás pihenésre fordítható idő. De azt nem mondja és azt nem mutatja már meg, hogy ebben a 9 órában, mint ahogy a példa kapcsán említettem, ezeknek a buszvezetőknek el kell jutni a munkahelyükre, majd onnan a munkavégzést, a váltást követően haza is kell jutni. Ez általában egy budapesti viszonylatban egy órát minimum felemészt.

Lehet, hogy adott esetben többet is, ez csak egy odaút, a visszaúttal együtt kettőt. Ez azt jelenti, hogy az említett példa kapcsán marad 5 vagy 7 órája az érintett munkavállalónak a családjára meg a pihenésre. Hogyan gondolják önök azt, hogy ezen feltételek mellett tisztességgel, baleseti kockázatok nélkül tudja ellátni ez az ember a munkáját? Nemcsak az ő személyére nézve, hanem az őáltala A-ból B-be szál-

lított személyekre nézve is kockázati tényezők növelését emelik be a rendszerbe.

Beszélt itt képviselőtársam a rendkívüli helyzetről, az időjárásra vagy egyéb más rendkívüli helyzetre való áttérés kapcsán a pihenőidő 8 órára történő csökkentéséről. Igen, olvasom én is a törvénytervezetet, mondja is, hogy majd a következő munkanapon persze azt a többlet-pihenőidőt majd biztosítani kell, amit a korábbiakban elvettek úgymond a munkavállalótól, de itt igazából az alapvető probléma nem ez.

Az alapvető probléma az, hogy ha egy munkaszervezés kötődik a munkaadó és a munkavállaló között, akkor ezt írásban megteszik, és azt követően nyilván csak közös, kölcsönös megállapodás alapján változtatható meg. És ebben a munkaszervezésben meg az ehhez kapcsolódó - ha van - kollektív szerződésben mindig azok a gondolkodások erősödnek meg és íródnak le, amelyek a munkavállaló biztonságát, az egészségének a védelmi szempontjait erősítik meg vagy kellene hogy megerősítsék, és ettől a kollektív szerződések általában a kedvezőbb eltérítés irányába mozdulnak el. Kollektív szerződésekben nem is nagyon szoktak más irányba elmozdulni. Törvényi módosításokkal szoktak más irányba, negatív irányba elmozdulni, mint ahogy önök ezt megmutatták az előbbieken is.

A második alapvető probléma ennek az egész gondolkodásnak a keretei között az, hogy az egységes közlekedési szakszervezetekkel történő egyeztetések hogyan történtek meg vagy hogyan nem. A szakszervezetek vélekedési álláspontja alapján nyugodt lelkülettel mondhatom, hogy ez a törvénytervezet nem kerül támogatásra, nem a Parlament falai között az ellenzék részéről adott esetben vagy az ellenzék adott pártjai részéről, hanem maguknak az érdekképviseleteknek a támogatását sem bírja.

Ez a törvénytervezet nem értelmezhető egyértelműen. Tudják, ennek a 12 órának a kétfelé bontása, annak a 12 órának 9 és 3 órára történő bontása közötti időszaknak a pihenőidőként való beszámítása, a készenléti pótlékok megvonása, mert ez erről szól, ez becsstelen dolog. Ez tisztességtelen dolog ezekkel a munkavállalókkal szemben. Tudják, az is tisztességtelen, hogy úgy kívánják meg ezt a rendelkezésre állást, hogy közben nyilvánvaló, hogy ezek az emberek, ezek a munkavállalók effektív módon valójában pihenésre szinte egy percet sem tudnak fordítani.

Hazamenni nem tudnak, mert egy óra oda, egy óra vissza; milyen pihenésről beszélünk? Még annak a kockázata is megvan, ha elindul, hogy nem ér vissza. Nonszensz! Nonszensz, amit kitalálnak csak azért, hogy kevesebb pénzt fizessenek az emberek kezébe. Megdöbbenő!

Az is elfogadhatatlan, hogy egy adott napon, egy adott munkanapon többször kelljen a munkát felvenni. Az Mt. alaprendelkezéseivel ütközik a dolog. Nyilván vannak extrém esetek, de önök nem extrém esetre vonatkozó szabályozást tesznek, hanem olyat,

ami gyakorlatilag generálisan kihat ennek a szférának az életére és az itt dolgozók életére.

Mese nincs, a pihenőidő attól pihenőidő, hogy egyrészt egybefüggő és mértékadó nagyságú. Mint mondtam, ennek a biztosítása már csak azért is elengedhetetlen, mert ha ez nem történik meg, akkor óriási kockázatokkal kell számolni és nemcsak a munkavállalót ért esetleges sérülések vonatkozásában, hanem azokat az embereket érintően is, akikért ő felel, akikért ő felelősséget vállal. Elnök úr, majd folytatom a következőkben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon!

(12.10)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nem szeretném szaporítani a szót. A törvényjavaslat tartalmáról államtitkár úr beszélt. Azt gondolom, hogy fontos az, hogy a magyar kormány minden esetben a magyar emberek, illetve Magyarország érdekét képviselje. Ha ehhez az kell, hogy konfrontálódjon az Európai Unióval, akkor a magyar kormány ezt teszi, ha viszont lát lehetőséget arra, hogy megállapodjon az Európai Unióval, akkor azt teszi.

Ha jól látom, ebben a kérdésben, tehát a menetrend szerinti helyi, valamint az 50 kilométert meg nem haladó vonalhoszon végzett menetrend szerinti helyközi autóbuszjáratokon dolgozó autóbuszvezetők napi pihenőidejére vonatkozó rendelkezések kapcsán a hazai és uniós jog összhangjának a megteremtése tekintetében a magyar kormány és az Európai Unió, aki kifogásolta a korábbi magyar szabályozást, leültek, és ha jól értem, egy olyan kompromisszumra jutottak, amit az Európai Unió el tud fogadni, a magyar kormány támogatni tud, a magyar érdekképviselők elfogadnak, és ennek az egész módosításnak a végeredményeképpen egyébként az autóbusz-vezetők számára a munkaszervezés jobbá válik, és ők több pihenőidővel rendelkeznek.

Éppen ezért mi támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Még egyszer mondom, már csak azért is, hiszen a kormány nemcsak az Európai Unióval, hanem az érdekképviselőkkel is leegyeztette ezt. Az Európai Unió azt a javaslatot, amit a kormány előterjesztett, el tudja fogadni.

Azt gondolom, hogy a buszvezetők számára ez a javaslat egy olyan munkaszervezési rendet vezet be, amely számukra kedvezőbb, mert több pihenőidővel fognak rendelkezni, ugyanakkor biztosítja a személyszállítás folyamatosságát. Nyilvánvalóan nem ez volt az elsődleges kormányzati szempont, de azt is tegyük hozzá, hogy ennek a módosításnak köszönhetően egyébként az érintett autóbusz-társaságoknak, mivel megváltozik a munkaszervezés rendje, több száz új

buszvezetőt kell felvennie, tehát tulajdonképpen több száz új munkahely is teremődik ennek kapcsán. Azt gondolom, hogy az az idő, ami a javaslatban benne van, hiszen ha most az Országgyűlés elfogadja, a szabályozás akkor is csak 2018. január 1-jén lesz hatályos, akkortól lép hatályba, ez megfelelő felkészülési időt biztosít az érintett autóbusz-társaságok számára a felkészülésre, illetve, mivel mondom, ez azzal fog járni, hogy autóbusz-vezetőket kell felvenni, ezeket az autóbusz-vezetőket ki tudják képezni, fel tudják készíteni és fel is tudják venni.

Mindezek figyelembevételével mi ezt a javaslatot egy jó javaslatnak tartjuk, és a KDNP-frakció ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem gondoltam volna, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása kapcsán megint csak belebonyolódunk majd olyan vitákba, amelyek arra világítanak rá, hogy itt a kormánypart pádsorokban ülök valami más bolygón élnek.

Már az államtitkári felvezető kapcsán is súlyos kérdőjelek maradtak bennem, például itt a szakszervezetekkel való egyeztetés kapcsán, ugyanis az ellenzéki oldalról, a Jobbik részéről mi viszont azt tapasztaljuk, hogy ezzel a törvény módosítással kapcsolatosan is mintha ezt az egyeztetést, ezt a szakmai párbeszédet, egyáltalán társadalmi párbeszédet - mert igenis társadalmi kérdésről is szó van ebben az esetben - önök megspórolták, legalábbis ez az érzésünk. Ugyanis hétvégén is volt alkalmam tárgyalni, beszélni szakszervezeti vezetővel, aki mélysegesen fel van háborodva e miatt a javaslat miatt, és egyáltalán nem emlékszik rá - pedig nem hiszem, hogy amnéziában szenvedne -, hogy önök ezt az egyeztetést lefolytatták volna vele.

Teljesen természetes egyébként, amire itt hivatkoznak, tehát a közúti közlekedés, közösségi közlekedés ciklikussága megkövetelhet bizonyos speciális munkaszervezési formákat. Igenis, hogy eltérőek a személyszállítási szolgáltatások iránt felmerülő igények, hiszen gondoljunk csak a reggeli vagy az esti csúcsra, ezt meg kell oldani, erre speciális munkaszervezési módot kell találni. De semmiképpen nem úgy, hogy a munkavállalók, a gépjárművezetők, a buszsofőrök kizsákmányolása, kizsigerelése olyan szintű legyen, ami veszélyezteteti egyébként a további szolgáltatást.

Witzmann képviselőtársam azt mondta, hogy a járművezetők, a munkavállalók kipihentsége nagyon fontos eleme ennek a törvény módosításnak. Meg-

döbben hallgattam. Nem akarom megismételni itt képviselőtársam nagyon részletes fölvezetőjét, illetve hozzászólását, de ez a kilenc óra a gyakorlatban mire elég. Nézzük csak, mondjuk, az én szűkebb pátriámat tekintve, mondjuk, egy Barcs-Nagyatád, tehát egy dél-somogyi relációban gondolkodva, ott maradvan ezt az egész szituációt. 40 kilométer a két város közötti távolság, ellátják ezek a buszsofőrök a közöttük lévő hét másik település közösségi közlekedési igényeit is.

Mi történik akkor, ha önök így szétbontják a pihenőidőt, megkapják ezt a 3 órát, és tulajdonképpen kifizetik őket azzal, hogy rendelkezésre állást most már nem követelnek meg tőlük a pihenőidő első 3 órák etapjában? Nagyon szépen köszönik, ezzel nem mennek semmire. Mit tud kezdeni egy buszsofőr ezzel a 3 órával? Egész biztos, hogy nem tud normális módon regenerálódni, erre semmiféle lehetősége nincs, ha a mostani viszonyokat megvizsgáljuk.

Lehet hivatkozni egyébként a munka törvénykönyvére is, viszont ezt nem tudjuk elfogadni. Önök a munka törvénykönyvéből jóformán egy rabszolgatörvénykönyvet csináltak. A magyar munkavállalókat hozták olyan helyzetbe, ami a korábbi állapothoz képest is megnehezítette a helyzetüket. Tehát az erre való hivatkozást a Jobbik padosaiból mi semmiképpen nem tudjuk elfogadni.

Az, hogy itt ezt a 3 órás időszakot tulajdonképpen pihenőidőként próbálják nevesíteni, nem ér semmit, mint ahogy mondtam, ugyanis egy ilyen 12 órás osztott műszakban dolgoztatott ember igenis, hogy megkövetelné, igényelné a normális pihenőidőhöz való jogot, viszont ha az folyik tovább, mint amit most is látunk, akkor ez a mélységesen embertelen gyakorlat bizony a közlekedés rendjét, a közlekedésbiztonságot is nagyban veszélyezteti. Nem csodálkozunk, önöknél a költségvetési érdek felülír minden mást.

Pedig, ha megfelelő költségvetési finanszírozásban részesülne ez az ágazat is, és a bérszínvonalat végre felhoznánk egy olyan szintre, ami normális, tisztességes életnívót biztosítana ebben a nagyon felelősségteljes ágazatban dolgozó emberek számára, akkor lenne elég buszsofőr, akkor azok a munkaszervezési problémák, amelyekkel most egyébként szembenézünk, szembenéznek önök, talán jobban kezelhetőek lennének.

A Jobbik javaslata az egyébként, hogy az osztott műszakban dolgoztatott járművezetőknek legyen meg az összefüggő 11 órás pihenőidő. Ilyen irányú módosító javaslatot terjesztünk be, azt kérjük önöktől egyébként, hogy ezt fogadják el. Hagytunk egyébként némi kis átmeneti időt, de be kell ismerniük, hogy ha ez a 11 óra sincsen meg összefüggően, nem adják így oda a munkavállalóknak, akkor ez az ágazat is a szakadék felé fog rohanni.

Ugyanis a jelenlegi bérszínvonal mellett, hiába ígérnek egyébként önök fejlesztéseket, ember nem marad lassacskán, aki ellássa ezeket a munkaköröket, és akkor az a mobilitási garancia, amelyre a

vidéknek igenis nagy szüksége van - még egyszer hivatkoznék akkor arra a választókerületre is, ahol lakom, aprófalvas vidékről van szó -, odavész, mert önök nem hallják meg időben és nem rendelkeznek kellő empátiával a munkavállalói panaszok iránt, akkor a közösségi közlekedés ezeken a területeken oly szinten fog megnehezülni, hogy ezeknek az aprófalvas térségeknek a további sorsa is kérdésessé válik.

(12.20)

Ugyanis nem tud mindenki helikopterrel röpködni, és nem jut mindenkinek kormányzati Audi ezeken a vidékeken, ezekben az aprófalvakban.

Önök mondják egyébként ki a részletes indoklásban a 3. §-hoz kapcsolódóan, hogy a hazai gépkecsivezető-hiány esete forog fenn. Amikor mi erről beszéltünk, akkor államtitkári szinten is ezt mindig elhessegették maguktól, és úgy próbálták beállítani, hogy az ellenzék, a Jobbik alaptalanul riogat akkor, amikor arra hívja föl a figyelmet, hogy ebben az ágazatban is nagyon súlyos gondok vannak. Akkor most hogy is van? Írásba adták. Igazunk volt, és ne legyen igazam, de sajnos így lesz, ha nem hallgatják meg azokat a munkavállalói igényeket, amelyek teljes mértékben jogosak, akkor még inkább igazunk lesz az előbb fölvezetett borús jövőképpel kapcsolatosan.

Azt látjuk egyébként, hogy ebben az ágazatban is, a közúti közösségi személyszállításban arra van pénz, amire akarják, hogy pénz legyen. Ha úgy tartja kedvük, akkor rendelnek új formaruhákat, ami egyébként nagyon jó dolog, csak meg kell nézni, hogy egy-egy munkavállalóra vetítve ez mintegy 600 ezer forintot jelent, és akkor itt szerintem teljes joggal vetődik föl az a kérdés, hogy ez az irratlanak tűnő túlárazás melyik cimborájukat fogja majd gazdagítani.

Aztán, ha úgy adódik, akkor a munkavállalókat, akiknek az érdekére oly fennköltten tudnak itt hivatkozni, tovább tudják sanyargatni azzal, hogy az éves szinten 340 ezer forintos cafetériájukból lecsippen-tenek 60 ezer forintot úgy, hogy őket erről nem kérdezik meg, illetve a sajtóhíradások szerint fenyegetésekkel bírják rá őket arra, hogy elfogadják a nekik fölajánlott élet- és baleset-biztosítási konstrukciót. Hogy is van akkor ez?

Azt látjuk itt a Jobbik padosaiban, hogy az állami közlekedési cégek egyszer Fideszhez közel álló alapítványokat támogatnak közpénzből, több száz millió forinttal megdobja őket, vagy éppen még megegye szinten is több tíz millió forinttal megajándékozva ezeket a haverokat, mások meg azt látjuk, hogy ezeket a pénzeket szépen eltérítik, és bizonyos magánszemélyek zsebébe gazdagítják csekély másfél milliárd forinttal.

Ugyanis az a konstrukció, amiről az előbb beszéltem, ennyivel gyarapította a vagyonát annak az illetőnek, aki a Dél-alföldi Közlekedési Központnál

ezt a zsíros falatot megkapta, és a sajtóhíradások szerint nemcsak az ottani 2200 munkavállaló esetében kötötték meg ezeket a szerződéseket, illetve csippentették le ilyen formában az ő cafetériájukat, hanem mind a hét regionális közlekedési központnál így történt a dolog.

Nos, ezek azok a kérdések, amelyekre egy-egy ilyen, egyébként rövidke kis törvénymódosítás kapcsán is választ várnánk itt a Jobbik padsoraiban, mert amíg ezekre nincs kielégítő magyarázat, nincs normális válasz, addig nem tudjuk elhinni, hogy a fennkölt munkásbarát elképzelések igazak lennének. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség független képviselői felszólalásra és kétperces felszólalásokra. Mivel ezekre a monitorom szerint senki nem jelentkezett, a rendes felszólalások következnek. Ismételt felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hollik képviselőtársam - sajnálom, hogy nincs itt, mert így nehezebb megosztanunk egymással a vélekedést; van ilyen, hogy elmondja valaki a véleményét és utána kimegy - azt mondja, hogy a Fidesz az emberek érdekében lát el képviselőt. Nézze, jelen nem lévő képviselőtársam, de a kormánypárt padsoraiban ülő képviselőtársak néhányan nézzék, nem szavakban kell fecsegni arról, hogy a Fidesz mit tesz az emberekért. Nem! Cselekedetekben kell megmutatni, tényszerűségében.

A mostani törvényjavaslat is egyértelműen arról szól, hogy a munkavállalók kárára történő cselekedetet hajtanak végre, ráadásul mindezt úgy teszik, hogy a kiszolgáltatott munkavállalón túl másokat is veszélyhelyzetbe sodornak vagy sodorhatnak. Ez elfogadhatatlan, megengedhetetlen, és használhatnék ettől sokkal durvább jelzőket is. Ez az aljasság határát súrolja.

Egyszerűen azért, mert ott spórolnak vagy akarnak spórolni, mondjuk, az állam által működtetett cégek vonatkozásában, ahol nem spórolni kell, hanem a biztonság érdekében fedezetet kell nyújtani, és mindenütt másutt, ahol pedig oda kellene figyelni - mondok példát rá, hogy világos legyen -, mondjuk a közbeszerzések tekintetében, ahol nem néhány tíz milliós forintra, hanem tízezer vagy húszezer millió forintos döntésekről esik szó, ott köztudottan a közbeszerzések egyharmada egyszereplős érdekes módon.

És érdekes módon magához a Fideszhez, a mai kormányzó pártokhoz köthető az azoknak a sokasága, akik ebben a történetben, ebben az egyszereplős közbeszerzési eljárásban nyerik ezeket a hatalmas pénzeket. Nem egy vizsgálat támasztja alá, hogy ezen közbeszerzések keretei között 20 meg 30 százalékos

túlárazásokkal találják magukat szembe az érintettek. *(Dr. Vas Imre: OLAF-jelentés!)* 20 meg 30 százalékos túlárazások vannak. *(Dr. Vas Imre: OLAF-jelentés!)* Ott a gond... Nyomja meg azt a gombot, képviselőtársam, kérjen szót...

ELNÖK: Képviselő úr, ez majd az én feladatom, és én ezt meg is teszem. Ön csak folytassa, de arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy a rendes vezérszónoki felszólalásban a nyolcadik percben tért rá csak ténylegesen a törvényjavaslatra. Most is odafigyeljen. Ugyan értem, hogy általános vitáról van szó és sok mindent el kell mondani, de arra kérem, hogy arról beszéljen, ami a törvényjavaslatban van. Köszönöm.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr nagy tisztelettel köszönöm a vélekedését, az álláspontja rögzítését. Most a harmadik percben járunk, az előbb a nyolcadik percig pedig végig a törvényjavaslatához kapcsolódó eseti példát mondtam el. Ha figyelt elnök úr, akkor érezte ön is. Köszönöm szépen. Képviselőtársamat pedig, mondta, hogy figyelmezteti, de nem tette meg, ezért helytálló volt az én mondatom.

Visszatérve a törvényjavaslatához, a törvényjavaslat kapcsán tehát azt akarom mondani, hogy a buszsofőrök hiánya, a buszsofőrök hiányának a megoldása tekintetében a felvételek legalább két nehézségbe ütköznek, legalább kettőbe. Az egyik az, hogy bár ami kormányzati felelősség lenne, hogy mondjuk, ennek a fedezeti háttérét biztosítják, az legalább kétséges. A másik, hogy ha még lenne is kormányzati fedezet arra vonatkozóan, hogy száz, ötszáz, ezer buszsofőr felvételére sor kerüljön a közúti közlekedést érintő 0-50 kilométeres távolságok vonatkozásában, amiről szól a törvény, akkor ma már szinte embert nem találnak, akit felvehetnek vagy felvehetnének, mert az elmúlt hét esztendőben 600 ezer ember elhagyta ezt az országot annak a gazdaságpolitikának az eredményeképpen, amit a Fidesz folytat, mert nem tudtak itthon megélni, mert nem kapták meg a tisztességes fizetésüket, mert a minimálbéres emberek öt-hat éven keresztül kevesebbet érő, kevesebb vásárlóerő-értékkel bíró pénzt kaptak a kezükbe. Ez a politika nem segítette azt a folyamatot, ami a problémák megoldását érinti; és a törvényi szabályozások sem, az a munka törvénykönyve sem, amely a kiszolgáltatottságot növelte.

Ez a törvényi intézkedés abszolút módon a munkaadók előnyre szolgál, hiszen a rendelkezési időre járó pótlék összegét, a díjazás összegét megspórolja a munkavállalókon. Azáltal, hogy azt a pihenőidőt, azt a 12 órás pihenőidőt kétfelé bonthatja, 3 és 9 órára, azt a helyzetet teremti meg, hogy az a 3 óra, amit egy adott műszakban letöltött 5-6 óra után kiadnak az embernek, ami arra alkalmatlan, hogy hazamenjen és visszajöjjön, nem a pihenést szolgálja; az elcsesztett idő.

Elcsesztett idő az ő szemszögükből nézve, hiszen hasznosan nem tudja sem a családja, sem a maga

javára kihasználni. És azt követően, amikor újra, ugyanazon a napon munkába kell állnia a csúcs második időszakában, akkor pedig azzal szembeül, hogy itt azt a köztes 3 órát senki nem fizeti meg neki, a rendelkezésre álló díjazás tekintetében nulla forint az, amit ő kap, de ott kellett legyen. És mint ahogy mondtam, hajnalban 4 órakor felkelt, este 8 órakor jó esetben hazaérkezik, és menet közben azt a 3 órát sem fizetik meg a számára.

(12.30)

Ez szerintem abszolút módon az aljasság határát súrolja, és elfogadhatatlan. Bércsökkenéssel jár abban az országban, ahol nem bércsökkenést kell adni ezeknek az embereknek, hanem fizetésemelést. Beszélhetnek itt önök nagy általánosságban arról, hogy nőnek a bérek. Persze, persze, a bruttó bérek legkiváltképp, még azt is mondhatjuk, hogy a reáliák tekintetében is. De főleg azoknál az embereknél, akik egyszerű, kézzelfogható munkatevékenységet végeznek, ott ez már sajnos nem igaz, öt-hat éven keresztül csökkent.

Az a baj, tudják, képviselőtársaim, hogy mindazok mellett, amiről itt beszélünk, még egyszer hangsúlyozom, nemcsak az érintett ember van kizsigerelve, hanem az általa A-ból B-be eljuttatott emberek sokasága is veszélyhelyzetbe kerül, az ő biztonságuk is kérdőjelessé válik. Az utasok biztonsága is kérdőjelessé válik, akkor, ha nem kipihent buszsofőrök szállítják őket. És a munkakörülmények egyértelműen romlanak, a biztonság tekintetében vagy épp az egészség megromlását érintően is az ilyenfajta „szervezések” nem segítik a dolgokat. Ez kizsákmányolás.

Persze, már láttunk ilyet, mert hát akkor, amikor 2012-ben Mészáros a tevékenysége alapján 800 milliós osztalékot vett fel, akkor 225 munkaadójának ugyanabban az évben 157 millió bért fizetett ki összesen. 800 millió osztalék valakinek, az általa foglalkoztatott embereknek, akik ezt a tevékenységet gazdaságilag megalapozták, 225-üknek meg összesen 157 millió forint. A példák megvannak, lehet erre az állami cégek keretei között is tervezési folyamatot indítani, csak azt gondolom, nem célszerű, főleg nem azokban az esetekben, ahol mások biztonsága forog kockán.

Tudják, amikor munkaszerződéseket kötnek, akkor a munkaszerződésekben a munkaidőre vonatkozó meghatározások, megállapodások alaptételként fogalmazódnak meg. A munkaszerződések enélkül nem léteznek. A munka törvénykönyve szerint, még a mai szerint is, amit, mint mondtam, 2011-ben olyanná tettek, hogy kiszolgáltatottabbá váltak a munkavállalók, még ebben a törvényben is a pihenőidőket, a munkaidőket az egyes munkanapon belüli elosztását érintően vagy a munkarendet érintően, a szerződéses munkavégzés tekintetében és sok minden egyéb másban, a rendelkezésre állás szabályai

vonatkozásában is egyértelműsítették - ez nagyon csúnya szó volt, egyértelművé tették. Na de most ezt akarják felrúgni, most már ebből is ki akarnak lépni. Most már ezt a kiszolgáltatottságot is növelni kívánják. A pihenőidő nem mást szolgál, az a munkavállaló felfrissülését, az új energiákkal való feltöltődés lehetőségét, mondhatnánk, nagyon sok mindent szolgál. Ebben a verzióban, amit önök a Parlament falai között most megjelentettek, ez nem teremthető meg.

Persze, vannak olyan élethelyzetek, amikor bizonyos értelemben ki kell lépni az általános szabályozás keretei közül, de nem generálisan, még egyszer mondom; nem generálisan és nem olyan esetekben, amelyek mások életére mértékadó kihatással bírhatnak. Tudják, két egymást követő munkanap tekintetében az általános munkaiügyi előírások vonatkozásában 22 óra pihenőidőnek rendelkezésre kell állni. Ha csak logikailag végigfuttatják azt a tervet, amiről beszélünk, akkor borul a dolog, nem csinálható meg.

Ahhoz, hogy ez realizálható legyen, új munkavállalók sokaságának felvételére van szükség, amiről nem beszélni kell, hanem csinálni, amit meg kell fizetni, hogy vonzóvá váljon, és akkor ennek a feltételeit meg lehet teremteni. De a mai gyakorlat, úgy látom, nem erről szól. És van olyan szabályozása is a munka világának, ami arról szól, hogy például a fiatal munkavállalókat jó értelemben vetten „kímélni” kell. A fiatal munkavállalók esetében legalább napi 12 óra pihenőidő biztosítása kötelező. Hogyan gondolják ezen keretek betartását?

Még egyszer, mi a helyzet a munkahelyre történő utazással meg az onnan történő hazautazással, az átadás időtartamával és sok minden egyéb mással? Ezek nem számítanak bele a pihenőidőbe, de abból az időtartamból veszik el azt a lehetőséget, hogy tényleg pihenéssel töltsse az érintett az idejét. Nem lehet, nem lehet józan ésszel támogatni ezt a törvénytervezetet. Már csak azért sem, mert mindezt úgy csinálják meg, hogy közben az érintett szakszervezetekkel, érdekképviseletekkel történő egyeztetéseket sem folytatják le, nem beszélnek velük.

A jelenleginél rosszabb munkavégzési körülményeket hívnak életre. Nem biztosítják a munkavállalónak azt sem, ami ma van. Nemhogy jobbat teremtenének, jobbat csinálnának, azt sem biztosítják, ami ma van. Mindez tehát a munkakörülmények romlásához vezet, a munkavállalók biztonságának és a munkavállalók egészségének védelme ellenében hat. A kormány megítélésem és hitem szerint ennek a törvénytervezetnek az elfogadásával veszélyeztetni azon érintettek sokaságának a helyzetét, akik ezeket a szolgáltatásokat igénybe veszik. Tehát magyarul, az utasok biztonságát is veszélyeztetik.

Erre gondoljanak, itt életek sokaságáról van szó, akiknek oda kell érni, hogy munkát tudjanak végezni, és vissza is kell érni, mert a családjuk is várja őket. Azt a törvénytervezetet, ami direkt módon kimondva a munkavállalók érdeke ellen hat, nem lehet

támogatni, azt józan ésszel nem lehet támogatni. Nyilván a munka világa az a felület, ahol kell rugalmasságot adni a munkaadó számára is, de a másik oldalon meg biztonságot is kell teremteni a munkavállaló számára is. Nemcsak az egyiket, hanem mind a kettőt együttesen kell tudni megteremteni.

Önök most már hetedik esztendeje folyamatosan elfeledkeznek arról, hogy a munkavállalók biztonságát, a jobb megélhetési körülményeiket alapozzák meg, önöket csak az érdekli, hogyan szolgálják ki a munkaadói igényeket. Mondom még egyszer, az egyik legcsúfosabb története ennek a törvénytervezetnek az, hogy a pihenőidő keretei között számolja el azt a rendelkezésre állási időtartamot, amellyel szemben díjazásnak kellene megjelennie.

Gondolják végig tehát, és értékeljék át a helyzetet! Olyan törvényt ne akarjanak megszavazni, ami az emberek biztonságát veszélyezteti vagy épp azt csökkenti. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, ismételt felszólalásra Witzmann Mihály képviselő úr jelentkezett, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.40)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra szeretnék pusztán reagálni. Azt gondolom, itt a vitában sok minden elhangzott, de ellenzéki képviselőtársaimnak alapvetően talán nem velem, talán nem a KDNP soraiból felszólaló képviselőtársammal, nem az államtitkár úrral kellene vitatkozniuk ezen a mai ülésen, hanem sokkal inkább vitatkozniuk kellene az Európai Unióval. Meg kellene vitatniuk ezeket a szakmai kérdéseket. Azt gondolom, hogy hozzánk hasonlóan az ellenzéki felszólalók sem voltak közlekedési szakemberek. Megpróbáljuk tolmácsolni azokat az információkat, ismeretanyagokat, amelyek eljutnak hozzánk, hozzájuk, önökhöz.

Sokkal inkább kellene vitatkozniuk a közlekedési szakemberekkel; kellene vitatkozniuk azokkal a szakmai szervezetekkel, mint például a Közúti Közlekedési Vállalkozások Szövetsége, amelyek tulajdonképpen ennek az előterjesztésnek az előkészítésében, ha az információim helytállóak, részt vettek.

A változtatást egyébként az Európai Unió írta elő Magyarországra számára, pontosan az európai uniós jogharmonizációra hivatkozva. Tehát ezért kellett, ha jól értem, ez az előterjesztés, ezért kellett ezt a változtatást elindítani.

Egy közös, kétoldalú egyeztetés eredményeként született meg ez a jogszabálytervezet, amiről ma itt módunk van beszélgetni, illetőleg vitatkozni, és a hozzám eljutott információk szerint ez pontosan

egyeztetve lett többek között az előbb említett Közúti Közlekedési Vállalkozások Szövetségével. Ellenzéki képviselőtársaimmal ellentétben én nem veszem a bátorságot arra, hogy kételkedjek akár az illetékes minisztérium vagy éppen az államtitkárság által kimunkált és elének letett anyagban. Természetesen azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselőtársaimnak ez egyfajta automatikus reflexiójaként kell hogy megjelenjen.

Hogy konkrétumokról is beszéljek, elhangzott itt arra vonatkozóan kritika, hogy a járatokon dolgozó gépkocsivezetők számára nem biztosított a megfelelő pihenés vagy hogy ennek nem látszanak a megfelelő garanciái. Bevallom őszintén, még egyszer mondom, nem vagyok szakember, de az előbb említett szövetség által elkészített hatástanulmányra alapozva vagy hivatkozva ez a hatástanulmány mondja ki, ha el tetszettek olvasni, hogy a javasolt változtatás számos garanciát tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a munkavállalók részére elegendő pihenés álljon rendelkezésre.

Aztán elhangzott itt kritikaként, hogy a javaslat szerinti szabályozás a munkavállalók jövedelemcsökkenését eredményezheti. Az előbb említett szövetség álláspontjára tudok ismét hivatkozni, ők írják, hogy az esetleges keresetváltozásokat a munkáltató a foglalkoztatásváltoztatással képes kompenzálni és azzal összhangba hozni.

Elhangzott, pontosan a KDNP-s felszólaló részéről, de én is hangsúlyoztam a vezérszónoki felszólalásomban, hogy itt egy 2018. január 1-jei hatálybalépésről beszélünk ennek a törvénytervezetnek az esetében, tehát azt gondolom, hogy van idő a felkészülésre a szakmai szervezetek és az ebben részt vevő szakemberek oldaláról, részéről egyaránt.

Azt viszont valóban egy kicsit furcsának tartom, amikor Gúr Nándor képviselőtársam, képviselő úr MSZP-s képviselőként, olyan képviselőként, akiknek már volt módjuk kormányozni ebben az országban, béremelésekről és a foglalkoztatás bővítéséről beszél, illetőleg emiatt aggodalmaskodik. Pontosán tudjuk, hogy az ő kormányzásuk alatt bércsökkenések történtek, megszorítások történtek, a Fidesz-KDNP kormányzása alatt béremelkedések történtek és gazdasági növekedés történik.

A foglalkoztatás miatt pedig valóban nem a szocialistáknak kellene aggódniuk, hiszen azt is jól tudjuk, hogy ők 12 százalékos munkanélküliséget tudtak produkálni, szemben a most, a polgári kormány ideje alatt tapasztalt 4,4 százalékos foglalkoztatottsággal. Nem szeretnék elkanyarodni ettől a törvénytervezettől, de mégiscsak úgy gondolom, hogy ezekre azért reagálni volt szükséges.

Végezetül, én azt gondolom vagy azt vélem, hogy ha mégsem lesz megfelelő az a szabályozási környezet - egyébként a felvetett, lehet, hogy vélt vagy valós vagy jogos vélemények kapcsán, még egyszer mondom, mi itt a hozzászólók közül nem vagyunk közlekedési szakemberek -, akkor azt gondolom, meglesz a lehetőség arra, hogy az EU-val a szabályozásnak

ezeket a részletfeltételeit, peremfeltételeit újratárgyaljuk.

És azt is pontosan tudjuk, hogy ma Magyarországnak olyan kormánya van, amelyik nem szokott habozni akkor, amikor az Európai Unióval valamilyen vitát, valamilyen konfliktust fel kell hogy vállaljon a magyar emberek érdekében. Ezért gondolom azt, hogy ha erre szükség lesz, akkor erre mindenféle biztosítékunk meglesz a jövőben.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Gúr Nándor képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt egy európai parlamenti és tanácsi irányelv kapcsán beszélgetünk a dolgról - irányelv kapcsán -, tehát ez azt jelenti, hogy nem az arra való hivatkozásra kell beszélni, hanem ennek a jegyében a magyar törvénykezés keretei között olyan szabályozórendszert kell kialakítani, amely a magyar dolgozó emberek érdekét szolgálja - ez meg azzal homlok-egyenest ellentétes.

Az egységes közlekedési szervezetek, szakszervezetek, mint mondtam, ismereteim szerint nem támogatják ezt a gondolkodást. Nem csak a pihenésről szól a történet, nem! Mondhatnék önnek ettől extrémebb példát is. Budapesten van olyan buszközlekedési útvonal, amelynek a két végpontján, mondjuk, az alapvető higiéniai feltételek megteremtése sincs meg. Ha szorítása van az embernek, nem tud elmenni. Hol rendezze el a dolgát? Nem akarok már a primitívségnek arra a szintjére eljutni, hogy azt, amit önök bármikor hat másodperc alatt meg tudnak tenni, mert kimennek ide, a folyosóra, és a mellékhelyiségben elvégzik a dolgukat, azt a buszsofőr nem tudja megtenni, és azért vegzálták, mert menet közben megállt egyszer valahol egy aluljáróban lévő illemhelyiség mellett, mert el kellett végezni a dolgát. Az alapvető feltételeket kellene biztosítani, uraim, nemcsak a pihenőidő biztosítása tekintetében, hanem higiéniai és egyéb más szempontokból is.

De ha a jövedelmekről beszél, akkor csak egy mondatot mondok önnek. Önök tényleg tudták emelni a bruttókat - azokat nagyon. Aztán több járulékot vontak el az emberektől, meg a munkaadóktól, azt meg szétszórták a haverok között. Arról már nem is beszélek, hogy a 27 százalékos áfa és egyéb más dolgok. Tehát ezeken kellene változtatni, és akkor lehetne talán másról és másképpen is beszélni. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. Gúr Nándor képviselő úr, ha ismételt felszólalásra... *(Gúr Nándor: Nem, az téves.)* De be van jelezve... *(Gúr Nándor: Téves, bocsánat.)* Jó, köszönöm szépen. Ezt akartam megkérdezni, köszönöm szépen.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Homolya Róbert bólint.)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a képviselő uraknak a hozzászólásokat. Azt gondolom, talán mindenki számára fontos tapasztalatokat és ismereteket tudtunk begyűjteni, tudniillik, hogy mindenkinek munkába kell járni és ez időt vesz igénybe. Azt gondolom, ez nemcsak a személyszállításért felelős munkavállalókra, hanem mindenkire igaz - több percen át tudtuk ezt hallgatni. Nyilvánvalóan ennek a szabályozásával nem foglalkozott a mostani előterjesztés.

Fel szeretném hívni minden hozzászóló és képviselő úr figyelmét arra, hogy ez az előterjesztés valóban a pihenőidőre vonatkozik, és a pihenőidő szabályozásáról, illetve arról szól, hogy amennyiben az európai uniós irányelvek szerint 24 óránként nem tudunk kiadni 11 óra pihenőidőt ezeknek a személyszállításért felelős munkavállalóknak, e vonatkozásban egy kompenzációra van szükség. Ez az előterjesztés és ez a törvénytervezet ezt a kompenzációt adja meg a munkavállalók részére, amely a korábbi szabályozástól pozitívabb és jobb feltételeket teremt a számukra.

De ha a pihenőidőről itt hosszasan beszélgetünk, akkor szeretném megjegyezni, hogy munkaidőről viszont nem beszéltünk, és túlmunkáról szintén nem beszéltünk. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a szabályozással érintett munkavállalók havi munkaidőkeretben dolgoznak, 20 munkanapra 168 óra és 21 munkanapra 168 óra jut, és ha túllépik ezt a munkaidőkeretet, akkor az túlmunkának számít, túlmunkában kerülnek továbbfoglalkoztatásra. Természetesen a túlmunkára díjazás jár, úgyhogy e vonatkozásban és a szabályozás tekintetében illetően kár nem éri a munkavállalókat.

Szeretném hangsúlyozni azt is, ha már a konkrétumoknál tartunk, hogy a tavalyi évben 3-5 százalékos bérfelvezést hajtott végre a kormány a személyszállítással foglalkozó állami társaságok tekintetében.

(12.50)

S itt szintén nagyon hosszasan hallottunk általánosságokat szinte apokaliptikus magasságokban. Azt gondolom, hogy a következő időszakban a kormány egy nagyobb bejelentésre készül a tekintetben, hogy milyen munkabérfelvezést kíván végrehajtani ezen a területen.

Csak szintén általánosságokról és érzésekről beszélünk, hogy ez az előterjesztés nem volt leegyeztet-

ve a szakszervezetekkel; szeretném megnyugtatni a képviselő urakat arról, hogy ez a Közúti Közlekedési Szakszervezettel, a Közúti Közlekedési Vállalkozók Szövetségével, a Magyar Közúti Fuvarozók Egyesületével leegyeztetett tervezet, úgyhogy nem tényszerű az az állítás, hogy nem egyeztetett volna a társadalmi szervezetekkel a kormányzat, amikor ezeket a szabályozásokat áttekintette, és megtette a javaslatát a módosítás tekintetében.

Az általánosságokba és a kormány munkájának értékelésébe nem nagyon mennék bele, de azt gondolom, hogy itt jócskán volt az elmúlt években konkrétum, gondolok a devizaadósok megmentésére, a rezsicsökkentésre, azokra a gazdasági intézkedésekre, amelyek az infláció mértékét gyakorlatilag nulla százalékon tartották, ez nyilvánvalóan a vásárlóerőt növelte, azt gondolom, ezt az éves kiskereskedelmi forgalmi adatok is tükrözik.

Úgyhogy az a negatív kép, amit itt lefesteni látunk, azt gondolom, nem igaz, és a kormány intézkedései ezt cáfolják. Úgyhogy e tekintetben továbbra is kérjük a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvénytervezetet fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13921. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perces az időkeret. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló, még 1955-ben megkötött nemzetközi egyezmény kihirdetéséről rendelkezik. A törvényjavaslat célja az, hogy a szerb féllel megkötött egyezménynek a magyar jogrendbe be kell illeszkednie, és a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a törvényi szintű kihirdetése szükséges e nemzetközi egyezmény módosításának.

Ez a megállapodás 2016. november 21-én került aláírásra Nišben. 1955-ben a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az akkori Magyar Népköztársaság Kormánya között a tiszai hajózást érintően egy nemzetközi megállapodás jött létre, a mai napig is alkalmazott tiszai egyezmény. A tiszai egyezmény alapján a részes államok lobogója alatt közlekedő hajók szá-

mára szabad hajózást biztosít a Tiszának a Tokajtól a Tiszta torkolatáig terjedő, hajózható szakaszáig. Mint említettem, csak a két ország lobogója alatti hajók számára teszi lehetővé a szabad hajózást ez az egyezmény.

2004-ben hazánk csatlakozott az Európai Unióhoz, és az európai uniós csatlakozáskor a nemzeti vízi útjainkat is megnyitottuk az uniós tagországok részére, ugyanakkor a Tisza vízterületére történő hajózás csak a Szerb Köztársaságon keresztül lehetséges, harmadik országbeli, uniós lobogójú, polgári célú közlekedést végző hajók csak engedéllyel, díj ellenében hajózhatnak a Tisza szerb szakaszán.

Magyarország elkötelezett amellett, hogy a Tisza folyó nemzetközi vízi úttá váljon, és a TEN-T, úgynevezett transzeurópai közlekedési hálózat, víziúthálózat részévé váljon, és ehhez szükséges az, hogy a harmadik országokra is kiterjedő szabad hajózás útjában álló adminisztratív akadályokat feloldjuk.

A Tisza nemzetközi hajózásra való megnyitásának feltétele a parti államok közötti, a Tisza nemzetközi vízi úttá nyilvánításáról szóló nemzetközi szerződés megkötése. Ennek első lépése pedig ez a korábban említett 1955-ös tiszai egyezmény felülvizsgálata volt.

A kihirdetendő egyezmény biztosítja a Tisza folyón való szabad és nyitott hajózást minden ország számára, függetlenül attól, hogy a hajók milyen lobogó alatt közlekednek, és a jelen egyezmény hatálya is a Tisza folyónak arra a hajózható részre terjed ki, amely Tokajtól a folyó torkolatáig tart.

Reményeink szerint a Tisza említett szakaszának nemzetközi vízi úttá nyilvánítása hozzá fog járulni az érintett régió gazdasági, turisztikai fejlődéséhez, továbbá a belvízi úton történő nemzetközi áruszállítás megkönnyítéséhez és növekedéséhez. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/13921. számon betervezett törvényjavaslatot elfogadni és a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetését támogatni szíveskedjen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Szabolcs Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk lévő T/13921. számú törvényjavaslat technikainak tűnik, de igen fontos. A tiszai hajózásról szól, a magyar-szerb határszakaszon történő hajózást rendezi. Ebben a kérdéskörben egészen a mai napig egy teljesen elavult törvényt alkalmaztunk, amely 1955 óta van hatályban, s amely jó néhány kérdésre nem ad választ. Az akkori, kommunista diktatúrák által létrehozott, elavult jogszabályt most le fogjuk váltani, hogy egy, a

mai kornak megfelelő szabályozást tudjunk alkalmazni.

A magyar-szerb kapcsolatok egyre jobbak, egyre fontosabbak. Ezek a kapcsolatok nem csupán a szomszédságunk miatt lényegesek, hanem gazdaságilag is egyre jelentősebbé válnak. A Magyarország és Szerbia közötti gazdasági együttműködés évek óta növekszik, ez pedig mindkét fél számára előnyös. Olyannyira fontosak lettek a két ország közötti gazdasági kapcsolatok, hogy a Budapest-Belgrád közötti vasútfejlesztés is elindult. A Budapest-Belgrád vasútvonal felújítása és kibővítése - amelynek köszönhetően Magyarország stratégiai szerepe ebben a térségben tovább erősödik - jelentősen hozzájárul a régió fejlődéséhez. A beruházással Magyarországon keresztül vezet majd a leggyorsabb útvonal Nyugat-Európába azon görögországi kikötők irányából, ahova a Közel-Keletről és Kínából nagy mennyiségű árut szállítanak. Emiatt is fontos partnerünk e kérdésben Kína, mely jelentősen hozzájárul ezen projekt megvalósításához. Ebből is látszik, hogy jól működik a keleti nyitás politikája.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a stratégiai szempontból nagy fontossággal bíró magyar-szerb kapcsolatok érdekében támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyezmény lehetővé teszi a Tisza folyón történő szabad hajózást minden ország számára, függetlenül attól, hogy az úszó létesítmény milyen lobogó alatt közlekedik. Az egyezmény megkötésével Magyarország és a Szerb Köztársaság megtette az első lépést ahhoz, hogy a Tisza folyót a jövőben a transeurópai közlekedési hálózat részévé integrálják, s a harmadik országokra is kiterjedő szabad hajózás útjában álló adminisztratív akadályokat feloldják. A Tisza nemzetközi vízi úttá nyilvánítása hozzájárulhat az érintett régió gazdasági, turisztikai fejlődéséhez, továbbá a belvízi úton történő nemzetközi áruszállítás megkönnyítéséhez és növekedéséhez.

Ezeknek a figyelembevételével az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztés elfogadását. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy teljes mértékben támogatható törvényjavaslat, illetve nemzetközi megállapodás fe-

szik előttünk, viszont sajnos olyan dologról szól, ami a gyakorlatban jóformán nem is létezik. A folyami áruszállítás, a belvízi hajózás márpedig egy nagyon fontos dolog lenne Magyarországon sokféle szempontból is, és ilyen alkalom kapcsán erről muszáj beszélni.

(13.00)

Ugyanis ez az az áruszállítási mód, ami a legkörnyezetkímélőbb, ami fajlagosan egyébként a legolcsóbb, ez az, ami a legkevésbé terheli meg a környezetet, a balesetveszély, a közlekedésbiztonság szempontjából is a leginkább támogatható szállítómányozási mód. Érthetetlen éppen ezért, hogy Magyarország erre az ágazatra, erre a szállítási módra nem figyel oda kellő mértékben. Hiszen ha megnézzük, hogy jelen állás szerint hogyan alakult a dunai vagy éppen a tiszai hajózás Magyarországon, akkor azt kell látni, hogy a kapacitásainkhoz, a lehetőségekhez képest messze alulteljesít az ország. Ugyan jól tudom, hogy történt kikötőfejlesztés az elmúlt években mintegy 50 milliárd forint értékben, de ez a kikötőfejlesztés, amely teljes mértékben támogatható módon történt, tulajdonképpen hasznot nem hajt, mert a belvízi áruszállítás Magyarországon pang.

Ha visszatérünk a Tiszára, akkor mindenképpen meg kell említeni, teszem azt, a Szeged melletti tápéi egykori hajógyár történetét, ami nagyon jól megvilágítja, hogy mi történt Magyarországon a rendszerváltás óta, illetve mi nem történt az azóta eltelt 27 esztendőben. Ez a hajógyár fénykorában még 360 embert foglalkoztatott, ez 1990-re mindössze 90 főre apadt. Aztán azóta szinte teljes mértékben elenyészett, pedig valamikor itt 1500 tonnás uszályokat gyártottak, a lengyel meg csehszlovák hadsereg számára gyártottak pontonhidakat, itt százfős hajókat készítettek. Mindez a munkakultúra, mindez a gyártástechnológia, tapasztalat jóformán az enyészeté lett a rendszerváltás bűnös hibáinak következtében. Ebből kellene valahogy feltápáskodni, innét kellene valami olyan szintet elérni, ami az ország számára egyébként sok hasznot hajthatna.

Ha nemzetközi kitekintést teszünk, az összes áruforgalom kapcsán elmondható, hogy például Hollandiában ez eléri a 30 százalékot, harmincegynéhány, 32 százalékot az áruforgalmon belül. Nagyon magas a belvízi szállítómányozás aránya Belgiumban, de még Németországban is tíz-egynéhány százalékkal találkozhatunk.

Ott van Románia is - hogy a térségből is megemlítsék egy államot -, ahol ez 10 százalékos részarányt képvisel. Magyarországon az egy évben megmozgott nagyjából 280 millió tonnányi áruból mindösszesen csak 3 millió tonnányit szállítanak el a belvízi áruforgalom során. Ez pedig helyel-közzel az összes árumennyiségnek csupán csak a 3 százalékát, akörüli mennyiséget jelent, ami harmatgyenge eredmény.

Egyébként sajnos el kell mondani, hogy mind a vízszabályozás tekintetében, mind pedig az előbb felvázolt folyami szállítmányozás tekintetében bizony Magyarország a legutolsók között kullog európai összevetésben.

Kellene ezen változtatni! Viszont ehhez a mentalitáson is kellene változtatni, és le kellene dönteni bizonyos tabukat, mert Magyarországon, ha azt mondjuk ki, hogy igenis szükséges lenne a vízlépcsők megépítése ahhoz, hogy mondjuk, a Duna 340 napon át hajózható legyen, akkor bizonyos sötétzöld körök egyből felhördülnek és azt mondják, hogy ez az elképzelés az ördögtől való, holott talán a Duna vagy éppen a Tisza medencéjében élő emberek érdekét is figyelembe kellene venni. Jól tudom egyébként, hogy nagyon aranyosak a kecségék, amelyeket a tiszai vízlépcső kapcsán féltének, de tényleg tekintettel kellene lenni a Kelet-Magyarországon élő százazrekek, milliók igényeire is.

Amikor államtitkár úr azt mondta, hogy nemzetközi útvonallá kellene fejleszteni a Tiszát, ami egyébként teljes mértékben támogatható a Jobbik részéről, akkor ezt a dolgot tovább kell gondolni, mert jelen állás szerint ez így nem fog működni. Az 1 méter 20 centis nyári vízállás teljesen alkalmatlanná teszi a Tiszát arra, amit az államtitkár úr felvázolt, hogy hajózható legyen Tokajig. Ebből így semmi nem lesz. Fel kellene vetni a csongrádi vízlépcső kérdését. *(Dr. Józsa István: Így van, támogatom!)* Nagyon szépen köszönöm, képviselőtársam, jött egy támogató hozzászólás. Ha ezt a kérdést felvetjük, akkor valóban komolyan lehet majd tárgyalni az ilyen nemzetközi egyezményekről is, egészen addig egyébként az egész a levegőben lóg, nagyon szépen hangzik, viszont semmiféle alapja nincs ennek az elképzelésnek.

Ugyanez lenne a helyzet a Dunával kapcsolatosan is. És hogy miért beszélek a Tisza kapcsán a Dunáról? Csak azért, mert komplexitásában kellene szemlélni ezt a dolgot, és tiszai hajózás, ki kell mondani, nem lesz akkor sem, ha nem épül meg a Duna-Tisza-csatorna, amely több más kérdésre is választ adna, például a homokhátság elsvatagosodására. Ha ez nincs, ha nincsenek ilyen beruházások, ha ezeket nem merik önök felvállalni, mert félnek bizonyos lobbikörök erejétől, akkor az elképzelések mind hamvában holtak maradnak.

A Duna kapcsán is kimondja a Jobbik, hogy igenis három vízlépcsőre lenne szükség ahhoz, hogy azokat a nemzetközi számokat meg tudjuk közelíteni, amelyek mondjuk, Németországra jellemzőek a belvízi áruszállítás tekintetében. Ha itt valaki környezetvédelmi okokat hoz fel ellenérvként, akkor gondolni kellene a német vagy az osztrák példára, amely államokat tényleg nem lehet tekinteni valamiféle környezetromboló és a saját környezetükkel mostoha módon bánó államoknak.

Hozzá kell tenni, hogy a Dunát belépcsőzték, és több tucat vízlépcső, illetve ehhez kapcsolódó erőmű van a Dunára telepítve. Ezen kellene elgondolkodni;

meg azon is, hogy ha már Kárpát-medencéről és egységes magyar belvízi hajózásról beszélünk, ennek a felvázolásáról, akkor milyen koherenciazavar van aközött, amit az államtitkár úr egyébként felvázolt, és még egyszer mondom, a Jobbik frakciója csak támogatni tudja, és a között az elképzelés, illetve a között az álláspont között, amely mondjuk, a Baranya, illetve a Somogy megyei közgyűlés álláspontját tükrözi. Ezen közgyűlések nemrégiben mondták ki, hogy nincs szükség a drávai vízi útvonal fejlesztésére, illetve ottani vízlépcsők építésére.

Megint csak szembemegyünk a szomszédokkal egy olyan ügy kapcsán, amiben inkább kellene velük kooperálni és nem kapásból nemet mondani ezekre az elképzelésekre. A horvátok öt vízierőművet terveznek a Drávára, ezt a fideszes többségű baranyai, illetve Somogy megyei közgyűlés kapásból lesöpörte, nem is hajlandóak egyébként erről se szakmai, se társadalmi vitát folytatni. Azt mondják, hogy nem kell, anélkül, hogy megkérdeznék az ott élő embereket, mik is azok a valós igények, amelyeket ők ott elképzelnek saját élőhelyükön.

Muszáj lenne fejleszteni a hajózást. Még egy plasztikus példát azért hadd mondjak el! Ha csak 20 centit csökken Magyarországon, mondjuk, a Duna vízállása, akkor ez egy 1500 tonnás hajó, uszály kapcsán máris azt jelenti, hogy 30 darab 30 tonnás kamiont rászabadítanak az amúgy is túlterhelt közutakra. Ez megengedhetetlen! Ha talán környezetvédelmi szempontokról úgy beszéltem előbb, ami nem mindenkinek tetszik, pedig higgyék el, hogy össze lehet egyeztetni a környezetvédelmi szempontokat és a társadalmi-gazdasági igényeket is, akkor hadd utaljak éppen a Levegő Munkacsoportnak arra a tanulmányára, amely azt mondja ki, hogy Magyarországon 850 milliárd forint kártételt okoz a nehéz tehergépjárművek rajtunk keresztüldübörgő, illetve itt bonyolódó forgalma. Ennek mintegy 40 százalékát egyébként a nemzetközi áruforgalom okozza. Több száz milliárd forintos tételről beszélhetünk Magyarország kapcsán. Ha ennek csak egy kis részét át tudnák önök terelni a belvízi hajózásra, akkor óriási összegeket lehetne megtéríteni, illetve megspórolni.

(13.10)

Bár nyilvánvalóan tudjuk, hogy vannak ezzel kapcsolatosan nehézségek, hiszen a mostani gazdasági követelmények a just in time idejében azt követelik meg, hogy nagyon gyorsan és nagyon pontosan jussanak el a megrendelt áruk A-ból B-be. Éppen ezért kellene komolyabban venni Magyarországon a vízszabályozás kérdését, és kis csérekre meg kecségékre hivatkozva nem kapásból lesöpörni az asztalról.

Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, a Jobbik mindazonáltal, kritikáink ellenére is támogatni tudja ezt a megállapodást, és bízzunk abban, hogy végre most már érdemi munka is

elkezdődhet majd ennek tekintetében, és Magyarországon a 300 kilométer feletti áruforgalomnak egy jelentős része, illetve a rajtuk keresztüldübbörgő transzkontinentális árumennyiségnek egy jelentős része ráterelhető lesz majd erre a belvízi forgalomra, ami igenis, hogy kicsi fajlagos szállítási költségekkel rendelkezik, és a már előzőekben is felvázolt módon bizony környezetbarát, a legkörnyezetbarátabb. Viszont ha önök ezeket a jogos igényeket elengedik a fülük mellett, akkor itt a forgalombiztonság fog negatív irányba elmozdulni, és akár arról is beszélhetünk, hogy a károsanyag-emisszió fog nőni Magyarországon, amire igazándiból - nyilvánvaló módon - senkinek sincsen szüksége.

Tehát, államtitkár úr, rajta, csak biztatni tudjuk, igenis Magyarország legyen, mondjuk, annak a Duna-Majna-Rajna-rendszernek egy pezsgő forgalmú része, amelyik mintegy 3500 kilométer hosszan húzódik végig Európán, egészen Rotterdamtól Sulináig, használjuk ki a kapacitásainkat sokkal jobban. Ebben a Jobbik, azt hiszem, minden támogatást meg fog adni önöknek, feltéve, ha ezek a beruházások, ezek a projektek átlátható, transzparens módon történnek majd, nem pedig a haverokat gyarapítják. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Józsa István képviselő úr kettő percben kért szót. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Látszólag ez egy nagyon egyszerű kétoldalú, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti kétoldalú külügyi szerződés, illetve ennek a módosítása a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetéséről, ugyanakkor látnunk kell, hogy ez az egyezmény egy egész régióba hozhat fejlődési lehetőséget.

A Tisza folyó régen, történelmi időkben az élet folyója volt azon a területen, a Tisza szabályozása után a hajózás keretében is komoly kereskedelmi forgalmat bonyolított le, és sajnálatos módon tapasztaljuk, hogy az utóbbi évtizedekben vagy akár fél évszázadban is, de az még talán túlzás, a hajózás szempontjából nagyon kevéssé volt kihasználva a Tisza folyó, még az alsó folyószakaszokon is. Ez az egyezmény, noha csak elviekben, de legalább jogi alapját megteremti annak, hogy lehetővé teszi a Tisza folyón történő szabad hajózást minden olyan ország számára, amelyik ezt igénybe kívánja venni, függetlenül attól, hogy az úszó létesítmény milyen lobogó alatt közlekedik. Ezzel föl tud kerülni a Tisza folyó arra a nemzetközi vízi útvonalra, ami a fenntartható fejlődés jegyében szerintem joggal tarthat igényt arra, hogy fejlesszék, és egyre jobban kihasználják egy környezetbarát szállítást, közlekedés számára.

És szeretném én is kiemelni a csongrádi vízlépcső jelentőségét, amely mind a hajózást, mind a folyó alsó szakaszának az árvízvédelmét kiemelkedően szolgálná. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Homolya Róbert államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Homolya Róbert: Nagyon röviden.)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni a frakciók támogatását a törvénytervezettel kapcsolatosan. Hangsúlyozni szeretném, hogy a Tisza nemzetközi vízi úttá történő nyilvánítása tekintetében az első lépés az, hogy ez a nemzetközi szerződés és megállapodás kihirdetésre kerüljön, ezután beszélhetünk arról, hogy a Tisza nemzetközi vízi úttá válik, és ezután lehet áttekinteni azt, hogy milyen jövőbeni fejlesztéseket lehet végrehajtani, hogy ez a vízi útvonal, vízi szállítmányozási útvonal fenntartható legyen, és az itt élők boldogulását szolgálja.

Nagyon röviden, csak pár dolog a vízi szállítmányozással kapcsolatosan. Azt gondolom, hogy a kormány az elmúlt időszakban nem volt tétlen e tekintetben, ha csak arra gondolok, hogy a győr-gönyüi, a komáromi, a csepeli, illetve a mohácsi kikötők vonatkozásában nagyobb kikötőfejlesztésekbe fogott a kormány, illetve az úgynevezett Connecting Europe Facilityt, tehát egy CEF-es európai uniós pályázaton több dunai hajózást érintő pályázat támogatásáról döntött a magyar kormány, és ez sikeresen szerepelt az Európai Bizottságnál is. Úgyhogy azt gondolom, hogy a Duna hajózási útvonalának fenntartása, ehhez kapcsolódó fejlesztések a jövőben meg fognak indulni, akár ha a kikötőkre, akár ha a folyami szabályozásra gondolok.

A vízlépcsők tekintetében, illetve a Duna-Tisza összekapcsolása tekintetében is, aminek, azt gondolom, több évtizedes irodalma van - lehet, hogy még több évtizedes vita lesz ennek a megvalósítása -, meg fog nyílni a nemzeti közlekedési stratégiának a következő időszakra történő mind társadalmi, mind szakmai tervezése, és azt gondolom, hogy ekkor ezeket az ötleteket és elképzeléseket újra lehet majd tárgyalni.

Csak egy nagyon rövid megjegyzés a vízi szállítmányozási adatokkal kapcsolatosan. Ebben valóban Magyarország az említett országoktól sajnos elmarad, egészen egyszerű okból kifolyólag, mert nincsen tengerünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13922. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőnek megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az idézett törvényjavaslat a Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről rendelkezik. A 136,7 kilométer hosszú magyar-ukrán államhatáron négy közúti határhíd található, amelyek működtetése a két ország közös feladata. A hidak tulajdonosa és kezelője a két állam 50-50 százalékban. A határhidak kezelését ukrán részéről Ukrajna Állami Közúti Hivatala, magyar részéről pedig a Magyar Közút Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság végzi el.

A határhidak karbantartása kapcsán a magyar és az ukrán hídkezelői között közvetlen és állandó kapcsolat alakult ki, közöttük folyamatos az információcsere és a feladatok egyeztetése. Ugyanakkor elengedhetetlen az együttműködés jogi hátterének megteremtése, a fenntartásra vonatkozó kezelői feladatok kétoldalú nemzetközi szerződésben történő szabályozása. A megállapodás rögzíti, hogy az egyes hidak fenntartása mely szerződő fél kötelezettsége. A dokumentum előírja a fenntartás során alkalmazandó jogszabályokkal és műszaki előírásokkal való összhang szükségességét, a határjelek, információs határtáblák és egyéb közúti jelek védelmének elengedhetetlenségét. A megállapodás részletesen rögzíti a fenntartási munkákból adódó, forgalomkorlátozásra vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget, az ehhez szükséges engedélyek beszerzését, a rendkívüli események esetén végrehajtandó intézkedéseket.

A dokumentum meghatározza a határhidak fenntartását végző szolgálati személyzet határátlépési rendjét, kijelöli a végrehajtásért felelős meghatalmazott szerveket és illetékes szervezeteket, illetve tartalmazza a szükséges záró rendelkezéseket.

A megállapodás aláírása 2005 óta tartó tárgyalássorozatot zárt le. A megállapodást dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter és Vladimir Khistion miniszterelnök-helyettes írta alá 2016. november 24-én, Budapesten, a magyar-ukrán kormányfői találkozón.

(13.20)

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/13922. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni, a megállapodás és mellékleteinek kihirdetését támogatni szíveskedjen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A most beterjesztett törvényjavaslat a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról nem más, mint az Ukrajnával való jószomszédi viszony gyakorlatban való megvalósítása. Hogy miért fontos a határaink átjárhatóságának biztosítása, azt szinte fölösleges önöknek elsorolnom, de az illendőség megkívánja, hogy indokoljam, amit a kormány a tisztelt Ház elé terjesztett.

Ukrajna ad otthont a legnehezebb sorsú határon túli magyar közösségünknek. Napi tapasztalat, hogy mennyire fontos lenne a határainkon való gyors átjárás lehetősége, akár kishatárforgalmunkról, akár egy-egy segélyszállítmány eljuttatásáról van szó, hogy a kereskedelmet ne is említsük. A közös hidak karbantartása és felújítása egy háborúval sújtott szomszédos ország számára is nyilvánvalóan fontos érdek. Olyan megállapodásról van tehát szó, amelyben mindkét fél motivált.

Utaltam már Ukrajna jelen politikai helyzetére, amihez csak annyit fűznék, hogy ebben az érzékeny helyzetben minden gesztust érthető módon felnyitva érzékelnek az ott élők, diplomáciai szempontból sem mindegy tehát, hogy milyen viszonyt tartunk fent velük. Nekünk ezek a hidak átvitt értelemben is hidak Ukrajna felé, de a gyakorlatban sem mindegy, hogy a hatalmas keleti piac irányába milyen az infrastruktúránk.

Azt is mondhatnám, hogy tudni kell, hol kell kerítést és hol kell hidakat építenünk. *(Dr. Józsa István: Hát, ezt nem kellett volna!)* A másik oldalról pedig, főleg Kárpátalja megyében, tudják az ukránok is, hogy Európa felé mi, magyarok jelentjük az egyik kaput Ukrajna számára. Ők ezért az európai irányért háborúba mentek, tartsuk nyitva számukra ezt a kaput. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttem hozzászóló képviselőtársam

beszédét akár mi is elmondhattuk volna (*Dr. Józsa István: Kivéve...*), és 98 százalékban egyet is értünk vele, tehát csatlakoznánk az előttünk szólóhoz.

Egy észrevételt azért tennék: inkább hidakat építsenek, mint kerítést, abból szerintem mindenki egészen biztosan többet fog profitálni. Összességében igaza volt a fideszes előterjesztő kollégámnak abban, hogy valóban ez egy technikainak tűnő kérdés, de valóban ennek túlmutat a jelentősége, hiszen Ukrajna irányába a magyar kormányban vannak politikai, nemzetpolitikai kötelezettségei is, és ezeket a jószomszédi kapcsolatokat egészen biztosan szolgálja, ha az élet praktikusabb területein is van együttműködés, ráadásul sikeres együttműködés.

Ez az egyezmény vagy ennek tartalma egészen biztosan ide fog tartozni, úgyhogy még egyszer hadd mondjam, hogy egyetérték Szabolcs Attila képviselőtársammal, és az MSZP-frakció is támogatni fogja ezt az egyezményt. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem akarom azzal kezdeni, hogy null-nullnál, a mérkőzés első perceiben páros lábbal beleszálok a Fideszbe, illetőleg a jelen lévő államtitkárhoz, egyébként sincs okom egyelőre kételkedni az államtitkár úr nemzeti elkötelezettségében, de azért ahogy ez az általános indoklásban kezdődik, az egy magyar embernek eléggé szomorú vagy egy magyar ember számára eléggé gyalázatos.

Hát, akkor egy kicsit pontosítsuk, bár nemcsak stilsztikailag, hanem igazi nemzeti megközelítésből! Záhony-Csop - az nem Csop, hanem Csap. Tiszabecs-Vilok - Vilok ukránul Vilok, amúgy Tiszaújlak, az a Tiszaújlak, amely közel száz esztendeje a jelenleg Ukrajnának nevezett államalakulat területén fekszik jelenleg. Ha már annyira érzékenyek, meg annyira nemzetiek meg magyarok meg helyenként mélymagyarok a fideszes képviselők, akkor ilyen általános indoklást nem lenne szabad kiadni a kezük közül. Ez nem kukacoskodás meg a kákán csomót keresés, hanem azért ez tényleg bántja az ember szemét meg rosszul esik egy nemzeti érzelmű embernek, amikor a magyar parlamentben egy ilyen napirendi pont tárgyalásánál gyakorlatilag ukrán helységnevek, ukrán településnevek szerepelnek vagy ukrán megközelítésű településnevek szerepelnek. Erre legyenek szívesek odafigyelni, ráadásul pont ez a kettő határátkelő a jelentősebb itt a négyes felsorolásból.

Hogy egyébként még csak a látszatát is kerüljem a felesleges kukacoskodásnak, hadd térjek át arra, ha már itt azt írják, hogy a tulajdonos és a kezelő a két állam 50-50 százalékos arányban, hogy a Tiszabecs-Tiszaújlak-határátkelőhely helyzetéről ejtsek néhány

szót, ugyanis a Tiszabecs-Tiszaújlak-határátkelőhelyen lévő, egyébként jelenleg elvileg az ukrán oldalon lévő határhíd katasztrofális állapotban van, tisztelt államtitkár úr, talán egy második világháborús bombázás után is szebben nézhetett ki, mint most. Valahogy az az érzése az embernek, mint ha valahol Bukarest és Tirana között egy negyedrangú vagy ötöd rangú úton közlekedne: tankcsapdányi kátyúk, ahogy mifelénk szokták mondani, olyan kátyúk, hogy a koca belefialna úgy, hogy észre se vennék a malacokat, katasztrofális állapotban van a híd vasszerkezete, és nem lepődnek meg, ha egy statikai vizsgálat azt eredményezné, hogy akár hosszabb vagy rövidebb időre le kellene zárni, és egyébként ezzel gyakorlatilag rövidebb vagy hosszabb időre megszűnne a határátkelés lehetősége.

(*Dr. Szűcs Lajos elfoglalja helyét a jegyzői székben.*)

Úgyhogy ha már az olyan ritka alkalmak egyike van, hogy pontosan ilyen kérdésekről is tudunk szót váltani itt az Országgyűlésben, akkor érdemes lenne erre odafigyelni, mert egyébként a közúti megközelítése sem egyszerű ennek a határátkelőhelynek, tehát itt a közúti szakasz is bizony igen-igen siralmas állapotban van, konkrétan, mondjuk, Sonkád település után. Tehát amikor tízmilliárdokat költenek el útfelújításra, akkor talán egy ilyen fontos, kiemelt határátkelőhely megközelítését a Sonkád utáni meg a Tiszabecs belterületi szakaszon érdemes lenne figyelembe venni, és érdemes lenne ott is az utat megfelelő állapotba hozni.

Külön felhívnam arra a Fejlesztési Minisztérium figyelmét, hogy fektessenek arra nagyobb hangsúlyt, és nézzenek alaposan utána, hogy konkrétan ez a határhíd jelenleg milyen állapotban van, ki ezért a felelős, kinek a hanyagsága vezetett idáig, mert egyébként a forgalom óriási, és nemcsak a személygépjármű-forgalom, hanem a gyalogosok és a kerékpárosok is nagy számban igénybe veszik, ráadásul nagyon komoly munkaerő áramlik át Kárpátaljáról a csonkaország felé, és ahogy elnézzük, itt a különböző hirdetésekkel gyakorlatilag csalogatják ide jobban az ottani magyar, rosszabb esetben a belső ukránjai ukrán munkaerőt döntően mezőgazdasági ide nyomonkára.

Azért ennek további jelentősége lesz, és egyre fog növekedni ez a forgalom, egyre növekszik majd a leterheltsége ennek a határátkelőhelynek, tehát egyáltalán nem lényegtelen az, hogy megfelelő állapotba hozzuk a közutakat, és egyébként a határhídat is. Mint ahogy mondtam, siralmas, ha az államtitkár úr megnézné, valószínűleg ugyanez lenne a véleménye, úgyhogy legyen szíves ennek nagyon sürgősen utánanézni.

Itt ugyanezzel a határátkelőhellyel kapcsolatban felmerül egy másik kérdéssorozat. Ha átlépünk csonkahunból Kárpátaljára, akkor a teherforgalom

érdekében elkészített vagy készülöben lévő létesítmények torzói láthatóak. Ezt az építőipari kivitelezést a kárpátaljai vagy ha úgy tetszik, az ukrán oldalon hosszú évekkel ezelőtt elkezdték, láthatóan ez félbemaradt, viszont ez, ha jól számolom, két héttel ezelőtt emlékeim alapján, hat-nyolc vagy tíz sávon is lehetővé tenné egyébként a teherforgalmat vagy a kamionforgalmat, viszont ez a kivitelezés egyelőre megállt.

Hozzáteszem, hogy mondjuk, a méltán híres Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei mezőgazdasági termékek Kárpátalja, Ukrajna vagy Oroszország felé történő szállítása érdekében kiemelt jelentőségű lenne, hogy a kamionforgalom meginduljon vagy a teherforgalom meginduljon, de amíg az M49-es gyorsforgalmi elkerülő utat nem méltóztatnak megépíteni, addig meg jobb, ha mégsem indul meg, mert ez egyébként a határátkelőhelytől Fehérgyarmatig - kérdezzék meg Tilki Attila képviselőtársukat, most sajnos nincs itt, ha nem hisznek nekem -, aztán Tunyogmatolcs, Győrtelek, Kocsord, Mátészalka belterületi úthálózatát tökéletesen tönkreteszi.

(13.30)

Mivel az M49-es gyorsforgalmi utat immár 15-20 éve csak ígéretik ennek a környéknek, amelynek az állampolgárait mind az MSZP-SZDSZ-, mind pedig a Fidesz-kormányok hatodrangú vagy tizedrangú állampolgároknak tekintik, mert amikor komoly infrastrukturális fejlesztésre kerülne a sor, ez a szegény térség mindig hátrakerül, mert nincsenek erős érdekérvényesítő képességgel rendelkező kormánypárti képviselői, mindig ennek a levét itta meg ez a környék, ezért most úgy tűnik, hogy ha ez a kamionforgalom vagy teherforgalom megindulna, talán rövid vagy középtávon nagyon komoly hátrányai lennének egész egyszerűen.

Mert a felsorolt települések, és jó sok településről beszélünk, államtitkár úr, legalább 8-10 településről ezen a szakaszon, közte Szabolcs megye Kisvárdával holtversenyben második legnagyobb városáról, Mátészalkáról, addig azt mondom, hogy jobb is, ha ezzel egy kicsit várunk. Ez nagyon szorosan összefügg a közúthálózat fejlesztésével, mert ha az M3-as autópálya Órtól Csengerig terjedő szakasza vagy Csengersimaig terjedő szakasza, ami pedig már a magyar-román partnerséget érinti, nem épül meg, addig egy idő előtt a Tiszabecs-Tiszaújlak határátkelőhelyen megengedett, innen átengedett vagy a környékre, úgy mondom inkább, ráengedett teherforgalom totálisan tönkreteszi ezt a környéket. Meg kell nézni, hogy döntően Győrtelek utolsó néhány száz méternyi közúthálózata meg egyébként Kocsord meg Mátészalka belterületi úthálózata hogy néz ki, és ha egyébként még a Csengersima, tehát a Partium felől érkező forgalom mellett meg fogja terhelni a Tiszabecs-Tiszaújlak felől érkező személyforgalmon kívül a tehergépjármű-forgalom, akkor az lesz a ke-

gyelemdöfés ennek a környéknek. Szinte minden hónapban történnek vagy halálos kimenetelű, vagy több életveszélyes sérülést okozó balesetek, vagy életveszélyes sérülést eredményező vagy ilyen kimenetelű balesetek. Az utak nyomvályúsak, keskenyek, életveszélyesek, a belterületi ingatlanok katasztrófális állapotban vannak, és ha a Tiszabecs felőli kamionforgalom megindul, akkor elképzelhetetlen, hogy hogyan fogják ezek a települések elviselni a már 2010-es mérések szerint is 16 ezer gépjármű/nap forgalmat.

Úgyhogy én nagyon nyomatékosan felhívnam arra a figyelmüket, hogy ha a közeljövőben van esély arra egyébként, ami mezőgazdasági-kereskedelmi szempontból viszont előnyös lenne, hogy megindulna ez a teherforgalom, vagy az ukrán fél, akár magyar segítséggel, akár uniós támogatással, valahogy befejeznék ezt a kivitelezést, aminek, megint mondom, lenne gazdasági ésszerűsége és létjogosultsága, akkor ezt csak úgy tegyék, hogy összehangolják az előbb említett M49-es gyorsforgalmi út kivitelezésével, és az ehhez szükséges pénzeket ne Közép-Magyarországra meg ne Nyugat-Magyarországra vigyék el megint, mert éppen az ottani képviselők az erősebb farkasok a falkában, és elviszik ezeket a forrásokat, hanem akkor ezt legyenek szívesek összehangolni a szatmári és a szabolcsi térség fejlesztése érdekében, meg egyébként a beregi térség fejlesztése érdekében is.

Persze ez azoknak fáj jobban, akik ott laknak, akik megtapasztalják ezeket az áldatlan állapotokat, és akik azt látják, hogy sokszor nem tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal, mert bármennyire is örülnék annak, ha a mezőgazdasági termékeinket végre el tudnánk vinni kelet felé, hiszen ez igazi megmenekülés lenne a magyarországi felvásárló maffiától - mert csak így tudom nevezni a felvásárlók egy jelentős részét, tisztelet a kivételnek persze -, annyira katasztrófa lenne ez a közlekedésbiztonságnak, az úthálózatnak meg a belterületi ingatlanok állapotának.

Úgyhogy én az államtitkári viszonzásban kérnék erre egy visszajelzést, vagy ha esetleg most nem áll minden információ rendelkezésre, akkor borzasztóan megtisztelve érezném magam, ha záros határidőn belül erről tudnánk érdemben tárgyalni, és szóban vagy írásban megnyugtató és valós tartalmú válaszokat kapnék, hogy hogy áll ez a teherforgalmi kivitelezés, hogy hogy áll a határátkelőhely felújítása, mi a helyzet a határhíddal, és mikor lesz valami végre a sokszor belebegtetett, de mindig-mindig arrébb tolt M49-es gyorsforgalmi út kivitelezésével.

Hiszen ez egyébként azért is kulcsfontosságú, egyáltalán nem egy marginális kérdés, amiről beszélünk, hiszen ha azt nézzük, hogy az M3-as most lenn van Nyírmada, Vásárosnamény környékén, és az M49-esen be tudnánk csatlakozni akár a Partium, akár Kárpátalja felé, akkor ezeket a térségeket, egyébként a csonkahunban lévő településeket és az elcsatolt területeken lévő településeket, térségeket is

be tudnánk kapcsolni Nyugat-Európa vérkeringésébe. Tehát stratégiai jellegű kérdésekről beszélek, csak egyelőre úgy tűnik, hogy nem tudjuk, hogy miért van második világháború utáni állapotokban a határhíd Tiszaújlaknál, nem tudjuk, hogy a kárpátaljai vagy az ukrán oldalon mikor fejezik be ezt a megkezdett kivitelezést. Egyébként elég előrehaladott állapotban van, tehát elég nagy mennyiségű, nagymértékű felépítményt láthatunk a határnak a túlsó oldalán, és ez mikor tud összhangba kerülni a már az előbb említett közúti beruházással.

Úgyhogy amellet, hogy természetesen támogatjuk ezt a javaslatot, ezekre az égető kérdésekre szeretnék választ kapni, és nagyon remélem, hogy a Fidesz, illetve a KDNP Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőinek is ennyire fáj meg ennyire fontos, hogy ezek a kivitelezések megvalósuljanak, mert egyébként ott tartunk vagy még ott se tartunk, mint 2010 előtt.

És aztán rám végképp nem jellemző meg általában a Jobbikra nem jellemző, hogy az MSZP irányába elfogultak lennénk, de a nagyon kevés alkalom egyike, amikor mégiscsak dicsérőleg kell szólni, talán az egyetlen alkalom a 2010 előtti időszakról, a korrektség ezt megkívánja, tisztelt képviselőtársaim, ugyanis legjobb tudomásom szerint 2010 tavaszán önök úgy vették át például ezt a projektet, hogy ha nem rondít bele valaki a ventilátor normális működésébe, hogy finom legyenek, akkor ennek az M49-esnek 2013-2014-re már Ökörítőfülpösög meg kellett volna épülni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez tényleg így van!)* Ez tényleg így volt.

Az MSZP akkor országos listán bekerült képviselője egyébként többet tett ezért, mint az önök nagyon híres egyéni képviselői, akik nagyon el vannak ájulva maguktól, hogy egyéni képviselők, merthogy őket nem a logó miatt választották, hanem kiváló, személyes, egyéni minőségük miatt, de hadd ne mondjam, hogy mit tettek: semmit nem tettek annak érdekében, hogy ez a projekt megvalósuljon. És ez az igazi szégyen, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy országos listáról bekerült MSZP-s képviselő úgy adja át a ciklusát, hogy egyébként egy 15 éves mulasztást egyenesbe hoz, és gyakorlatilag olyan jól állnak az előkészítések, a hatástanulmányok, a tervezés, az engedélyeztetés, hogy ennek az M49-esnek gyakorlatilag körülbelül az 50 százaléka meg is épülhetne egy ütemben, egy szuszra, egy lendülettel, és aztán 2010 tavaszán megint kiéneklük ennek a szegény és sokkal jobb sorsra hivatott környéknek a szájából a sajtót, tehát áthúzzák az egészet, és talán most 2020-ig meg sem fog kezdődni ez a kivitelezés.

Úgyhogy nyugodtan vegyék magukra, ha ezt ilyen értelemben sértésnek gondolják, mert nagyon komoly kritikát fogalmaztam most meg. Én tudom, hogy ezért nem az államtitkár úr a felelős, tudom, hogy akkor még nem volt döntéshozó helyzetben, nem is az ön számlájára vagy az ön rovására írom ezt, de azért érdemes ezeken az összefüggéseken elgondolkodni akkor, amikor egyesek itt egyéni kép-

viselői teljesítményükről méltóztatnak papolni. Most sem veszik a fáradságot egyébként, hogy itt legyenek ennek a napirendi pontnak a tárgyalásánál, pedig nem kora délelőtt van, meg nem késő este vagy késő éjszaka, nyugodtan itt tartózkodhatnak, a becsület meg a kötelezettség ezt megkívánná.

Úgyhogy mindezekre a kérdésekre, erre a kérdéssorra kérnék most vagy záros határidőn belül pontos, precíz válaszokat az államtitkár úrtól. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megkérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném azt leszögezni, amit már a vezérszónokunk, Mesterházy Attila képviselőtársam is megtett, hogy természetesen támogatjuk az előttünk fekvő javaslatot, és a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja, és meg fogja ezt szavazni. Viszont amikről Apáti képviselő úr a Jobbik vezérszónokaként beszélt, abban azért néhány lényeges elem és néhány lényeges dolog volt.

Az előttünk lévő javaslat ennek a négy közúti határhídnak, a záhonyi, tiszabecsi, lónyai és a nagyhódosi határhídnak a problematikáját próbálja megoldani és rendezni. Nem olyan régen, amikor az ukrán miniszterelnök úr, Volodimir Hrojszman itt járt Magyarországon, akkor egy bővebb csomagot, mondjuk úgy, tárgyalt végig a magyar kormány és az ukrán kormány, és ennek része volt egyébként a most előttünk fekvő törvényjavaslatban szereplő határhidak fenntartása és kezelése. De ugyanúgy lényeges volt ebben természetesen az is, hogy akkor a magyar kormány, Magyarország anyagi segítséget vállalt annak érdekében, hogy bizonyos infrastrukturális fejlődéseket, fejlesztéseket meg tudjunk oldani Kárpátalján, ami meg azért nagyon fontos és azért kell nagyon, hiszen a durván 150 ezresre tehető, durván 150 ezer lélekszámot számláló kárpátaljai magyar kisebbség érdekében, azt gondolom, minden magyar parlamenti pártnak és mindenkinek Magyarországon erőfeszítéseket kell hoznia, hogy az ő életüket, az ő életkörülményeiket tudjuk javítani és könnyebbé tudjuk tenni.

(13.40)

De például a felsorolásban szereplő nagyhódos-nagypaládi határátkelőhellyel kapcsolatosan azt szeretnék, ha itt most már zavartalan határátkelés, határforgalom zajlódhatna le. Ez, azt gondolom, mindenképpen üdvözlendő.

Apáti képviselő úr kiemelte a tiszabecsi határátkelőhelynél a Vilok - vagy Tiszaújlak a magyar névvel - körüli áldatlan állapotokat. Ez valóban, hogy is mondjam, nagyon nem szép látvány, és a közlekedésben részt véve, ott azt látjuk, hogy valóban komoly problémákat jelenít meg. De ki kell emelnünk egyébként ebből a szempontból a záhonyi határátkelőhelyet is, amely nemzetközi határátkelőhely, és a legnagyobb határátkelőhely a 137 kilométeres magyar-ukrán határszakaszon. Az a határhíd, az a záhonyi határhíd bizony nagyon-nagyon rossz állapotban van. Többször van, amikor sávlezárások történnek rajta, vagy a kamionokat, vagy a személyautókat terelik át egyik sávra a másikra, és az is érezhető, amikor a híd - időzjelbe téve - remeg egy picit attól, ahogyan a kamionforgalom ezen áthalad.

Azt gondolom, nagyon fontos dolog, hogy a fenntartása és a kezelése ezeknek a határhidaknak hogyan fog megtörténni. Tudom, hogy mind a két állam természetesen erőfeszítéseket próbál annak érdekében tenni, hogy ez a lehető legjobban valósuljon meg, de azt gondolom, hogy ebben talán egy kicsi többletet is vállalhat Magyarország, pontosan a magyar kisebbség, a kárpátaljai magyar kisebbség érdekében. Amellett, hogy természetesen óráig tudnék beszélni arról, hogy mennyire fontos a határátkelés, mennyire fontos az, hogy a határok átjárhatóságával a nemzetközi kereskedelmi-gazdasági és az oktatási-kulturális kapcsolatokat is megfelelően tudjuk tartani.

Summa summarum: a záhonyi határhíd állapota azért is fontos még emellett, mert ahogyan említettem, a legnagyobb határátkelőhely a legnagyobb teherforgalommal. És ha valóban megépül végre - reményeink szerint minél hamarabb - a magyar-ukrán határszakaszon a határmetszési pont barabási kijelöléssel, az M3-as autópályának is a határátlépése, akkor az ugyan a teherforgalom egy jelentős részét tudná könnyíteni, de ilyen lenne, ha egyébként a tiszabecsi határátkelőnél is meg lehetne oldani a teherforgalmat.

Azt gondolom, hogy ezek azért olyan lényeges kérdések és olyan lényeges összefüggéseket kell ebben látnunk, ami - ahogyan Apáti képviselő úr említette -, hogy biztosítanunk kell hozzá egyébként az addig terjedő infrastruktúrát is. No, mindenesetre ezeket a dolgokat szerettem volna csak én is megvilágítani egy rövid hozzászólásban, hogy amiket említett Apáti képviselő úr, valós problémák, tényleges problémák, a záhonyi határhíd ebből a szempontból szintén lényeges problémát képvisel, hiszen ahogy mondom, a legnagyobb forgalmat bonyolítja és generálja le.

Valószínűleg nem lenne akkora várakozás a két határátkelőhelyen akár az ukrán oldalon, akár a magyar oldalon, amit többször hallunk a hírekben, hogy Záhonyban akár többórás, akár többnapos kamionvárakozási idő vagy személyautós várakozási idő alakul ki. Bizony, ebbe lényegesen belejátszik - ha fogalmazhatok így - a híd állapota és a híd áteresztő-

képessége, hiszen ez egy szűk híd, ahol egy-egy sávban tud haladni oda is és vissza is mind a személyforgalom, mind a teherforgalom. Ennek a bővítése nagyon időszerű lenne. Én azért próbáltam erre rávilágítani, hogy hátha tudunk ezen gyorsítani. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Homolya Róbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a frakciók támogatását az előterjesztéssel kapcsolatosan. Nagyon röviden szeretnék csak reflektálni az elhangzott észrevételekre.

Az egyik az, hogy az előterjesztett egyezményben a tiszabecs-tiszaújlaki híd fenntartása és kezelése 100 százalékban a magyar fél felé billent, a Magyar Közút a fenntartója ennek a hídnak. Azt gondolom, hogy látva a rendelkezésre álló forrásokat, mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy valóban, ezzel az egyezménnyel is rendezve a híd állapota jobb legyen.

A térség elérhetőségével és útfelújításával kapcsolatosan csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy a kormány tavaly év végén elfogadott egy gyűjtő kormányhatározatot, ami összefoglalta Magyarország rövid és középtávú útfelújításával kapcsolatos valamennyi döntését. Itt egy 2470 milliárdos csomagról beszélünk. Azt gondolom, hogy minden térség a lakosságának, gazdasági fejlettségének, igényeinek megfelelően részesült ezekből a forrásokból. Olyan hiánypótló beruházások tudnak megvalósulni, mint például Szolnok vagy Békéscsaba elérhetősége, pusztán és csak és kizárólag hazai magyar költségvetési forrásokból. Ezt a költségvetés helyzete tette lehetővé.

Ez a kormányhatározat, azt gondolom, egyedi a tekintetben, hogy a kormányhatározaton kívül döntés útfelújításra Magyarországon nem született. És az előterjesztésben, illetve ebben a határozatban benne van, hogy negyedévente a kormány felülvizsgálja ezeket az igényeket. Nem szeretnék még olyan dolgokról nyilatkozni, amiről még nem döntött a kormány, de a most tárgyalt és most citált terület fejlesztése napirenden van a kormánynál.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek a **Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kenyhec (Kechnec) települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló, Pozsonyban, 2014. június 27. napján aláírt Megállapodást módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13923. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként Megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kenyhec (Kechnec) települések közötti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló, Pozsonyban, 2014. június 27. napján aláírt Megállapodást módosító 1. Kiegészítésének kihirdetéséről rendelkezik.

A két ország között egy nagyon sikeres, határon átnyúló együttműködés keretében valósult meg ez a Hernád-híd. A módosítás egy műszaki tartalmi módosításra irányul, egy magasabb szintű közlekedésbiztonsági szempontokat érvényre juttató megoldás született. A híd egy egykonzosos járdával bővült, így a híd teljes szélességes 8,5 méterről körülbelül 10,675 méterre módosult, ami nem egyezik meg az eredeti megállapodásban rögzített adatokkal, ezért lett szükséges ezzel a kiegészítéssel módosítani a két ország kormánya között létrejött megállapodást, amely megállapodás 2016. december 15-én Pozsonyban aláírásra került. Nagyon röviden összefoglalva tehát: két és fél méterrel lett szélesebb ez a két ország közötti Hernád-híd.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/13923. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és az 1. kiegészítés kihirdetését támogatni szíveskedjen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hörcsik Richárd képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! A tisztelt Ház előtt lévő T/13923. törvényjavas-

lat, ahogy hallottuk államtitkár úrtól, ez nemzetközi szerződés kiegészítéséről rendelkezik. A kiegészítés kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ezzel az előttünk fekvő törvénnyel adhat felhatalmazást. Ahogy hallottuk államtitkár úrtól, a törvényjavaslat tárgya pedig az Abaújvár és Kenyhec települések közötti, nemrég, 2015. december 16-án átadott Hernád-hídról szóló megállapodásnak a technikai módosítása. Tehát gyakorlatilag egy technikai módosításról van szó, hogy 2 és fél méterrel szélesebbre sikeredett a híd.

Ezt a módosítást kell átvezetni a megállapodás szövegében. Ez egy olyan technikai kérdés, amellyel minden kormány, tehát a szlovák és a magyar kormány is egyetért, és remélem, hogy a parlamentben minden frakció is támogatja.

(13.50)

Mint a Fidesz vezérszónoka és a térség, Abaúj és Zemplén országgyűlési képviselője, engedjenek meg nekem pár szót arról, hogy mit is jelent számunkra ez az elkészült híd, miért fontos ennek a hídnak a működése, és milyen új távlatokat nyitott meg a sokak által tévesen csak elzárt területnek titulált északkelet-magyarországi térségben. Jól tudjuk azt, hogy a trianoni békediktátum után a sors úgy hozta, hogy mind a magyar abaúji, mind a szlovák abaúji térség ügynevezett zsák régióvá vált, és innen 1920 óta sajnos a fiatalok elvándorlása folyamatos. Így tehát régi adóssága a politikának a két ország közötti együttműködésben, hogy a két abaúji régió közötti elzárt-ságot megszüntesse. Talán valamit visszahozhatunk a régió fejlesztése érdekében.

Egyébként, tisztelt elnök úr, régi adósságunk, hogy a határfolyóink felett a határ két oldalán lévők közötti kapcsolattartást folyamatosan segítsük, a gazdasági fejlődést pedig a régi hidak újjáépítésével vagy új hidak megépítésével elősegítsük, s nemcsak a Duna, hanem az Ipoly vagy éppen, mint jelen esetben, a Hernád felett is. Igen, tisztelt képviselőtársaim, minden egyes új híd régi történelmi sebeket gyógyít, és ezáltal azt is mondhatnám, hogy megalapozza a jövőbeni szoros együttműködést, a szabadon átjárás feltételeit. Ne feledjük azt, hogy a schengeni térségen belül vagyunk, Miskolc és Kassa, azaz mind a két régiós nagyváros a térség minden állampolgára, tehát a szlovákok és magyarok számára is könnyebben elérhető. A Hernád-híd pedig különösen Kassát hozza közelebb az abaújiak számára. Ne feledjük azt, hogy 1920 előtt Abaúj vármegye székhelye Kassa városa volt, és erre volt felfűzve az abaúji térség gazdasága is. Ez 1920 után sajnos megakadt, és a gazdasági sorvadás, az elnéptelenedés ezért következett be ebben a régióban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden felidézzem, hogyan is épült meg az új köz-híd, ami, ismétlem, 71 év után ismét összeköti a Kassa-vidéki járásban található Kenyhecet és a magyar-

országi Abaújvárt. Igen hosszú előkészítő folyamat után a megállapodást 2014 júniusában írták alá. Ezt követően az események, hála istennek felgyorsultak. 2015 májusában megkezdődhetnek a tényleges munkálatok, és 2015. december 16-án átadásra került a 61 méter hosszú és 10,6 méter széles vasbetonhíd.

Fontos még elmondani erről az objektumról, hogy a mintegy 4 millió eurós beruházás 85 százaléka uniós forrás, amit kiegészített a szlovák és a magyar kormányzat, illetve a két érintett önkormányzat hozzájárulása. Úgy vélem, hogy ez a híd kiváló példája a határ menti jó együttműködésnek, és az uniós források célzott és hatékony felhasználásának. Ha van felépített objektum Magyarországon, amit uniós pénzből készítettünk, annak a hasznosulása jól mutatkozik ennek a hídnak az átadásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2015 decembere óta közel 14 hónap telt el, és a híd jótékony hatásai már most is kimutathatók. A híd a Kenyhec és Abaújvár közötti 22 kilométeres távolságot alig 4,5 kilométerre csökkentette le, és Abaújvárról Kassa immáron közvetlenül elérhető, így egyre több az olyan szlovákiai család, aki nem vesz méregdrága telket vagy épületet Kassán, hanem átjönnek Abaújvárra, és innen ingáznak be naponta Kassára dolgozni. Sivák Tamás polgármester úr tájékoztatása szerint az elmúlt időszakban húsz család jött át Szlovákiából Abaújvárra és vett régi házat, azokat felújították, illetve ennyien telepedtek le. Ez is mutatja azt az irányt, hogy hála istennek, megszűnt ezzel a település elnéptelenedése.

Amennyiben a térségben kissé távolabbra tekintünk a Hernád-híd hatásait illetően, azok a gazdaság több szektorában is egyértelműen kimutathatók. Például a mostani téli időszakban, amikor nem a turizmus idejét éljük, naponta közel kétszáz jármű halad át a hídon, és ez a szám a nyári hónapokban megsokszorozódik. Természetesen a következő fontos lépés, hogy az odavezető utakat megerősítsük, mert itt is sok problémát látunk.

Mint a térség országgyűlési képviselőjének van szerencsém a helyi vállalkozók, termelők, gazdák tapasztalatait első kézből meghallani. Például a Hollóházi Porcelángyár esetében a gyár és a múzeum látogatottsága a tavalyi évben lényegesen meghaladta a korábbi évek átlagát, és jelentősen megnőtt a helyben eladott porcelánok értékesítése.

Sokat beszélünk a munkahelyteremtésről. Az egyik elvárása a szlovák, de főleg a magyar félnek az volt, hogy a híd megépülésével majd új munkahelyek jönnek létre. Nos, úgy vélem, hogy e téren is közelebb hozta a Kenyhecen működő ipari parkot a magyar fél számára, ami egyre több hollóházi és környékbeli lakos számára jelent új munkalehetőséget, éppen a gyorsabb és könnyebb megközelíthetőségnek köszönhetően.

De még a távolabbi Telkibányáról is több mint egy tucat polgárnak jelent munkalehetőséget, negyedére csökkentve a munkába utazásuk idejét. Lehet, hogy képviselőtársaim azt mondják, hogy ez csak pár

tíz-húsz munkahely, de nekünk nagyon sokat jelent Abaújban. Ezért úgy érzik az Abaújban élő polgárok, hogy ez a híd számunkra egy fontos fejlődési lehetőséget hozott.

A fentieket kiegészíti a folyamatosan növekvő kerékpáros turizmus. Itt is megjegyzem, hogy a HUSK-os pályázatokban a szlovák és a magyar partnerek, önkormányzatok közösen adtak és adnak be a kerékpárút kiépítésére pályázatot, hiszen a kerékpáros turizmus rohamosan fejlődik ebben a térségben.

Mindez egyébként jól kiolvasható falusi vendéglátás iránt megnövekedett keresletből is. Például csak Telkibányán a kereskedelmi szálláshelyeken regisztrált külföldi vendégek száma jelentősen megnövekedett az előző évekhez képest. És persze itt vannak a várak, mint a füzéri vár, itt van a Közép-Európában is egyedülálló sátorlajújhelyi kalandpark a sportok szerelmeseinek, Sárospatak pedig a fürdők rajongóit vonzza a korábbinál sokkal lényegesebb számban, éppen a kenyheci hídnak köszönhetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A listát vég nélkül lehetne folytatni, de remélhetőleg ebből is látják képviselőtársaim, hogy az Abaújvár-Kenyhec közötti híd nemcsak két települést köt össze, de az egész térség előtt is új fejlődési lehetőségeket nyitott meg eddig is, és ezután is folyamatosan.

Tisztelt Képviselőtársaim! A híd megépítése tehát pozitív hatást gyakorolt a térségben élők életére mind Szlovákiában, mind pedig Magyarországon. És a két település összekötésével, együttműködésük elmélyítésével a hátrányos helyzetű abaúji terület versenyképessége fokozatosan növekszik, számos turisztikai lehetőséggel kecsegtet a zempléni területen is. Ezért kérem, tisztelt képviselőtársaim, hogy támogassák az elöttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Nem kell exkuzálnia magát azért, mert fontosnak tartja ennek a hídnak a megvalósulását vagy fejlesztését. Én is azt gondolom, szinte mindegy, hogy mekkora térségben milyen pozitív hatással bír egy helyi projekt, ha pozitív hatással bír, akkor az öröme ad okot. És az szerintem is fontos kérdés, hogy az ott élő emberek számára ha az életminőség javul - legyen szó munkahelyi vagy bármilyen más szempontból -, akkor az mindenféleképpen üdvözítő.

Én azt javasolnám, azt ajánlanám a kormány figyelmébe, hogy még van számos ilyen probléma, amit orvosolni kell a különböző határ menti települések környékén. Érdemes ebben is egy kicsit gyorsított ütemben haladni előre.

(14.00)

Úgyhogy mi a magunk részéről is egy, azt a mikrotérséget dinamizáló úgymond eszköznek tekintjük ezt a fejlesztést a turizmus, a vállalkozások, a jószomszédi viszony és sok minden más szempontjából is. Éppen ezért értelemszerűen a Szocialista Párt frakciója is örömmel veszi ezt az előterjesztést és az abban foglaltak megvalósulását, úgyhogy támogatjuk mi is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen természetes, hogy a Jobbik frakciója a híd megépítését, valamint a műszaki tartalommal való bővülését, illetve az ebből eredő módosítást is támogatja. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a Trianonban szétszabdalt ország határ menti magyarsága ilyen eszközökkel is egymáshoz tudjon közeledni, a családi, baráti és gazdasági kapcsolatok egyre szorosabbá váljanak a szétszakított országrészek között.

Ez a híd lehet, hogy kicsinek tűnik, vagy éppen kistelepüléseket köt össze, hiszen a csonka országban maradt Abaújvár lakossága mindösszesen 250 fő, Kenyhec lakossága sem nagy, mindösszesen 1100-an lakják. Viszont azért ennek a túloldalra került, elszakított településnek a sorsa összefoglalja a felvidéki magyarság sorstragédiáját. Hiszen valamikor, még a XX. század elején ezt a települést mintegy 500-an lakták, és ennek túlnyomó többsége magyar nemzetiségű volt, mostanra a 2011-es népszámlálás mindösszesen már csak 146 magyar ajkút talált ezen a Szlovákiához került településen.

Jól mutatja azt a döbbenetes demográfiai tragédiát, amelynek ki vannak téve felvidéki nemzettestvéreink, hiszen Trianon előtt a terület egyharmadát még magyarok lakták. Ez aztán a 2011-es népszámlálás szerint most már 10 százalék alá csökkent, hiszen a Szlovákiában élő magyarok száma csupán 486 700 fő volt a 2011-es census tanúsága szerint.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tragikus az elvándorlás, tragikus az előregedés és a népességfogyás, és még tragikusabb egyébként az az asszimiláció, ami a felvidéki magyarságot sújtja. A Jobbik véleménye szerint minden egyes ilyen lépés, legyen az szlovák-magyar vagy éppen magyar-román, vagy magyar-szerb vonatkozású, segít megátolni ezeket a káros és a magyar nemzet szempontjából teljes mértékben elfogadhatatlan folyamatokat. Ezért támogatjuk és támogatni fogjuk a jövőben is ezeket a lépéseket. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces felszólalási szándékot nem látok, viszont egy normál időkeretben való jelentkezést igen, úgyhogy megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előrebocsátom, hogy akár kétpercesre is jelentkezhettem volna, túl hosszán nem fogok beszélni. Csupán annyit szeretnék kiemelni, hogy a Fidesz vezérszónoka, Hörsik képviselőtársam említette már, hogy az az ő választókerülete, ahogyan fogalmazott, amely földrajzilag érintett ebben a bizonyos projektben, az előttünk fekvő törvényjavaslattal érintett projektben. Hörsik képviselő úr elmondta azt, hogy miért fontos ez, hiszen az abaúji térség és a határ másik oldalán, a szlovák állam területén lévő térség közötti kapcsolattartásban igen fontos szerepet tölt be ez a híd.

Azt szerettem volna csupán kiemelni ezzel, hogy nem olyan messze, egy másik megye ugyan, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, az meg az én választókerületem, amelyik érintett abban, hogy nagyon komoly politikai, gazdasági, kulturális és sportkapcsolattartási tevékenységek is folynak a mi területünkről is. Nagyon sokan szoktak a választókerületemből is átjárni akár ezen a hídon, akár máshol az adott területekre.

Ezért tehát azt szerettem volna csupán csak kiemelni a Hörsik képviselő úr által elmondottakat, hogy miért nagyon fontos ez, és milyen területek közötti kapcsolattartásban tud kiemelni szerepet betölteni ez a híd, mert azt szeretném csak jelezni, hogy ettől távolabbi területek kapcsolattartásában is nagy jelentőséggel bír. Hiszen a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei 3. választókerületből több kisebb településnek, kisebb falunak is van szlovákiai, felvidéki testvértelepülési kapcsolata ottani adott falvakkal. És ha minél több lehetőségük van arra az ott lakóknak, hogy a kapcsolatot személyesen is fenn tudják tartani, akkor az mindenképpen üdvözlendő.

Tehát, ahogyan említette egyébként vezérszónokunk is, mi is támogatni fogjuk a javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. További felszólalásra jelentkezőt nem látok, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Homolya Róbert államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás és három kapcsolódó megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13928. számon a parlamenti

informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirenden szereplő előterjesztés célja a Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás, valamint három kapcsolódó kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetése. Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 1994. január 1-jén lépett hatályba az Európai Közösségek, azok tagállamai, valamint Ausztria, Finnország, Izland, Liechtenstein, Norvégia és Svédország vonatkozásában.

Magyarország a megállapodáshoz a 2003. október 14-én aláírt és 2005. december 6-án hatályba lépett megállapodással csatlakozott, amit 2006-ban törvényben hirdetett ki. A Horvát Köztársaság 2013. július 1-jei európai uniós csatlakozásával kötelezettséget vállalt az Európai Gazdasági Térséghez való csatlakozásra is. Az Európai Bizottság, az Európai Unió és a tagállamok nevében Izlanddal, Liechtensteinnel és Norvégiával folytatott tárgyalásaink eredményeként a Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás és a három kapcsolódó kiegészítő jegyzőkönyv a következő.

Az első a Norvég Királyság és az Európai Unió között létrejött, a 2009-2014 közötti időszakra vonatkozó norvég finanszírozási mechanizmusról szóló megállapodáshoz a Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételére tekintettel csatolt kiegészítő jegyzőkönyv. Másodikként az Európai Gazdasági Közösség és Izland közötti megállapodáshoz a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel csatolt kiegészítő jegyzőkönyv. Harmadszor pedig az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti megállapodáshoz a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel csatolt kiegészítő jegyzőkönyv. Az utóbbinak az aláírására 2014. április 11-én került sor.

A Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás, valamint a Norvég Királyság és az Európai Unió között létrejött, a 2009-2014 közötti időszakra vonatkozó norvég finanszírozási mechanizmusról szóló megállapodáshoz a Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételére tekintettel csatolt kiegészítő jegyzőkönyv 2014. április 12. óta, a másik két kapcsolódó kiegészítő jegyzőkönyv 2014. augusztus 1. óta áll ideiglenes alkalmazás alatt.

A megállapodás és a három felsorolt kiegészítő jegyzőkönyv célja annak biztosítása, hogy a Horvát Köztársaság maradéktalanul részt vehessen az Európai

pai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban. Ennek megfelelően a jelen előterjesztésben szereplő megállapodás és kiegészítő jegyzőkönyvek alapján a Horvát Köztársaság a megállapodás szerződő felévé válik, így a megállapodás szerződő feleinek jegyzéke kiegészül a Horvát Köztársasággal. Jelen törvényjavaslat a megállapodás, valamint a három kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről rendelkezik.

Kérem a tisztelt Ház hozzájárulását és támogatását a Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás, valamint az előbb említett három kapcsolódó kiegészítő jegyzőkönyv törvényi kihirdetéséhez. Köszönöm.

(14.10)

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként Szabolcs Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Gazdasági Térség 1994-ben jött létre, s azóta is folyamatosan bővül, amelynek oka többek között az, hogy az Európai Unió új tagjai tulajdonképpen az uniós tagsággal együtt vállalják a részvételt ebben a szervezetben is. Azonban mint köztudott, az Európai Gazdasági Térségnek vannak nem uniós tagjai is, mint például Izland, Liechtenstein és Norvégia. Az előttünk lévő javaslat lényegében technikai jellegű, a horvát tagságból eredő forrás, ugyanakkor jó alkalom, hogy ejtsünk pár szót arról, hogyan is lett Horvátország uniós tag.

2013. július 1-jén Horvátország csatlakozott az Európai Unióhoz, ezzel, mondhatjuk, hogy Horvátország végre hazaérkezett Európába. Ezt idézőjelbe kell tenni, mivel mindannyiunk számára világos, hogy az évszázadokon át a Magyar Királysághoz, illetve a római katolikus és nyugati kultúrához tartozó Horvátország sohasem hagyta el Európát, mégis volt egy elég hosszú időszak, amikor Horvátország részben saját akaratából, részben kényszer miatt nem volt része a szabad Európának, a többi volt szocialista államhoz hasonlóan más érdekszférában, más kulturális helyzetben találta magát. Nemcsak a nehéz szocialista múlt sújtotta, hanem az is, hogy egy mesterséges délszláv vidékhez tartozott. 2003-ban nyújtotta be a tagfelvételi kérelmét, és 2004-ben hivatalosan is tagjelölt ország lett. Ezek után azonban két nagy nehézséggel kellett szembenéznie Horvátországnak: egyrészt a háborús bűnösök kiszolgáltatása okozott súlyos problémákat, másrészt a Szlovéniával határos tengeri határ kialakítása okozott gondokat.

2011-ben Horvátország a csatlakozási törekvéseiben fontos támogatóra lett Magyarország személyében. Hazánk ekkor töltötte be az EU soros elnökének tisztét, és egyik fő célunkká a horvát EU-tagság tá-

mogatását tettük meg. Ilyen erős és nyilvánvaló támogatottsága Horvátországnak korábban nem volt. A sokszor igen erős ellenszél dacára sikerrel járt a magyar kormány, hiszen 2011. június 24-én lezárultak a horvát csatlakozási tárgyalások, a lengyel elnökség idején, 2011. december 9-én pedig ünnepélyesen aláírták a csatlakozási szerződést. Magyarország az első országok között 2012. február 13-án hagyta jóvá a horvátok európai uniós csatlakozását.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák önök is a T/13928. számú javaslatot, amely fontos lépés, hogy a formaságok terén is befejeződjön Horvátország hazatérése. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma sok olyan napirendi pont van itt az Országgyűlés asztalán, amikor a kormánypart és az ellenzék egyetért az előterjesztés tartalmát illetően. Nem nagy titok, gondolom, kikövetkeztethető, hogy az MSZP frakciója ezt az előterjesztést is természetesen támogatja. Egyetlenegy érvet hadd emeljek ki, amit talán fideszes képviselőtársam nem mondott az imént el, hogy Magyarország folyamatosan bővítéspárti, tehát folyamatosan abban érdekelt és azért tett diplomáciai erőfeszítéseket, hogy mind az Európai Unió, mind pedig a NATO keretében minél több régióbeli ország tudjon csatlakozni. Ez egy jó értelemben vett történelmi hagyomány, diplomáciai alapvetés, és ez szerintem így van helyesen. Éppen azért az is az érdekünk, hogy ha egy ország már csatlakozott az Európai Unióhoz, akkor adott esetben minél gyorsabban szervesüljön ez a csatlakozás, tehát magyarul minél több területen intézményesen is befejeződjék az a csatlakozási folyamat, amelynek a tartalma a horvát csatlakozással megtörtént.

Tehát éppen ezért mi azt gondoljuk, hogy minden ilyen egyezmény minél gyorsabb, a magyar parlament által történő elfogadása segíti ezt a folyamatot, és Magyarországnak is jelenthet egyfajta külpolitikai előnyt, ha azt mutatjuk a partnerországoknak itt a régióban, hogy a számukra fontos kérdésekben a magyar parlament gyorsan, hatékonyan és zökkenőmentesen jár el, úgyhogy államtitkár úrnak még egyszer említeném, hogy az MSZP frakciója támogatja ezt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslatra Horvátország EU-s csatlakozása miatt van szükség. E megállapo-

dások kihirdetésével déli szomszédunk teljes mértékben csatlakozik az Európai Gazdasági Térséghez. Az Európai Gazdasági Térség az EU egységes piacnak kiterjesztése olyan országokra, amelyek nem kívánnak részt venni az Unió politikai közösségében. Egyszerűen megfogalmazva, Európai Unió kívüli államokról van szó, amely jelenleg Liechtensteint, Norvégiát és Izlandot jelenti.

A törvényjavaslat elfogadásával egy déli szomszédunk válik teljesen az Európai Unió közös piacának részévé, ami Magyarország számára stratégiai fontosságú lépés, így a Jobbik egyértelműen támogatja azt. Különös tekintettel, ha azt is figyelembe vesszük, hogy idén van Szent László éve, és ez mindenképpen arra kötelez minket, hogy felidézzük és megemlékezzünk arról a 8 évszázados magyar-horvát sorsközösségről, amely 8 évszázad zömmel tényleg barátságban telt el egykoron az úgynevezett két nemzet koncepciójának jegyében. Példamutatóan tudtunk együttműködni mi, magyarok és horvátok Európa ezen vérzivataros régiójában is.

Ahhoz viszont, hogy minden egyes ilyen megállapodás, egyezmény valódi tartalommal töltődjék meg, többre is szükség van a patetikus történelmi múlt és hagyományok föllevenítésén kívül, ezeket meg kellene tölteni kézzelfogható tartalmakkal. Viszont ha arra gondolunk, hogy az egymással szomszédos területei mind Magyarországnak, mind pedig Horvátországnak saját államaik hátsó udvarának, szegényházának számítanak, akkor be kell látni, hogy bizony van hová fejleszteni ezeket a kapcsolatokat, hiszen a Dráva-mente régiója irtózatossá válhat a problémákkal küzd itt is és a határ túloldalán is.

Akkor válnak ezek a kapcsolatok még előbbé és még pezsgőbbé - most sem panaszkodhatunk egyébként, hiszen azért meg kell említeni, hogy Magyarország a 4. legnagyobb befektető Horvátországban, és a horvátok számára mi vagyunk a 8. legnagyobb gazdasági kereskedelmi partner, Magyarország számára pedig ebben a sorrendben Horvátország a 20. Az éves gazdasági kereskedelmi kapcsolataink is egész szépen alakulnak, hiszen a 2014-es számok azt mutatják, hogy a Magyarországról Horvátországba irányuló export több mint egymilliárd eurót tett ki, egészen pontosan 1 milliárd 200 millió euró környéki ez az összeg, míg a Horvátországból Magyarországra érkező import is 400 millió euró környékén mozogott, tehát mindezek a statisztikai adatok azt bizonyítják, hogy van potenciál a két ország közötti kapcsolatban. Tovább kellene ezeket fejleszteni, például adott esetben az infrastruktúra fejlesztésével, kiépítésével.

Nagyon sajnálom egyébként, hogy elment innét államtitkár úr, aki infrastruktúra-fejlesztés kapcsán talán néhány szót hozzá tudott volna szólni ahhoz, hogy hogyan állunk, mondjuk, ebben a tekintetben a Dombóvár-Kaposvár-Gyékenyes-vasútvonal fejlesztése kapcsán, mi lesz majd a 6-os autópálya bővítésének sorsa, hogyan alakul majd az M60-as út, mikor fogja elérni Magyarországon a horvát-magyar

határszakaszt, merrefelé kanyarodik ez pontosan, mikor éri el majd a horvát határt, egyébként mondjuk, a 67-es főút is. Jó lenne ezekre a kérdésekre is választ kapni.

(14.20)

Ugyanis ekkor tudnánk látni a valóságban azt, hogy azok a kapcsolatok, amelyekre most itt ellenzéki és kormánypárti padosorokból is hivatkozunk, hogyan fognak alakulni az elkövetkezendőkben. Mi a Jobbikban azt mondjuk egyébként, hogy az ilyesféle kapcsolatokat kellene fejleszteni, így tudunk egyébként magunkon és adott esetben Horvátországon is segíteni, nem pedig azzal, hogy a közpénzekből kitömött Mészáros Lőrinc majd felépíti Eszéken a horvát nemzeti stadiont, Isten tudja, hogy hány milliárd forintnyi összegből. És nem azzal fejlődik a két ország közötti vagy éppen a Horvátországban élő magyarságnak a helyzete, hogy egymilliárd forintot nyomtak most már bele az eszéki futballklub utánpótlás csapatába is állami pénzekből. Ezek azok a kérdések, amelyeken el kell gondolkodni azért egy-egy ilyen egyezmény kapcsán is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás kihirdetése kapcsán szeretnék pár szót szólni a magyar-horvát kapcsolatokról. Ki kell jelentenünk, hogy a két ország több évszázados baráti viszonyára az utóbbi években sajnos egyrészt a menekült- és bevándorlósátság kezelése, valamint a MOL-INA-ügy komoly árnyékot vetett. Ezért is üdvözlö az LMP, hogy a két kormány pontosan egy éve rendezési tervet dolgozott ki az összes feszültséget okozó kérdés helyreállítására, pontosabban megoldására. A terv a jelenleg még mindig nem üzemelő vasúti határátkelők újbóli megnyitását ugyanúgy tartalmazza, mint a Budapest-Eszék-Szarajevó autópálya megvalósítását. A külügyminiszterek közös tervezete a többi között vasúti határátkelők újbóli megnyitását és autópálya-építést is tartalmazza.

Magyarországnak az az érdeke, hogy Horvátországra erős stratégiai szövetségként, erős stratégiai partnerként számíthasson, amit a gazdasági adatok is alátámasztanak. A szomszédos Horvátország évszázadok óta fontos gazdasági-kereskedelmi partnere. A legközelebbi kijáratot jelenti az Adriai-tengerhez. Horvátország fontos exportpiacunk, jelentős felvevője a magyar agrártermékeknek, iparcikkeknek, energiahordozóknak. Kétoldalú kereskedelmünk volumene évről évre nő, kereskedelmi aktívumunk pedig jelentősen javítja hazánk fizetési mér-

legét. Fontosak a közlekedési és az energetikai kapcsolatok, a távvezetékek, egyszóval nemzetgazdaságaink ezer szállal kötődnek egymáshoz.

Magyarország a harmadik legjelentősebb befektető Horvátországban, és a Magyarországról külföldre irányuló befektetések esetében a második legfontosabb célpont Horvátország. Horvátország egyben az EU-tagállamok közül a 14. legnagyobb agrárexport-célszövege Magyarország.

Kulturális kapcsolataink kiválóak. Az LMP megítélésének tartja, hogy az idei Varasdi Komolyzenei Fesztivál díszvendégének Magyarországot kértek fel.

Kiemelném, hogy minden év augusztusában a Mariazellben lévő Mária-kegyhelyen tartják a gradistyei horvátok éves nagy zárandoklatát, ami azt jelenti, hogy Ausztriából, Szlovákiából és Magyarországról a győri és szombathelyi egyházmegyékből egy időben kelnek útra gyalogos csoportok, hogy egy hétvégén keresztül együtt imádkozzanak, énekeljenek, kéréseiket, kívánságait és hálájukat fejezzék ki a marizelli Szűzanyának a jótéteményeiért. Dumovits István horvátzsidányi plébános több mint 23 alkalommal vezette híveit e zárandoklatra, amihez a szentpéterfai plébános, Várhelyi Tamás is csatlakozik. Az esemény évente zajlik, a peresznyei, horvátzsidányi, nardai, szentpéterfai, kőszegi, csepregi, undi, kópházai horvátok részvételével.

1993 óta pedig évente más-más gradistyei horvát település szervez négynapos ifjúsági tábor, amelynek célja a fiatalok ismerkedése, a horvát kultúra és a hagyományok megőrzése, az adott település megismerése és nem utolsósorban a kikapcsolódás, együtt szórakozás öröme.

A Lehet Más a Politika üdvözlö, és természetesen támogatja ezt a tervezetet. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalásoknak ezzel a végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Mikola István urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormányának és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége (IFRC) között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13926. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót ugyancsak Mikola István államtitkár úrnak. Öné a szó.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont elő-

adója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A genfi központtal működő Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége - nemzetközi nevén International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies; a továbbiakban IFRC a nemzetközi megjelölése - a világ egyik legnagyobb humanitárius szervezete. 189 ország elismert Vöröskereszt, Vörös Félhold nemzeti társaságát foglalja magában. A nemzetközi szövetség hozzájárul a nemzeti társaságok fejlesztéséhez, támogatja szakmai programjait, megkülönböztetés nélkül nyújt önkéntesek bevonásával segítséget a rászorulóknak természeti és ember által okozott katasztrófák idején.

Az IFRC és a kormány között 1993-ban megkötött székhelyegyezménnyel jött létre Budapesten a szervezet délkelet- és közép-európai térséget lefedő regionális küldöttsége. Kihirdetve a 106/1993. (VII. 20.) kormányrendelettel történt.

A regionális képviselő tevékenysége kezdetben elsősorban a balkáni konfliktusokra irányult, azt követően pedig a segélyezésről és a közvetlen programvégrehajtásról egyre inkább a térség nemzeti társaságai kapacitásainak a megerősítésére helyeződött a hangsúly.

A műveleti menedzsment reformjával összhangban a szervezet 2007-ben öt zónairodát hozott létre világszerte, amelyek közül az európai zónairodát a regionális képviselő bázisára építve Budapestre telepítették. A zónairoda működéséhez és mandátumához a jogi keretet az 1993-as székhelyegyezményhez fűzött első számú kiegészítő jegyzőkönyv - a 98/2008. (IV. 29.) kormányrendelettel lett kihirdetve - biztosítja.

2015-ben az IFRC teljes körű szervezeti felülvizsgálatának első eredményeként valamennyi zónairodáját regionális hivatalokká alakította át. Az IFRC, vagyis a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége célkitűzéseit szem előtt tartva a hatékonyság továbbnövelését egyes tevékenységek kiszervezésével kívánja elérni. Ezzel összhangban, illetve az Európai Regionális Hivatal budapesti jelenlétére építve döntött a szervezet vezetése arról, hogy a menedzsmentdivízió alá tartozó IT-részleget Budapestre telepíti, ahol felkészült, idegen nyelveket beszélő magyar szakembereket is kívánna foglalkoztatni.

A most kihirdetni kívánt megállapodás a többi Budapesten székelő nemzetközi szervezethez hasonlóan, illetve az IFRC-val, a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetségével 1993-ban és 2008-ban kötött megállapodásoknak megfelelően rendezti egyfelől a regionális hivatal, másfelől a globális szolgáltató központ működésének jogi kereteit, valamint az IFRC alkalmazásában álló személyek jogállását, kiváltságait és mentességeit.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szabolcs

Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Kétség sem fér hozzá, hogy a történelem egyik legfontosabb nemzetközi szervezete a Vöröskereszt. Henry Dunant svájci üzletember az 1859-es solferinói csata után tapasztalt hatására 1863-ban alapította meg a szervezetet Genfben. Azóta ez az egyetlen szervezet, amelyet a nemzetközi humanitárius jog kifejezetten említ és elismer.

(14.30)

Megalapítása óta számtalan háborús és nem háborús konfliktusban, vészhelyzetben teljesített szolgálatot, ezzel pedig emberek millióinak a sorsán segített. Ez a szolgálat egyrészt azért volt lehetséges, mert jó néhány állam, különböző szervezetek és magánemberek is támogatták a Vöröskeresztet, másrészt pedig azért, mert mindig hű maradt az alapelveihez, amelyek az emberiség, pártatlanság, a semlegesség, függetlenség, az önkéntesség, az egység és az egyetemesség.

Az előttünk lévő javaslat célja a magyar kormány és a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetése. Erre főleg azért van szükség, mivel a Vöröskereszt bővíti budapesti regionális hivatalát és a menedzsmentdivízió alá tartozó részleget Budapestre telepíti. A megállapodás a többi budapesti székhelyű nemzetközi szervezethez hasonlóan rendezi egyfelől a regionális hivatal, másfelől a globális szolgáltató központ működésének jogi kereteit, valamint a szervezet alkalmazásában álló személyek jogállását, kiváltságait, mentességeit.

Emiatt kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gyorsan a legelején mondom, hogy mi támogatjuk természetesen ezt az előterjesztést is, de itt most nem kell hogy tegyek kritikai megjegyzéseket is, hiszen civil szervezetről van szó, ahogy államtitkár úr beszélt róla, az egyik legnagyobb humanitárius szervezetről van szó. Fideszes képviselőtársam mondandójában többször szerepelt számos nagyon helyes megjegyzés, ami arról szól, hogy az emberiség, az önkéntesség, a civil szervezetek munkája mennyire fontos Magyarország szá-

mára is és az emberiség számára is. Államtitkár úr is tett arról megjegyzést, hogy ezeknek a szervezeteknek a célkitűzéseit figyelembe véve jár el a magyar kormány, amikor ilyen előterjesztést tesz, és ezeket próbálja segíteni, támogatni, ami nagyon helyes célkitűzés.

De éppen ma jelent meg az Amnesty Internationalnak egy elemzése, amely nem ilyen pozitív képet fest a magyarországi helyzetéről, ami az emberi jogokat, a politikai vagy demokratikus jogokat jelenti. Ezen belül természetesen sérültek a humanitárius célkitűzések is egészen biztosan, hiszen ha visszaemlékszünk arra, hogy amikor Magyarországon tartózkodtak menedékkérők, akkor a magyar kormány nem éppen ezeknek a humanitárius elveknek megfelelően kezelte ezeket a menedékkérőket. Emlékezzünk azokra a televíziós képsorokra, ahol úgy etették a menekülteket, mintha az állatkertben lettek volna, hogy milyen körülmények között tartották ezeket az embereket, és most is a kormánynak egy világos célkitűzése az, hogy úgy járjon el a menedékkérőkkel szemben, hogy lehetőleg senki ne akarjon még véletlenül sem Magyarország közelébe se jönni. Annak ellenére teszi ezt a kormány egyébként, hogy nem célsország Magyarország.

Most nem jobban belemenve ebbe a kérdésbe, de azért mégiscsak, ha már erről az egyezményről beszélgetünk, akkor ide kell hogy tegyük a parlament asztalára, hogy a kormány egy kettős beszédet alkalmaz a külpolitikában: a multilateralizmus területén próbálunk megfelelni, és örülünk egy-egy ilyen előterjesztésnek, utána pedig a kormány a saját működése során ezzel ellentétes módon jár el, legyen szó humanitárius kérdésekről, vagy legyen éppen szó arról, hogy hogyan támogatják és segítik a civil szervezetek munkáját ma Magyarországon.

Egy világos és egyértelmű rekvéz bontakozik ki a kormány részéről a civil szervezeteket illetően, hogy aláássák ezen szervezetek hitelességét, különösen azokat értelemszerűen, amelyek bármilyen nemű kritikát mernek megfogalmazni a magyar kormányval szemben. Ugyanazt a technikát alkalmazzák, mint amit sokan mások is manapság alkalmaznak a hatalom megtartása szempontjából, hogy ha valaki kritikát mond, akkor nem a kritika tartalmával vitatkoznak, hanem annak a személyével, aki azt mondja, hitelteleníteni próbálják, és ezáltal tulajdonképpen elterelik a figyelmet a valós tartalomról.

Tehát pusztán, miközben még egyszer hadd ismételjem, hogy támogatjuk ezt az előterjesztést, azt is hadd kívánjam, hogy a kormány ne csak a nemzetközi egyezmények meg ilyen-olyan technikai módosítások területén köteleződjék el a humanitárius akciók mellett, a civil szervezetek segítése mellett, hanem a magyar civil szervezetekkel is hasonlóképpen járjon el, és inkább segítse a tevékenységüket, bátorítsa - amiről fideszes képviselőtársam is beszélt - az önkéntességet Magyarországon, bátorítsa arra az állampolgárokat, hogy igenis vegyenek részt ezeknek a civil szervezeteknek a munkájában, és

viselje el a kritikát, fontolja meg a kritikát, és ha jogos az a kritika, akkor változtasson a kormány gyakorlatán vagy a jogszabályi környezeten.

Én mindenféleképpen ezt tartanám helyesnek és üdvöztetőnek a magyar nemzet sikeres jövője szempontjából.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kívánok visszaélni tisztelt képviselőtársaim igen drága idejével, és igyekszem arra szorítkozni, amiről ez az előterjesztés valóban szól.

Természetesen feladatom csupán annyi, hogy kifejezzem, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalm frakciója is támogatja a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló tervezetet, ami egy nagyon hosszú cím, de tulajdonképpen annyit takar, hogy ennek a nemzetközi jótékonyági segélyszervezetnek a menedzsmentdivíziója Magyarországra költözik.

Ugyan 1993 óta van már irodája az országban a Nemzetközi Vöröskeresztnek, illetve a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetségének, azonban komolyabb szintre emelkedhet ezzel a megállapodással, ennek az elfogadásával ez az együttműködés. Ehhez természetesen csak hozzájárulni lehet, minden egészséges gondolkodású ember azt gondolja, hogy ennek a karitatív szervezetnek igen nagy múltja és igen nagy jövője is van, és Magyarország csak profitálhat abból, ha komolyabbra fűzi a kapcsolatait egy ilyen jellegű szervezettel. Bár maga a szerződés a diplomáciában egy rutinmegállapodásnak tekinthető, és olyan jogokat tartalmaz és olyan engedményeket, amelyeket a fogadó ország ad meg a szervezetnek, biztosítja számukra ezeket az előnyöket, és nagyon pozitívan tekintünk erre a megállapodásra.

Azt szeretnénk, ha természetesen a világban ilyen jellegű humanitárius és segélyszervezetekre minél kevésbé lenne szükség, mert ez azt jelentené, hogy minél kevesebb konfliktus történik a világban. Sajnos nem ennek vagyunk jelen pillanatban sem tanúi, és nemcsak háborús helyzetekben alkalmazzák ezeket a szervezeteket vagy nemcsak ott vetik be mindenféle eszközeiket és emberi erőforrásukat, hanem akár természeti katasztrófák, akár az éghajlatváltozás következtében beálló olyan események, természeti események helyszínein is, amelyek tömeges sérülésekkel vagy olyan eseményekkel járnak, hogy tömegesen kell elhagyniuk a helyszínt nagyobb embercsoportoknak.

Mindenképpen ezeknek az eseményeknek a száma sajnos a jövőben várhatóan szaporodni fog, már-mint ami a környezeti, klímakatasztrófák előrejelzéseit illeti. Ilyen szempontból is nagyon komoly feladat hárul erre a szervezetre, és sajnos egyelőre a háborús konfliktusok száma sem csökken vagy nem mérséklődik világszerte, így hát mindenképpen szükség van arra, hogy Magyarország is egyre szorosabb kapcsolatokat ápoljon ezekkel a szervezetekkel, és akár ilyen áron, akár ilyen feltételekkel, hogy Magyarországon minél nagyobb részben teret hódítsanak és egyre több szervezeti egységüket költöztessék hozzánk, ezzel is hozzájáruljunk a szervezet minél hatékonyabb működéséhez. Tehát a Jobbik támogatja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem Mikola államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak néhány megjegyzést szeretnék tenni. Természetesen jó ügyet szolgál a Vöröskereszt, Vörös Félhold Szövetség, külön örülünk annak, hogy Magyarországon van.

(14.40)

Szeretném megjegyezni, hogy ez a tizenharmadik olyan szervezet, amely az ENSZ szakosított szervezeteként Magyarországon irodát nyitott, szolgáltató központot, service centert, logisztikai központot. Ezek között nagyon fontos civil szervezetek vannak, úgy például a UNICEF, amely a második irodáját is megnyitotta. Az elmúlt két és fél évben 13 ilyen iroda nyílt, mint említettem. Különösen fontos a Menekültügyi Főbiztosság, a UNHCR, amelynek ugyancsak két központi irodája működik Budapesten. Új irodája van a FAO-nak, az agrár-mezőgazdasági nagy világszervezetnek mint ENSZ szakosított szervezetnek. Azután az Egészségügyi Világszervezetnek, a WHO-nak is most nyitottuk meg a második budapesti irodáját, ami egy világközpont; Kuala Lumpurból nemsokára a teljes WHO-központ ideköltözik Magyarországra. De említhetem a további terveinket is, az International Telecommunication Unionnak, a 150 éves világszervezetnek egy irodát nyitunk még ebben az évben Budapesten, és tárgyalás alatt áll a világ legnagyobb klinikai gyógyszervizsgálatokat végző szervezetének, az EMA-nak, a European Medical Agencynek a Budapestre hozatala.

Tehát Budapest a civil szervezeteknek, az ENSZ szakosított szervezeteit jelentő civil szervezeteknek már egy ilyen hub központjaként működik, és úgy

tűnik, hogy az érdeklődés egyre nagyobb. Budapest jó hely, biztonságos hely, jó feltételeket kapnak ezek a civil szervezetek a működésükhöz. Szeretik Budapestet, és úgy tűnik, hogy ez számunkra sokféle előnnyel jár.

Köszönöm mindenkinek a támogatást, valóban ez egy jó célt szolgáló, jó ügyet szolgáló előterjesztés. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13927. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak, az előterjesztőnek. Öné a szó.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás kihirdetése.

A 2016. december 12-én Brüsszelben aláírt megállapodás éles váltást jelent az Európai Unió és Kuba kapcsolataiban. Az EU Kubával kapcsolatos politikáját ugyan 1996-tól egészen mostanáig az úgynevezett közös álláspont határozta meg. Az a közös álláspont, amely a súlyos kubai emberi jogi visszaélésekre válaszul született, és amely bárminemű együttműködést a szigetországgal az emberi jogok és politikai szabadságok terén elért javulástól tesz függővé.

Figyelemre méltó, hogy Kuba az egyetlen ország a latin-amerikai és karibi térségben, amellyel az Európai Unió mindezidáig nem állt szerződéses kapcsolatban. A 2010-es években kezdődött lassú és óvatos kubai gazdasági és politikai változások következtében mind az Európai Unió, mind a tagállamok részéről megfogalmazódott az igény egy új külpolitikai irányvonal kialakítása iránt.

Tekintettel arra, hogy az Európai Unió-Kuba viszony és párbeszéd legkritikusabb kérdése az emberi jogok tiszteletben tartása, Magyarország a kétoldalú megállapodás létrehozására irányuló tárgyalások előtt és alatt mindvégig ragaszkodott a közös álláspont fenntartásához, mindaddig, míg megfelelő biztosítékát nem látja annak, hogy a kubai rezsim megfelelő módon kezeli az emberi jogi aggályokat. A tagállamok által adott felhatalmazás, illetve a tárgyalási irányelvek alapján az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője, Catherine Ashton kezdte meg a tárgyalásokat 2014 áprilisában, amelyeket utódja, Federica Mogherini zárt le 2016 már-

ciusában. A tárgyalások eredményeképpen létrejövő megállapodás emberi jogi klauzulája, illetve az annak szellemében 2015 júniusában indult emberi jogi párbeszéd Magyarország számára is megfelelő biztosítékot jelent a fent jelzett aggályok kezelésére.

A kubai társadalom minden rétegével folytatott párbeszéd jegyében Magyarország továbbra is fenntartja magának a jogot, hogy a kubai ellenzékkel közvetlen kapcsolatban álljon. Az emberi jogok kérdését az Európai Unió úgyszintén napirenden tartja, az előbbieken már említett magas szintű emberi jogi párbeszéd keretében hangot adunk aggodalmainknak, bírálatainknak, és felvetjük a problémás kérdéseket. Például vallásszabadság, sajtószabadság, egyesülési jog, emberi jogi aktivistákkal szembeni bánásmód, börtönállapotok helyzetének javítása, s a többi. Értékelésünk szerint, noha a kubai nyitás várhatóan nem jár majd a Washington és a nemzetközi közösség által sokszor bírált emberi jogi helyzet gyors és látványos változásával, feltételezhető, hogy a kubai kormány részéről a jövőben e területen is enyhülés következik be.

Nem hallgathatjuk el azt a tényt, hogy mind az Európai Unió, mind az egyes tagállamok a közös álláspont fenntartása mellett is fokozatosan fejlesztették főként gazdasági, kereskedelmi kapcsolataikat Kubával. Mára az Európai Unió a szigetország elsőszámú befektetőjévé, és második legjelentősebb kereskedelmi partnerévé vált. A Karibi-szigetekre látogató évi négy milliárd külföldi turista harmada az Európai Unióból érkezik. Az elmúlt hónapok során egyre több európai uniós tagállam vezetője tett hivatalos állami látogatást Havannában, például a francia elnök, a német külügyminiszter, a szlovák miniszterelnök, a cseh külügyminiszter-helyettes, a német alkancellár, az osztrák államfő. Ők szintén elsősorban a gazdasági-kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését tűzték ki célul.

Az egyes tagállamok egymással, az Európai Unió pedig más globális szereplőkkel, az Egyesült Államokkal, Oroszországgal és Kínával is verseng, hogy minél előnyösebb helyzetből induljon majd a kubai idegenforgalomban, az energetikai szektorban vagy például az úgynevezett Marieli Különleges Fejlesztési Övezetben kínálkozó üzleti lehetőségeikért. Magyarország nem engedheti meg magának, hogy lemaradjon vagy önként kiszálljon e versenyből. Ezért elveinket nem feladva, de nyitva kell tartanunk a jövőbeli együttműködés lehetőségét. E célt szolgálja ez a törvényjavaslat és az abban kihirdetendő megállapodás.

Az Európai Unió a kétoldalú kapcsolatok kiemelt fejlesztésének lehetősége megteremtésével lényegében már előretétekint, és előre kell tekintenie Magyarországnak is. Megítélésünk szerint Fidel Castro 2016. november 25-én bekövetkezett halála rövid távon nem hoz érdemi változást az ország bel- és külpolitikája terén, a volt állam- és kormányfő az elmúlt nyolc évben már nem vett részt az aktív politizálásban. Az öccsét és hivatali utódját, Raúl Castrót jellemző óvatos, pragmatikusabb meg-

közelítés továbbélésére lehet számítani. Valódi változások Raúl Castro 2018-ra bejelentett visszavonulását követően várhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Reményeink szerint a megállapodás és az annak kihirdetéséről szóló jelen törvényjavaslat hosszú és középtávon előmozdítja a kubai demokratikus változásokat. Mindezek tükrében kérem a tisztelt Országgyűlést, fogadja el és támogassa az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Dunai Mónikának adom meg a szót, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és Kuba közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodástól a Fidesz képviselőcsoportja azt várja, hogy új fejezetet nyit az EU és Kuba kapcsolatainak történetében, és megkezdődhet a politikai és kereskedelmi kapcsolatok kiegyensúlyozott fejlesztése, amiből hazánk is profitálni fog majd.

A Kubába irányuló magyar export 2015-ben mintegy 330 millió forint volt. Az import ennek nagyjából nyolcada. Havanna Magyarország felé meglévő lejárt államadóssága 4,3 milliárd forint. A más országokkal szembeni adósság rendezésének leggyakoribb módja az elmúlt években az volt, hogy a hitelezők annak nagy részét elengedték. Tehát nem hova, pontosabban van honnan fejlődni. De ez nem jelenti azt, hogy ne lenne keresnivalónk Kubában.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium következetes politikájának köszönhetően Havannában is van külgazdasági attasénk, de nincs könnyű helyzetben, mert a szigetország csak nagy nehézségek mellett engedi be a külföldi vállalatokat a piacára. Külföldi beruházásokban pedig a tőkehiány miatt szinte egyáltalán nem vesz részt.

(14.50)

Mégis, a magyar technológia jól összeköthető a kubai fejlesztési igényekkel, és hasznosíthatóak lehetnek az Európai Unióban is. Elsősorban a nemzetközi elismertséget kivívó orvostechológiai kutatások eredményeire gondolok. A kapcsolatépítés fontos eleme az is, hogy kubai diákok tanulhassanak európai egyetemeken.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években Kubában olyan változások zajlottak le, amelyekre előtte évtizedekig nem volt példa - erről az államtitkár úr is beszélt az imént. Meggyőződésem, hogy ezek a változások visszafordíthatatlanok, és végül valódi jólétet hoznak majd a kubai nép számára. Ne feledjük el, hogy bár Magyarországon is negyven évig

uralkodtak a kommunisták, sőt utána még kétszer is visszajöttek, de a vége mégiscsak az lett, hogy ma már csak egymásnak jelentenek konkurenciát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja nevében a törvényjavaslatot elfogadásra javaslom. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Mint egy igazi kommunista, én is hozzászólnék a maihoz. A hölgyeknél nem illik firtatni az életkort, de tartok attól, hogy önnek több köze volt az előző rendszerhez, mint nekem, úgyhogy jó, hogy egy ilyen megbeszélés kapcsán a kommunizmus jut mindenről az ön eszébe. Nem akarnék udvariatlan lenni, ezért nem hozok más példát, hogy kinek miről mi szokott még az eszébe jutni.

De én éppen ezért maradnék inkább a témakörnél. Külpolitikai szempontból egyébként valóban fontosnak tartom ezt a változást, ami bekövetkezett az egyik oldalról Kubában, és ezt szerintem az államtitkár úr helyesen fogalmazta meg, hogy melyek azok a kritériumok, amihez ragaszkodnunk kell, függetlenül attól, hogy milyen gazdasági, kereskedelmi, turisztikai esélyt és lehetőséget ad számunkra ez a kérdés, hiszen nem írhatja felül a pragmatizmusunk az értékrendünket és azokat az alapelveket, amelyekre Magyarország és az Európai Unió különböző országai alapulnak. Tehát magyarul, fontos a változás, fontos az az új irány, ami bizonyos szempontból Kubát is jellemzi, és hogy erre reagált az Európai Unió, de nemcsak az Európai Unió, hiszen az Egyesült Államok is reagált, még Obama elnök úr idejében ezekre a változásokra.

Tehát a mi megítélésünk szerint helyes és jó az az irány, amerre az Európai Unió elindult. Helyes szerintem az a törekvés vagy az a magyar diplomáciai elvárás, hogy közös álláspont legyen ezekben a kérdésekben, hiszen fontos az, hogy külpolitikai területen szinte minden kérdéskörben egységesen lépünk fel az Európai Unió részéről is. És valóban igaz az a megállapítás, hogy valamiben egyet is értek, hogy ez az egyezmény egy új fejezetet nyithat az EU és Kuba kapcsolatainak történetében, és megkezdődhet a politikai és a kereskedelmi kapcsolatok kiegyensúlyozott fejlesztése, és a megállapodás Magyarország számára is lehetőséget teremt a jelenleg meglehetősen alacsony kereskedelmi forgalom élénkítésére. Úgyhogy éppen ezért, ebből kifolyólag az MSZP frakciója támogatja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Noha Kuba tulajdonképpen a világ egyik utolsó szocialista berendezkedésű állama, ahol politikai értelemben vett kommunista diktatúra van, ennek ellenére, félretéve mindenféle ideológiai fenntartásunkat, a Jobbik frakciója is azt mondja, hogy igen, hasznos dolog az ilyesféle kapcsolatfelvétel; hasznos dolog Kubát afelé terelgetni ilyen formában is, hogy a változások megindulhassanak.

Egyre azonban szeretnénk őket innen is figyelmeztetni, hogy a kommunizmusnál már csak egy dolog rosszabb: ami utána jön, legalábbis a szerencsétlen fejlődésű, sorsú országokban. És ha nem vigyáznak adott esetben a kubaiak, akkor könnyen lehet, hogy a kubai elvtársak kisiklatják azt a reménybeli rendszerváltást, ami előtt az ország áll. És akkor bizony könnyen lehet, hogy visszacsempészik majd magukat az egykori kommunista pártfunkcionáriusok mindenféle új oligarcha és földbirtokos formájában, márpedig nem hiszem, hogy ennek a sokat szenvedett népnek erre szüksége lenne.

A Jobbik frakciója támogatja ezt a lépést. Igen, belátjuk azt, hogy Magyarországnak is szüksége lenne az ilyesféle kapcsolatok kiszélesítésére. Reményeink szerint a kommunista berendezkedésű államok száma a nullára fog csökkenni a földgolyón, és remélhetőleg minél rövidebb időn belül.

Azonban azt látni kell, hogy Kuba kapcsán olyan párhuzamokat lehet itt a nagypolitika, a világpolitika, a külpolitika kapcsán is felvetni, amelyek mindenképpen jó tanulságot szolgáltatnak az átalakulóban lévő államok számára.

Kuba az 1492-es, az európaiak, Kolumbusz által történő felfedezése után bizony nagyon véres történelmi események tanúja volt, az indiánokat kiirtották, brutális genocídium történt. Az új hódítók a helyükre négereket telepítettek Afrikából, így kialakult egy multietnikus társadalom, hiszen a mostani 11 milliós Kuba lakosságának körülbelül hatvanhatvanegynéhány százaléka vagy fekete, vagy pedig mulatt.

Egyébként, ha ilyen formában is bekövetkezik az esetleges változás, és kisiklatják, könnyen lehet, hogy azok a rejtve, a mélyebb felszín alatt lévő feszültségek felerősödnek, és Kubára sok jövő nem várhat, vagy legalábbis nem egy szebb jövő. Mindenesetre azt látni kell, hogy nem lesz könnyű ez az átalakulás, hiszen a hatályban lévő kubai alkotmány 62. §-a bizony kimondja, hogy holmi emberi jogok nem mondhatnak ellent, nem állhatnak szemben a kommunizmus építésével, tehát ebben a formában nehéz dolga lesz a Kubában változást akaróknak.

Nem lenne szerencsés egyébként, ha a változás bekövetkezése után egyfajta cseberből vederbe esnének, hiszen azt látni kell, hogy a Fidel Castro által kiépített kommunista diktatúra miért alakulhatott ki. Kubát kizsákmányolták, Kubát az amerikaiak kizsákmányolták már 1898 óta. Kubában 1952-ben hatalomra került egy végtelenül undorító diktátor,

Fulgencio Batista személyében, aki a nagytőke pártjára állva, a kubai emberek elemi létérdekével szemben kiárusította az országát, és oligarchák virscaftja dúlhatott ebben az amúgy szép és barátságos emberek által lakott államban. Eredendően ez ellen léptek fel Fidel Castróék.

Azzal még semmi probléma nem lett volna egyébként, ha csak a nagybirtokokat államosítják. Ezek egyébként zömmel az ezer hold feletti nagybirtokok, az United Fruit Company, egy amerikai vállalat tulajdonát képezték, csak sajnálatos módon nem álltak meg ennél a lépésnél. Ők kommunista diktatúrát építettek ki; létrehozták Kubában azt a kubai mini gulághálózatot, amelynek vezetője az a Che Guevara volt, akinek a fotójával ellátott pólókban sok ostoba fiatal rohangál még itt Magyarországon is, ahelyett, hogy egy igazi szabadságharcos hős, például Petőfi Sándor képével díszített pólóban mászkálnának.

Nem akarom itt szaporítani a szót, a lényeg az, hogy nagyon-nagyon veszélyes az a jövő vagy azok a pályáik, amelyek Kuba előtt állhatnak. És ha egy rendszerváltás után visszakanyarodnak a Fidel Castro előtti kvázi gyarmati állapotba, akkor a már előbb említett cseberből vederbe állapot fog fellépni. Isten óvja ettől Kuba népet!

Mi innét, Magyarországról csak sok sikert kívánhatunk az ő átalakulásukhoz, történjen meg egy igazi gazdasági és politikai változás is ebben az országban. Szabaduljanak meg a kommunistáktól, és ne úgy csinálják egyébként, mint ahogy azt a Fidesz-KDNP itt Magyarországon elmulasztotta megtenni, ne éljenek tovább azok a kommunista árnyak ott velük, mint ahogy egyébként Magyarországon itt velünk élnek. Gondoljunk csak például az ügynöklistákra, illetve azon ügynökök nyilvánosságra hozatalának az elmulasztására, ami nélkül tiszta Magyarország nem létezhet. Lusztrációra lett volna szükség, kedves Dunai Mónika, ha már itt esetleg szóba hozta az MSZP-s uraknak, illetve képviselő hölgyeknek a visszatérését. Talán meg lehetett volna akadályozni egy ilyen lépéssel ezt itt Magyarországon is. Köszönöm a figyelmüket.

(15.00)

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólásra megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mesterházy Attila felvetésére szeretném elmondani, hogy valóban, az 1990-es első szabad választások előtti időszakhoz is fűz engem párttevékenység, illetve pártélet, ugyanis ez előtt léptem be a Fideszbe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a kiegészítést. Más hozzászólót nem látok, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel létrejött Kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13929. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirenden szereplő előterjesztés célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel létrejött Kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetése.

Az Európai Unió és tagállamai, valamint Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodás aláírására 2012. július 26-án került sor, és Peruval 2013. március 1-jétől, Kolumbiával pedig 2013. augusztus 1-jétől kezdődően áll ideiglenes alkalmazás alatt. Mivel a megállapodás tagállami hatáskörbe tartozó kérdéseket is érint, hatálybalépéséhez szükséges az uniós tagállamok nemzeti ratifikációja is. Ennek a kötelezettségnek a Magyar Országgyűlés már eleget tett, és a megállapodás a 2013. évi CLXX. törvény által kihirdetésre is került.

Horvátország 2013. július 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz. Ekkor szükségessé vált a megállapodás horvát csatlakozást figyelembe vevő kiegészítése annak érdekében, hogy Horvátország is a megállapodás szerződő felévé válhasson. Az Európai Bizottság és Kolumbia, valamint Peru tárgyalásainak eredményeképpen létrejött a szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolandó kiegészítő jegyzőkönyv, amelynek értelmében Horvátország a megállapodás szerződő felévé vált, és a megállapodás egyes rendelkezései Horvátország csatlakozásának figyelembevételével módosultak. A kiegészítő jegyzőkönyv aláírására 2015. június 30-án került sor.

A horvát EU-csatlakozást Magyarország mindig is támogatta, ennek megfelelően támogatjuk azt is, hogy Horvátország csatlakozását követően minden olyan nemzetközi szerződés, amit az Európai Unió és annak tagállamai a horvát csatlakozás előtt más országokkal kötöttek, egészüljön ki Horvátországgal.

Kérem az Országgyűlés hozzájárulását és támogatását az Európai Unió és tagállamai, valamint Peru és Kolumbia közötti szabadkereskedelmi megállapo-

dáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv törvényi kihirdetéséhez. Köszönöm a figyelmet. *(Dunai Mónika tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérnökének.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat értelmében egy korábbi kereskedelmi megállapodásunkat kell kiegészíteni, amely egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru között jött létre. Erre azért van szükség, mert időközben csatlakozott az Európai Unióhoz Horvátország, és rá is érvényesíteni kell a korábban még nélküle megkötött szerződést.

A jelen benyújtott törvényjavaslat szerint a Magyarországot érintő részek változatlanok maradnak. Mi továbbra is ugyanazokkal a feltételekkel kereskedhetünk Kolumbiával és Peruval, amelyeket egyszer már elfogadott a tisztelt Ház.

Ehhez a kiegészítéshez kérjük a Fidesz képviselőcsoportja nevében az önök támogatását, hogy Horvátország is részese lehessen azoknak az előnyöknek, amelyeket az Európai Unió által kitárgyalt egyezmény a többi tagállamnak is nyújt. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy egy korábbi napirendi pontnál indokoltam már a támogatásunkat, most csak annyit mondanék, hogy támogatjuk ezt is természetesen. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom Ander Balázs képviselő úrnak a szót, a Jobbik részéről.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a korábbi törvényjavaslatra, úgy erre is azért van szükség, mert Horvátország 2013-ban csatlakozott az Európai Unióhoz. A Peruval és Kolumbiával kötött szabadkereskedelmi megállapodást 2012-ben írták alá, ám az a kellő számú megerősítés hiányában még csak ideiglenesen van alkalmazásban, 2013-tól.

A szerződést abban a reményben kötötték, hogy Európa új piacot nyerhet gépjárműveinek, luxuscikkeinek és vegyi anyagainak, miközben a két dél-amerikai országból élelmiszer és ásványkincs érkezik. Mindezek fényében egyébként a törvényjavaslat csupán technikai jellegű. Korábban már én is hasonlóan érveltem, hogy miért támogatjuk Horvátország vo-

natkozásában ezt, így fog tenni a Jobbik-frakció, támogatjuk ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Ezzel véget értek a vezérnöki felszólalások. Megkérdem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz Ecuador csatlakozásának figyelembe vétele céljából csatolt Csatlakozási Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13930. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Ez is uniós napirendi pontként van az Országgyűlés előtt.

Megkérem Mikola István urat, hogy előterjesztőként mondja el a hozzászólását.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirenden szereplő előterjesztés célja az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz Ecuador csatlakozásának figyelembe vétele céljából csatolt Csatlakozási Jegyzőkönyv kihirdetése.

Az Európai Unió, valamint Kolumbia, Ecuador és Peru között 2007-ben kezdődtek meg a tárgyalások szabadkereskedelmi megállapodás létrehozása céljából. A tárgyalások eredményeként Kolumbiával és Peruval - tehát Ecuador részvétele nélkül - megszületett megállapodás aláírására 2012. június 26-án került sor. Ecuador 2014 januárjában tért vissza a tárgyalóasztalhoz, jelezve a megállapodáshoz való csatlakozási szándékát.

A csatlakozási jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai, valamint Ecuador, Kolumbia és Peru részéről való aláírására 2016. november 11-én került sor Brüsszelben. Az Európai Unió a maga részéről az uniós hatáskörbe tartozó részek tekintetében a jegyzőkönyvet 2017. január 1-jétől ideiglenesen alkalmazza.

A csatlakozási jegyzőkönyv célja annak biztosítása, hogy Ecuador maradéktalanul részt vehessen a hatályban maradó EU-Kolumbia-Peru kereskedelmi megállapodásban. Ennek megfelelően a csatlakozási jegyzőkönyv alapján Ecuador a kereskedelmi megállapodás szerződő felévé válik. A kiegészítő jegyzőkönyv alapján a kereskedelmi megállapodás rendelkezései alkalmazandók azon, Ecuadorból az Európai Unióba, illetve az Európai Unióból Ecuadorba exportált árukra és szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a megállapodás rendelkezéseinek.

A magyar-ecuadori kereskedelmi forgalom tekintetében exportunk 2014-ben megközelítette a 4,8 millió eurót, 2015-ben pedig meghaladta az 5 millió euró volument. Importunk ettől jóval elmaradva 2015-ben 2,2 millió euró volt.

A megerősített gazdasági együttműködés összhangban áll a kormány déli nyitás külgazdasági stratégiájának törekvéseivel. Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el az előterjesztést. *(Dunai Mónika tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szabolcs Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.10)

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Előttünk van egy 1800 oldalas javaslat, első látásra ez egy bonyolult témának tűnhet. Egyszer már tárgyaltunk erről a témakörrel, hiszen az Európai Unió-Kolumbia-Peru közötti kereskedelmi megállapodásról van szó. Ez a kereskedelmi megállapodás működik. Olyannyira jól működik, hogy Ecuador is szeretne csatlakozni hozzá, és ez most számunkra a lényeg. Tulajdonképpen csak annyi az érdemi változás az eredeti megállapodáshoz képest, hogy csatlakozik hozzá Ecuador.

A javaslat azért ilyen terjedelmes, mert egy részletes jegyzőkönyvet is tartalmaz, amely többek között olyan termékeket sorol fel a rájuk vonatkozó vám-szabályokkal, mint például rugó és rugólap vasból vagy acélból; idetartoznak a korongos rugó, a lapos spirálrugó, a csavarvonalas rugó, a lemezrugó és -rugólap, az óra- és hajszálrugó, az esernyőhöz vagy napellenzőhöz, vagy bothoz készült rugó, a 17. áruosztályba tartozó lengéscsillapító és torziós rúd rugójának kivételével.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném, hogy a lényeg elvesszen a részletek miatt; itt arról van szó, hogy egy sikeres kereskedelmi megállapodást kibővítsünk, hogy még sikeresebb lehessen. Ez különösen fontos olyan időkben, amikor szerte a világban számtalan új kereskedelmi megállapodás születik. Itt most természetesen nem a bizonytalan státuszú és nem éppen népszerűségről híres TTIP-ről van szó. Emiatt kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a hasznos kezdeményezést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, külön a technikai felsorolást. Megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A csatlakozási jegyzőkönyv célja annak biztosítása, hogy Ecuador maradéktalanul részt vehessen a

hatályban maradó EU-Kolumbia-Peru kereskedelmi megállapodásban. Ennek megfelelően a jelen előterjesztésben szereplő csatlakozási jegyzőkönyv alapján Ecuador a kereskedelmi megállapodás szerződő felévé válik, így a megállapodás szerződő feleinek jegyzéke kiegészül Ecuadorral.

A kiegészítő jegyzőkönyv alapján a kereskedelmi megállapodás rendelkezései alkalmazandók azon Ecuadorból az Európai Unióba, illetve az Európai Unióból Ecuadorba exportált árukra és szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a megállapodás rendelkezéseinek. Éppen ezért a Szocialista Párt támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016. november 11-én írta alá az EU, Kolumbia és Peru, hogy Ecuador negyedik félként csatlakozzon a szabadkereskedelmi megállapodáshoz.

2015-ben az EU Ecuador második legnagyobb kereskedelmi partnere volt, míg az EU számára Ecuador csupán a hatvanadik. A kettejük közötti kereskedelem mértéke 4,6 milliárd euró volt 2015-ben. Az EU főleg gépjárműveket, alkoholtartalmú és mezőgazdasági termékeket exportál Ecuadorba, míg a dél-amerikai országból főként banán, kakaó és halásznemű termékek érkeznek az Unióba.

A vámok 17 éven keresztül fokozatosan fognak leépülni.

Az ország korábban egy időre felfüggesztette a szabadkereskedelmi tárgyalásokat az Európai Unióval, azonban 2014-ben újrakezdtek azokat.

Az Andoki Közösségből már csak Bolívia nem írta alá a megállapodást.

A hasonló szabadkereskedelmi megállapodások támogathatók, szemben a CETA- és TTIP-szerű megoldásokkal, ahol a már lebontott vámok után a szabályozások és előírások szigorúságát csökkentik a nagytőke, a nemzetközi nagyvállalatok érdekét kiszolgálva.

Mindazonáltal azt tudjuk mondani itt a Jobbik frakciójában, hogy ez a piac, ez a mintegy százmillió embert összefogó három állam talán lehetőségeket nyújt majd Magyarország számára is a magyar, főként mezőgazdasági vagy éppen gépipari export számára, hiszen azért ne feledjük el, hogy Kolumbiában 50 millióan élnek, Peruban 30 millióan, Ecuador pedig 16 milliós lakossággal rendelkezik.

Mindezeket a tényezőket figyelembe véve a Jobbik frakciója támogatja ezt az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, aki fel szeretne szólalni. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. (Dr. Mikola István jelzésére:) Jelzi, hogy nem.

Módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrésről Ghána, másrésről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13931. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyaljuk.

Elsőként megadom a szót ugyancsak Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyrésről Ghána, másrésről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás aláírására 2016. július 28-án került sor.

Azért átmeneti ez a megállapodás, mert aláírás előtt áll az Európai Unió és a nyugat-afrikai régió 16 országa közötti regionális szintű, teljes körű gazdasági partnerségi megállapodás, amelynek hatálybalépésével a jelenleg tárgyalt átmeneti megállapodás majd hatályát veszíti.

A regionális megállapodás aláírását azonban egyes nyugat-afrikai partnerállamok akadályozzák, ezért Ghána a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok szabályozása érdekében 2016-ban kezdeményezte az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás megkötését.

A megállapodás a vámlebontás és a szabályozási együttműködés által kedvezőbb piacra jutási feltételeket teremt a szerződő felek vállalkozásai számára az áru- és szolgáltatáskereskedelem területén.

Az Európai Unió Ghána legfőbb kereskedelmi partnere, 2015-ben a teljes kereskedelmi forgalom megközelítette a 6 milliárd eurós összeget, amelyből több mint 26 millió eurónyi forgalmat Ghána Magyarországgal bonyolított le. A déli nyitás stratégiájával összhangban Magyarország tevékenyen vesz részt a ghánai kereskedelmi kapcsolatok élénkítésében, a magyar termékek és vállalkozások piacra jutását az Accrában is kirendeltséggel rendelkező Magyar Nemzeti Kereskedőház segíti.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást. Ugyanezen törvény 9. § (1) bekezdése alapján a megállapodást törvénnyel szükséges kihirdetni. Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szabolcs Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérnökének.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha Afrikára tekintünk, akkor talán kicsit irigyen is nézhetünk mi, európaiak a fiatal kontinensre, egyrészt a húsz év alatti átlagéletkorával és termékenységi mutatóival, másrészt pedig folyamatosan növekvő gazdaságával. Más szempontból Afrikára a maga 1,2 milliárd lakosával, amelynek a fele 19 és fél év alatti, mint migrációs kibocsátó kontinensre manapság általában félelemmel tekintünk. De meg lehet a lehetőséget is látni benne. Az, hogy Afrika lehetőségeket hordoz magában, különösen is igaz bizonyos területeire, és a szubszaharai térségben az egyik gazdasági motor éppen Nyugat-Afrikában van. Itt elsősorban persze Nigériára kell gondolni, amely ország a Dél-afrikai Köztársaság gazdasági kihívójává vált egész Afrikában, hiszen gazdasági mutatóiban már meg is előzte, másodsorban viszont Ghánára, ahol jelentős magyar, főleg mezőgazdasági érdekeink vannak. A Fidesz-KDNP-kormány pont ezért is nyitotta újra a korábban bezárt nagykövetségeket Nigériában és Ghánában, két olyan országban, ahol régóta jók a kapcsolataink. Ez a déli nyitás politikájának egyik legígéretebb ága.

A most beterjesztett törvényjavaslat a Ghánával való kereskedelmünk zökkenőmentes fenntartására irányul az Európai Közösség keretein belül. Magyarországnak ez alapvető érdeke, mert hozzásegíti külgazdasági irányainak a diverzifikálásához; ennek szükségességére pedig keserű leckét adott nekünk az európai külkereskedelmi partnereinket is ért 2008-as gazdasági válság.

(15.20)

Azt hiszem, hogy olyan beterjesztésről van tehát szó, amely a tisztelt Ház frakcióinak konszenzusát élvez. Kérem ebben támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Fidesz soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Unió és tagállamai, valamint Ghána részéről 2016. július 28-án került sor az egyrésről Ghána, másrésről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás aláírására.

A megállapodás a jelenleg még aláírás előtt álló, az Európai Unió és tagállamainak a nyugat-afrikai régió 16 országával való regionális szintű teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásának hatálybalépésig szabályozza az Európai Unió és Ghána közötti kereskedelmi kapcsolatokat. A megállapodás a vámlebontás és a szabályozási együttműködés által kedvezőbb piacra jutási feltételeket teremt az Euró-

pai Unió tagállamai, valamint Ghána vállalkozásai számára az áru- és a szolgáltatáskereskedelem területén.

A megállapodás a kereskedelem technikai akadályait kezelő, egészségügyi és növényegészségügyi aláírásokat szabályozó, valamint az üzleti környezet és a versenyképesség javítására, a kereskedelem elősegítésére és a vámügyi együttműködésre irányuló rendelkezéseket is tartalmaz. A megállapodás hatálybalépését követően annak rendelkezései alkalmazandók azon az Európai Unióból Ghánába, valamint a Ghánából az Európai Unióba exportált árukra és szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a megállapodás rendelkezéseinek. Ez összhangban van Magyarország nemzeti érdekével, úgyhogy az MSZP támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy a Magyarországnál területét tekintve mintegy két és félszer nagyobb és 26 millió lakóval bíró Ghánával van perspektíva a kétoldalú kapcsolatok terén is, hiszen az a 8 milliárd forintnyi összkereskedelmi volumen, amiről itt említés hangzott el, bizony fejlesztésre szorulna, ezt mindenképpen növelni kell. Magyarországon ehhez egyébként nyilvánvaló módon megvan a potenciál. Véleményünk szerint tudnánk mit a számukra javasolni, tudnánk mit eladni, tudnánk mit oda exportálni.

S Afrikának is szüksége lenne a gazdaság föllendítésére, a kereskedelmi kapcsolatok normalizálására, hiszen az a brutális demográfiai robbanás, ami a kontinensen lezajlik, mindenképpen csak úgy lesz kezelhető mederben tartva, ha erre ott helyben tudunk normális megoldási javaslatokat kínálni. Hiszen azt látni kell, hogy a XXI. század végére Afrika össznépessége a mostani 1,2 milliárd főről akár 3-4 milliárd főre is duzzadhat, és ha a jelenlegi állapotok továbbra is fennállnak, akkor óriási veszélybe kerül nemcsak az afrikai társadalom, hanem az egész földgolyó.

Hiszen senki ne ringassa magát illúzióba, ez az iszonyatos néptömeg nem tartható meg egy nélkülözésekkel teli, polgárháborúk által sújtott területen, ezek az emberek megindulnak, és akkor az a migrációs hullám, amellyel az elmúlt évben, illetve az azt megelőző esztendőben találkozhattunk, csupán csak egy gyenge előszele lesz annak a viharoknak, ami adott esetben akár egész Európát, az európai civilizációt el fogja söpörni. Ilyenformán azt hiszem, többünk érdeke is az, hogy azokat a problémákat, amelyek megvannak, megpróbáljuk kezelni, akár az ilyen egyezmények útján is. Éppen ezért a Jobbik képviselőcsoportja ezt támogatni fogja.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Mikola István: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás és kiegészítő jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a módosító megállapodás kötelező hatályának elismeréséről és kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13933. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Országgyűlés uniós napirendi pontként tárgyalja ezt a napirendet.

Elsőként megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Dél-Afrika az Európai Unió legjelentősebb kereskedelmi partnere Afrikában. 2015-ben a teljes kereskedelmi forgalom meghaladta a 44 milliárd eurós értéket, amelyből közel 250 milliárd eurónyi forgalmat a Dél-afrikai Köztársaság Magyarországgal bonyolított le. A déli nyitási stratégiájával összhangban Magyarország tevékenyen vesz részt a dél-afrikai kereskedelmi kapcsolatok élénkítésében. A magyar termékek és vállalkozások piacra jutását a Pretoriában is kirendeltséggel rendelkező Magyar Nemzeti Kereskedőház segíti.

A kereskedelmi kapcsolatokat az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi fejlesztési és együttműködési megállapodás szabályozza, amelyet Pretoriában, 1999. október 11-én írtak alá azzal a céllal, hogy liberalizálják és kiterjesszék az áruk, szolgáltatások és a tőke két fél közötti forgalmát. Az Európai Unió bővítése során az új tagállamok kiegészítő jegyzőkönyvek megkötésével váltak a megállapodás szerződő feleivé. Eddig három kiegészítő jegyzőkönyv aláírására került sor azzal a céllal, hogy a csatlakozó tagállamok maradéktalanul részesülhessenek az EU és tagállamai, valamint a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi fejlesztési és együttműködési megállapodás alatti jogokból és kötelezettségekből.

Az 1999-ben aláírt megállapodás 103. cikke előírta, hogy azt a hatálybalépéstől számított öt éven belül felül kell vizsgálni. A felek a felülvizsgálatot elvégezték, amelynek eredményeképp 2009. szeptember 11-én aláírásra került az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Dél-afrikai

Köztársaság közötti kereskedelmi fejlesztési és együttműködési megállapodás módosításáról szóló megállapodás. A módosító megállapodás hét új cikkel egészítette ki a megállapodást, jelentősen kibővítve ezzel a szerződő felek közötti együttműködést. A megállapodás és a kiegészítő jegyzőkönyvek Magyarország vonatkozásában nemzetközi jogilag már hatályba léptek, így azok ratifikációjáról nem, csak a kihirdetésükről kell gondoskodni. A módosító megállapodás azonban még nem lépett hatályba, azt EU-tagállamként Magyarországnak is ratifikálnia kell.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a módosító megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást. Ugyanezen törvény 9. § (1) bekezdése alapján a megállapodást, a három kiegészítő jegyzőkönyvet és a módosító megállapodást törvénnyel szükséges kihirdetni. Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor az Európai Közösség és a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi fejlesztési és együttműködési megállapodás kiegészítéséről előterjesztett törvényjavaslatról tárgyalunk, akkor tulajdonképpen a következőket mindenféleképpen célszerű figyelembe vennünk.

Az úgynevezett déli nyitás stratégiáját, illetve déli nyitás politikáját azért indította el annak idején a Fidesz-KDNP-kormány még az előző ciklusban, mert Magyarország külkereskedelmi partnereit túlnyomórészt a szomszédos államok és más európai országok, valamint az Amerikai Egyesült Államok jelentették. Azt is kijelenthetjük, hogy ez a fajta kül-gazdasági kapcsolatrendszer éveken át látszólag rendben is működött, azonban ez az egyoldalúság akkor kezdett igazán nyomasztóvá válni az ország gazdasága számára, amikor a 2008-as gazdasági világválság leginkább ennek a térségnek a keresletét sújtotta és érintette negatívan. Ezért is döntött úgy Magyarország Kormánya, hogy hazánk külkereskedelmében, illetve külgazdasági kapcsolatrendszerében változtatásokat kíván elindítani.

Ennek az újrapozicionálásnak a természetes velejárája lett az a szándék is, hogy a magyar külkereskedelemnek a világban eloszló, addig megosztott arányain változtassunk. A változtatás lényege pedig éppen az volt, hogy egy aktívabb külgazdasági szerepvállalással, a magyar külkereskedelmi tevékenység spektrumának bővítésével a világ egyéb fejlődő részein is új piacokat alakíthassunk ki.

(15.30)

Csak zárójelben említeném meg, hogy a déli nyitás kifejezés használata a Dél-afrikai Köztársaság esetében talán egy kicsit árnyaltabban értelmezendő, mert Magyarország Pretoriában működő nagykövetsége, ahogy azt előbb államtitkár úr is említette, igen hasznos szerepet tölt be, és a nemzeti kereskedőház kapcsán stratégiai jelentőséggel bír. Ez a nagykövetség annyira fontos volt a korábbiakban is, hogy még az előző kormányok, a szocialista kormányok idején sem került ez a külképviselet bezárásra. Magyarán mondván, itt nem kellett a polgári kormánynak egy új követség megnyitása érdekében lépéseket tennie.

Nyilvánvaló tény az is, hogy Dél-Afrika még mindig jelentős politikai befolyással rendelkezik a térségben, kereskedelme pedig az egész szubszaharai régiót behálózza. Túlzás nélkül kijelenthetjük azt is, hogy jelenleg Magyarország legnagyobb kereskedelmi partnere az afrikai kontinensen. Ezt igazolja az is, hogy a Dél-afrikai Köztársaságba irányul Magyarország teljes afrikai exportjának mintegy 23 százaléka. Ez az arány pénzre lefordítva mintegy 300 millió eurós kétoldalú külkereskedelmi forgalmat takar jelenleg, amelynek nagyjából 3-5 éven belül akár 1 milliárd euróra történő növelésére is reális lehetőséget látnak a gazdasági szakemberek.

Azt hiszem, hogy az általam imént említett adatokból is pontosan kitűnik, hogy a Dél-afrikai Köztársaság tekintetében egy olyan, rendkívül fontos stratégiai partnerünkről van szó, amellyel érdekünk fenntartani az akadálytalan kereskedelmi kapcsolatot. Mindehhez az Európai Közösség az előttünk fekvő uniós törvénytervezet révén pedig keretet is tud, illetve kíván biztosítani. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az előterjesztésben szereplő törvényjavaslatot a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előrebocsátom, hogy mint ahogy az előbbi szerződéseket, ezt is támogatja az MSZP frakciója. De ha már szóba jött a keleti nyitás és a déli nyitás, merthogy Witzmann Mihály képviselőtársam szóba hozta, akkor azért arra hadd hívjam föl a figyelmet, hogy ez a két nyitás politikája messze nem annyira sikeres, mint amennyire megjelenik a kormányzati kommunikációban. Ha a számokat és a valóságot nézzük, akkor bizony van mit kritizálni e két külpolitikai irány megvalósulásán.

Hiszen azt látjuk, hogy abban a hagyományos relációban, amit egy picit leértékelt fideszes képviselőtársam, nevezetesen, ami az Európai Unión belüli kereskedelmet jelenti, a kereskedelmi számok nőt-

tek az elmúlt időszakban is, míg a keleti és a déli nyitás tekintetében vagy olyan alacsony bázispont volt, hogy a nullához képest minden növekmény, magyarul nemzetgazdasági szinten nehezen értelmezhető sikerként ez a politika. Viszont a hagyományos relációkban, tehát az Európai Unión belüli kereskedelem tekintetében vagy Magyarország európai kereskedelmi partnerei tekintetében valóban nőtt a kereskedelem, ahogy ez a korábbi években is mindig látható volt. Ezt azért kiegészítésként szerettem volna hozzátenni az ön által elmondottakhoz.

Ettől függetlenül hasznos és jó, ha egy külpolitika keresi az új utakat, az új lehetőségeket az ország számára, és támogatja a magyar gazdaságot. Abban van vitám miniszter úrral is és talán a Külügyminisztériummal is, hogy ezt mindet meg lehet tenni csak és kizárólag gazdasági diplomáciával. Szerintem a klasszikus diplomáciára igenis szükség van, hiszen ez a kettő együtt tudja a legjobb hatékonyságot megadni. Magyarul, a klasszikus diplomácia támogatja a gazdaságdiplomáciát, és fordítva, és ezáltal lehet Magyarországnak újabb és újabb lehetőségeket szerezni.

A másik, amit, ha már erről beszélünk és szóba került, talán kritikaként meg lehet fogalmazni, hogy a kereskedőházak tevékenysége sem olyannyira sikeres, nagyon sok pénzbe kerül, de sokkal kisebb hatékonysággal működik. Nem véletlenül kritizáltuk ezt is többször, több alkalommal bizottsági üléseken vagy éppen a sajtó nyilvánossága előtt.

De még egyszer összegezve csak konkrétan erre a törvény-előterjesztésre szóló véleményüket és álláspontunkat, az nem más, mint a támogatás. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ander Baláznak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A két fél az eredeti megállapodást még 1991-ben írta alá. Azóta több kiegészítő jegyzőkönyvet is mellékeltek hozzá, tulajdonképpen az EU bővülése miatt. Most pedig magát a szerződést bővítették, amelynek elfogadásáról ez a törvényjavaslat szól. A felek 2004-ben végezték el az egyezmény felülvizsgálatát, majd annak meghosszabbításáról és bővítéséről döntöttek, amit végül 2009-ben írtak alá.

Hét új cikkel egészítették ki a megállapodást, amelyek a Dél-Afrikával való együttműködés egy-egy új, viszonylag jól körülhatárolt területének felelnek meg: a tömegpusztító fegyverek és terjesztésük elleni harc, a terrorizmus elleni küzdelem, a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása és a szervezett bűnözés elleni fellépés, az úgynevezett kézi és könnyű fegyverek gyártása, felhalmozása és az azokkal való kereskedelem elleni küzdelem, a zsoldos tevékenységek megelőzése, a büntetlenség megszüntetése és a nemzetközi igazságszolgáltatás érvényre juttatása érde-

kében a nemzetközi büntetőbíróság és munkája teljes körű támogatása, valamint a migrációs ügyekben folytatandó együttműködés.

Magyarország számára az egyik legfontosabb kereskedelmi partner az afrikai kontinensen a Dél-afrikai Köztársaság, a kivitel egyharmada irányul ebbe az országba. Igaz, ennek nagy részét multinacionális vállalatok bonyolítják le. Azért is fontos ez az ország, hiszen 54 millióan lakják, területe 1 millió 200 ezer négyzetkilométer, és a legizmosabb, legcombosabb gazdasággal rendelkezik az afrikai kontinensen, az egy főre jutó GDP-je 5 ezer dollár környéki összeget tesz ki.

Viszont azért Dél-Afrika kapcsán, annak fényében, hogy tegnapelőtt volt a társadalmi igazságosság világnapja, amely világnap kapcsán szélsőliberálisok mindenféle mondvacsinált, ilyen-olyan kisebbség nevében szoktak fölszólalni, hadd említsünk meg egy nagyon borzasztó dolgot, ami Dél-Afrikában mind a mai napig zajlik.

Ez pedig nem más, mint az apartheidrendszer véget érte után bekövetkező tulajdonképpen fordított rasszizmus. Hiszen a világon a leginkább gyilkosságok által fenyegetett népcsoport nem más, a dél-afrikai fehér farmerek közössége, amely közösségben százezer főre vetítve évente több mint száz gyilkosság történik, ami hihetetlenül elborzasztó szám. Tulajdonképpen egyfajta polgárháborús helyzetet vetít elénk. Ezzel kapcsolatosan nagyon jó lenne, ha a világ, a nemzetközi közvélemény nagyobb odafigyelést gyakorolna, és ezeknek a szerencsétlen embereknek a kálváriája véget érhetne itt, Dél-Afrikában is. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Kérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az Európai Unió és tagállamai, és másrésről az SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13932. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség gazdasági partnerségi megállapodásában részt vevő államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodást 2016. június 10-én írták alá.

A megállapodás a szerződő felek, vagyis az Európai Unió és tagállamai, valamint Botswana, a Dél-afrikai Köztársaság, Lesotho, Mozambik, Namíbia és Szváziföld közötti kereskedelmi kapcsolatokat szabályozza. Angolának lehetősége van a későbbiekben csatlakozni a megállapodáshoz.

A megállapodás a vámlebontás és a szabályozási együttműködés által kedvezőbb piacra jutási feltételeket teremt a szerződő felek vállalkozásai számára az áru- és a szolgáltatás-kereskedelem területén. A Dél-afrikai Fejlesztési Közösség legnagyobb kereskedelmi partnere az Európai Unió. 2015-ben a teljes kereskedelmi forgalom megközelítette a 73 milliárd eurós értéket, amelyből közel 300 millió eurónyi forgalmat a régió országai Magyarországgal bonyolítottak le.

A déli nyitás stratégiájával összhangban Magyarország tevékenyen vesz részt a régióban a kereskedelmi kapcsolatok élénkítésében, a magyar termékek és vállalkozások piacra jutását a Botswanában, a Dél-afrikai Köztársaságban és Namíbiában is kirendeltséggel rendelkező Magyar Nemzeti Kereskedőház segíti.

(15.40)

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást. Ugyanezen törvény 9. § (1) bekezdése alapján a megállapodást törvénnyel szükséges kihirdetni.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a megállapodást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, a külső szemlélők, illetőleg a hallgatóság számára talán jogosan merülhet fel a kérdés, hogy milyen szempontból is van jelentősége az előttünk fekvő törvénytervezetnek, illetőleg miért fontos Magyarország számára az, hogy az Európai Közösség és az SADC, azaz a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséghez tartozó országok közti kereskedelmi akadályok lebontása megtörténhessen, és ennek megfelelő kereteit törvény formájában is rögzíthessük.

Nos, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség GPM csoportja, röviden az SADC-GPM csoport hat országot érint, nevezetesen: Botswanát, Lesothót, Mozambikot, Namíbiát, Szváziföldet és Dél-Afrikát, továbbá, ahogy az előbb hallhattuk, Angola pedig

megfigyelői státusszal rendelkezik jelenleg, és az is könnyen elképzelhető, hogy a jövőben talán csatlakozni is szándékozik ehhez a szóban forgó megállapodáshoz.

Az SADC-GPM csoportnak a legnagyobb kereskedelmi partnere jelenleg az Európai Unió, amely főként ásványokat és fémeket importál a régióból, és feldolgozott termékeket exportál oda. Az érintett országokkal folytatott kereskedelmünk összességében, ha Angolát is beleszámítjuk, mintegy 63 milliárd eurót tett ki ez ideig.

Az említett csoportból felszólalásomban csupán két országot emelnék ki: az egyik Mozambik, a másik pedig Botswana, ugyanis ismert tény, hogy Mozambik kegyeiért komoly és nagy gazdasággal rendelkező országok diplomatái versengenek, elsősorban az ott elérhető gazdag nyersanyagkészletek miatt, Botswana pedig ma már nem pusztán a sivatagáról, a sivatagi élővilágáról híres, hanem a gyémántbányászattal az utóbbi időszakban sikerült a világ élvonalába kerülnie.

Részben ezt a most megerősítésre váró kapcsolatot nevezte el a Külgazdasági és Külügyminisztérium is, ahogy az előbb is szó volt már róla, úgynevezett déli nyitásnak, és pontosan ezzel a régióval vette fel, részben egyébként újból, a diplomáciai kapcsolatokat a külügy, és kezdte meg a külképviseletek újranyitási körének bővítését ebbe az irányba is.

Ennek az új gazdasági partnerségi kapcsolatokra épülő stratégiának egy fontos eseménye, ha úgy tesszük, nyitánya volt a 2013-ban megrendezett Budapest-Afrika Fórum, amelyen az Afrikai Unió bizottságának elnöke is jelent volt. A kezdeményezés sikerét, azt gondolom, az is jól mutatja, hogy azóta a déli nyitás stratégiájával összhangban kialakított Afrikapolitika jegyében már a második Afrika Fórumnak is otthont adhatott Magyarország, amelynek fő céljai közé tartozott, hogy fokozott párbeszédet folytasson Magyarország a korábban hazánkban tanult afrikaiakkal, a hazai akadémiai, civil és üzleti szféra képviselőivel, és hogy jobban építhessünk az általuk felhalmozott tudásra és kapcsolati tőkére egyaránt.

Most, amikor az Európai Unió és tagállamai, valamint a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséghez tartozó államok közötti gazdasági partnerségi megállapodásról tárgyalunk, akkor tulajdonképpen nem teszünk mást, mint az eddig megkezdett gazdasági együttműködésünk folytatásáról szeretnénk egy további mederbe terelve dönteni. Mivel az előttünk fekvő törvénytervezet jól illeszkedik az előzőekben említett déli nyitás stratégiájába, ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a megvitatást követően szavazataikkal támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja nevében: Teljesen egyetértünk, itt a parla-

mentben egészen biztosan, hogy Afrika komoly lehetőségeket jelent Magyarország számára is, ezek az egyezmények, ezek a kezdeményezések egészen biztosan szolgálják nemzeti érdekeinket, nemzetgazdasági érdekeinket. Mivel én a Dél-afrikai Baráti Tagozatnak is a tagja vagyok, nem is tehetnék más, mint hogy támogatom ezt az előterjesztést, de nemcsak én támogatom, hanem a frakcióm is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár magam nem vagyok egyetlen IPU tagja sem, és a baráti tagozatok munkájában sincs alkalmam részt venni, el kell hogy mondjam, a keleti nyitás, a déli nyitás és egyéb piacnyitási folyamatok alapvetően jó irányúak és jó irányúak lehetnének. Nyilván a keleti nyitás kapcsán azért hosszas vitákat folytathatnánk nemcsak a hatékonyságvesztésről, de bizonyos típusú visszaélésekről is.

Jelen pillanatban ugyanakkor a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség esetében meg kell hogy ismétljem azt, amit a nap során nem tudunk elégszer kiemelni: Afrika, mint ahogy elhangzott, bizonyos szempontból a lehetőségek tárháza, más szempontból pedig egy olyan időzített bomba és olyan veszélyforrás, ahol most még segítő beavatkozás tekintetében lehet későbbi bajokat csillapítani akár az ott élők viszonylatában, akár hosszú távon a magyarságra vonatkozóan.

Nem tudjuk elégszer hangsúlyozni, hogy ha a magyar demográfiai vákuum egyszer találkozik az afrikai jövőbeni milliárdos, szó szerint milliárdos népesedési többlet ide lecsapódó hatásaival, az az elegy bizony katasztrófahelyzetet teremthet, ezt kell tehát a lehetőségekhez képest a legnagyobb mértékben megelőzni, akár úgy, hogy gazdasági együttműködés és nem segélyezés keretein belül, de mégiscsak javítunk az ottani életviszonyokon is. Nagyon nagy szeretettel várom például, nemcsak a kormányzó pártok képviselőitől, de akár azokat a gazdasági életből származó ötleteket, innovációs formákat, amelyek adott esetben mezőgazdasági technológiák elterjesztéséről, víztisztítási technikák elterjesztéséről szólnak, minél több magyar cég, magyar vívmány, magyar innovációs eszköz igénybevételével.

Sajnos, itt most lepörgetjük ezeket a kötelezőnek tűnő ratifikációs, egyezményhez csatlakozós, egyezmény-aláírós vitákat, ugyanakkor itt komoly tér nyílna arra, hogy valamifajta víziót rajzoljon fel jelen pillanatban ez a kormányzat vagy valamely államtitkára, hiszen nyilván komoly elképzeléseik vannak azt illetően, hogy mit lehetne tenni.

Az a 63 milliárd eurós volumen, ami szóba került Magyarországgal és az érintett országok között,

nem tudom, mennyire pontos, de az biztos, hogy ennek nagyságrendje növelhető lenne a jövőben, a közeljövőben is egyébként, és sorra állnak rendelkezésre azok a magyar technológiák, amelyek még a szocializmusnak nevezett időszakban is képesek voltak világhódító utakat bemutatni, terjedni azon rendszer mindenféle visszássága és minden baja ellenére.

Voltak piacra vihető termékek, voltak olyan magyar márkák, amelyek értékelhetők voltak, amellet, hogy persze közben lerabolták a gazdaságot és ennek minden hasznát, de jelen pillanatban nem látunk ilyet sajnos, regionális összevetésben egy-kettőt csak, szélesebb összevetésben egyáltalán nem.

Éppen ezért nyilván támogatjuk ezen egyezmény aláírását, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség munkájának felpörgetését az említett csoport munkájának igénybevételével. El kell hogy mondjuk, hogy sokkal jobb lenne ugyanakkor a szájíze ennek az egésznek, ha nem mindig uniós, nem mindig ratifikációs nyomásra, hanem néha saját elképzelések mentén zajlana a gazdaság-szervezés, főleg a külgazdaság szervezése, és az agyonidealizált keleti nyitás mellett, ami egyébként nagyon fontos és jól kivitelezve nagyon jó lehetne az ország számára, azért más irányokba is érdemes lenne úgy hatni, hogy még egyszer mondom, a legfontosabb, hogy a leendő milliárdos afrikai népesedési többlet nemhogy a legkisebb mértékben, de egyáltalán ne csapódjon le Magyarországon, hiszen látszik, hogy a jelenlegi politikai vezetésünk sincsen felkészülve ennek fogadására, még az előhang, ennek előszelének a fogadására sem. Éppen ezért a legjobb ezt a bajt, ha nem is lehet teljesen elkerülni, de minimalizálni. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Az államtitkár úr jelzi, hogy szeretne zárót mondani. Mikola István államtitkár úré a szó.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni, hogy ezt a tíz nemzetközi szerződéstervezetet az Országgyűlés befogadta, több tízezer oldal szakmai anyag áll az itt ismertetett rövid expozék mögött.

Én azt gondolom, hogy amennyiben a parlament elfogadja ezeket a szerződéstervezeteket, akkor ez jelentős hatással lesz a magyar gazdaságpolitikára és a magyar diplomáciára is, úgyhogy köszönöm szépen, hogy itt lehetünk, és köszönöm a támogató megjegyzéseket, a kritikákra meg különös gonddal figyeltünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett, így megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés hétfőn 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 49 perckor ért véget.)

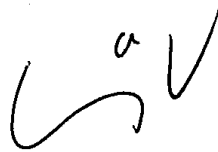
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)